

Helsingin käräjäoikeuden kanslia
helsinki.ko@oikeus.fi, erkka.aikia@oikeus.fi, virva.nyman@oikeus.fi

KIRJALLINEN VASTAUS

ASIA R 20/3008 VAINOAMINEN
 R 20/3875 VAINOAMINEN

Juha Molari

VASTAUKSEN LAATIJA Juha Molari
 Pitkäaikaistyötön, koronalomautettu osa-aikainen wc-siivoaja
 Kontulankaari 11 G 220, 00940 Helsinki GSM 040 684 1172
 PÄIVÄYS 06.08.20 Helsingissä

Molari kiistää syytteet ja vaatimukset molemmissa tapauksissa kokonaisuudessaan perusteiltaan.

Saako ikääntyneellä pitkäaikaistyöttömällä, raittiilla ja siistillä osa-aikaisella siivoajalla, olla mielipiteitä, kun hän katsoo televisiota tai lukee kirjoja, joissa hänestä lausutaan "houreisena aktivistina" tai Kremltiin kytkettyä info-operaationa? Saako hän joskus osallistua rauhallisesti, ainoa hieno puku (10 vuotta vanha) päällään, julkiseen tilaisuuteen, jossa on monia esiintyjä, istua hissukseen? Niin kävi, kukaan vartija ei poistanut tilaisuuksista. Vainosyytteet keksittiin puolivuosisikymmentä myöhemmin. Tästä on kyse käräjillä.

Puolivuosisikymmentä sitten syntyneissä kirjoituksissaan Molari reagoi itseensä tai sittemmin *MV-lehteen* kohdistuneeseen uutisointiin, kun Jantunen tai Aro esittivät disinformaatiota. Vartijat eivät puuttuneet Molarin rauhalliseen läsnäoloon Aron esiintyessä paneelikeskustelussa Kansallisteatterissa 2016 tai Jantusen esiintyessä 2015 JSN:n paneelissa ja Kirjamessujen päälavalla 2015. Aro tai Jantunen eivät olleet Molarin yksinomaisen kiinnostuksen kohteina. Paneelien aikoina Molarilla ei ollut yhteyttä *MV-lehteen* eikä Molari kirjoittanut niistä lehteen. Molari ei koskaan soittanut, ei lähettänyt tekstiviestejä, ei kävellyt kotien tai työpaikkojen lähelle. Aro sai Molarilta yhden sähköpostin oman julkisen pyyntönsä mukaisesti, Jantunen sai totuttujen mediatapojen mukaisesti kaksi sähköpostia, kun Molari oli saapumassa tilaisuuteen jutuntekoon.

Missä on ollut faktantarkistus, kun syyttäjä tarjoilee näytöksi muiden ihmisten tekstien otsikoitakin? Tai hän ei tarjoa näyttöä ollenkaan käsiteltävältä päivämäärältä ignoroiden tapahtumaan liittyvät aidot tekstit ja motiivien selvittämisen. Haastehakemuksessa syyttäjä esittää erheellisesti tekstiensä "kiistämättömyyttä". Kirjallisen vastauksen lopussa Molari erittelee syyttäjän näytöstä "kiistämättömät" ja kiistanalaiset kirjoitukset sekä esittää teonkuvaukseen omat todisteet.

PL 21 § edellyttää oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä ja *EIS 6* artikla määrää perussäännöt syyttäjän prosessiperiaatteista. *Syyttäjälaitoksesta annetun lain 6 §:ssä* syyttäjää veloitetaan objektiivisuuteen: tuomion perustana olevan materiaalin tulisi olla ehdottoman objektiivisesti koottua. Syyttäjän menettelyt herättävät epäilyn objektiivisuusvaatimuksen toteutumisesta. Jotta syytteen ytimeen, *teonkuvaukseen*, saisi korjauksen todeksi historialliseksi tapahtumainkuluksi, Molari vaatii vastatodisteluksi omaa todistusaineistoa oikeudenkäyntiin KP-oikeuksia koskevan yleissopimuksen mukaisesti "tasa-arvoiseen aseistuksen" saamiseksi sekä *favor defensionisin* ja *in dubio pro reo* -säännön toteuttamiseksi.

SISÄLTÖ

1.	NÄYTTÖ ARON ASIASSA	2
1.1.	Kirjoitukset ennen MV-lehden juttuja	2
1.2.	Ensimmäisen MV-lehden 3.10.2016 jutun jälkeen	6
2.	NÄYTTÖ JANTUSEN ASIASSA	12
2.1.	Kirjoitukset ennen MV-lehden juttuja	12
2.2.	Kirjoitukset ensimmäisen MV-lehden jutun 18.10.2016 jälkeen	22
3.	MOTIVAATIOTAUSTA	23
3.1.	Tekijä tekohetkellä	23
3.2.	Julkisen foorumin ahdistus	25
3.3.	Molarin motiivit – osallisuus, dialogisuus ja lähimmäinen	25
3.4.	Ei kohdistettu asianomistajille	29
3.5.	Mediakuvan läpinäkyvyyden vaatimus vainoksi?	30
4.	HENKILÖTODISTELU	31
5.	KIRJALLISET TODISTEET	31
5.1.	Kiistämättömät tekstit Aron asiassa	31
5.2.	Kiistanalaiset tekstit Aron asiassa	32
5.3.	Kiistämättömät tekstit Jantusen asiassa	32
5.4.	Kiistanalaiset tekstit Jantusen asiassa	32
5.5.	Syytetyn omat kirjalliset todisteet	33
6.	SYYYTTÄJÄN MUISTA VAATIMUKSISTA	34
7.	SEURAAMUSKANNANOTTO	35
8.	LIITTEET: KIRJALLISET TODISTEET	erillistiedosto

1. NÄYTTÖ ARON ASIASSA

Täsmällisellä kronologialla ja kokonaisilla teksteillä on merkitys, jotta näyttöä ei manipuloitaisi.

Aro esitti loppulausunnossaan valheita Molarista "osana järjestäytyneitä rikollisryhmiä" (s. 879), joka yllyttäisi "Pohjoisen vastarintaliikkeen uusnatseja ja Soldiers of Odinin jäseniä Aron kimppuun sosiaalisessa mediassa" (s. 881), tuottaisi Arolle "uhkauksia ja katuhäirintää" (s. 882) "liikkua työpaikalleen Helsingin Pasilaan Ylen toimitiloihin" (s. 882) ja "todennäköisesti" Molari "tulee syyllistymään oikeudenkäytössä kuultavan uhkailuun" (s. 884). Molari olisi "häirintä ja pelotellut syyskuusta 2014 alkaen - - yhteistyössä Bäckmanin ja MV-lehti Ilja Janitskinin kanssa" (s. 3). Niin Aro esitelmöi kansainvälisestikin.

Molari pyytää oikeutta tekemään selväksi, että pelkokuvien levittäminen Molaria vastaan on sopimatonta: Molari ei ole järjestäytyneen rikollisryhmän osa, ei yhteyttä PVL:ään tai Soldier of Odiniin, ei kehota katuhäirintään, ei uhkaile oikeudenkäyntiä! Molari ei ole lähestynyt Aron tai Jantusen kotia tai työpaikkaa, eikä selvittänyt niiden sijaintia. Molaria vastaan ei ole Aron tai Jantusen lähestymiskieltohakemusta.

1.1. Kirjoitukset ennen MV-lehden juttuja

Molarin reaktio Illarianovin haastatteluun 19.9.2014

Kohdassa 1 ja 2 syyttäjän esittämät 6 vuotta vanhat tekstit ovat kiistämättömästi Molarin kirjoittamia.

Syyttäjä liittyy Aron perättömiin väitteisiin, joiden mukaan syyskuusta 2014 Ylen Aro-trollijutun jälkeen Molari olisi *MV-lehden* kanssa ryhtynyt vainoamaan Aroa. Syyttäjän ensimmäinen näyttö 19.9.2014 on Molarin blogi, joka olisi "pilkallinen" ja Aroa "painostava" (Kohta 1: syyttäjän näyte, s. 90-96), mutta Molari EI EDES LAUSU AROA, eikä Molarilla ole yhteyttä MV-lehteen vielä pariin vuoteen!

Molari otti 19.9.2014 kantaa samanaamuisen Ylen haastatteluun: CATO-instituutista Illarionov varoitti Suomea. Blogissa arvioitiin Jantusen edellispäivän 18.9.2014 blogikirjoitusta, jossa Jantunen esitelmöi asiantuntemattomasti *RT-kanavasta*, ja Venäjän informaatio-psykologiseen "sodankäyntiin synkronisoiduista trolleista". Haglundin ja Limnellin trolliläusunto tuli esille. Molari moitti, että suomalaiset asiantuntijat vaikenivat amerikkalaisten infoagenttien toiminnasta Suomessa. Sekä *Pravda* että Venäjän *NTV-kanava* uutisoivat 7.9.2014, että Murmanskin poliisipiirin ex-päällikkö, eversti Ustrahanov tunnusti työskentelynsä Suomessa CIA-agenttien ohjauksessa *Baltic Review* (БАЛТИЙСКОЕ ОБОЗРЕНИЕ) -julkaisussa: Hän esitti 3.2.2011 valheita Molarin Venäjä-suhteista. Mallinen nimesi *Verkkouutisten* haastattelussa 21.4.2014 Molarin "Venäjän vaikuttaja-agentiksi". Jantunen levitti *Infosota*-pamfletissa Mallisen vääristelyä Molaria vastaan.

Someupseeri, ylliluutnantti Vaahtovuo saapui 19.9.2014 i vailemaan Molarin omalle henkilökohtaiselle FB-sivustolle "tarvetta hillittömästi todistella, ettei trollit liity" häneen, mikä olisi "hölmön esittämistä", kun Molari oli kirjoittanut, ettei tunne trolliarmeijaa. FB-kommenteissa Molari tiedusteli 19.9. klo 9:54 Vaahtovuolta, mikä olisi Aron suhde Supoon, johon liittyen Aro oli tehnyt Ylen haastattelun (Kohta 2: syyttäjän näyte, s. 97-99, vrt. s. 187). Tuo kohta on "peruste" syyttäjän väitteelle, että Aro olisi joutunut kokemaan "vainoavaa ahdistusta työnsä halveksunnasta". Aro ei ollut osallinen Molarin FB-sivustosta. Molarilla oli FB:ssa alle 100 seuraajaa. Keskustelu ylliluutnantin kanssa oli kahdenkeskinen. Molarilla ei ole ollut FB-profiilia enää moneen vuoteen.

19.9.2014 Molari lähetti klo 11:26 ainokaisen sähköpostinsa Arolle Ylen jutussa ilmoitettuun osoitteeseen ja FB:ssa kertoi muutamalle ystävälleen lähettäneensä sähköpostin (5500/R/15178/17, loppulausunto 20.4.2018., s. 888). Molari kertoi asiasta, koska ei kokenut mitään rikollista! Sähköposti sisälsi otsikon "Olen pettynyt, kun en ole päässyt trolliksi" ja pelkän linkin em. blogiin. Aro antoi 15.9.2014 julkisuuteen sähköpostiosoitteensa pyytäen nimenomaisesti kokemuksia Venäjän trolleista.

Oletko joutunut Venäjän trolliarmeijan kohteeksi – kerro kokemuksistasi

Yle Uutiset kerää yleisöltä tietoa verkossa häirkeivistä Venäjätrolleista. Kerro kokemuksesi, koostamme niistä artikkelin.

Julkaistu: 15.9.2014 klo 12:58

EuroDIG 2017. Day 1. PL 2: Internet in the "post-truth" era?

Vainoamisrikkosen tuntomerkiksi "*pelon tai ahdistuksen*" tulisi "*olla tyypillinen seuraus*" (HE 19/2013 vp s. 52) siitä, että Molari lähetti ainokaisen sähköpostiviestinsä Arolle. Millään tavoin Molari ei voinut otaksua, että linkki blogiin olisi vastoin Aron tahtoa, etenkin kun Molari ei uhkaile, vaan kertoi ongelmistaan nettikiusaamisen uhrina.

Aro ei vastannut, Molari ei lähettänyt uutta sähköpostia, eikä kirjoittanut Arosta mitään julkisuuteen. Aito vainotapaus oli Helsingin käräjäoikeudessa, kun vastaaja lähetti 3500 tekstiviestiä asianomistajalle ja yhden sähköpostiviestin tämän työkavereille. Osa viesteistä oli uhkailevia ja painostavia (Helsingin KO, nro 4; T. Hakala, Vainoamisen tunnusmerkistömukaisuus, 2019, s. 29). Aito vainotapaus oli myös Helsingin hovioikeudessa, kun vainooja lähetti oikeuskanslerille solvaavia viestejä monta vuotta!

Molarin blogissa 19.9.2014 näkyi toive ongelmien johdosta, että ymmärrystä avattaisiin kaikkien trollien tutkintaan. Molari itse sai lähes joka päivä uhkauksia, hänen nimeänsä käytettiin loukkaavasti valeblogeissa.

Molarin reaktio 29.1.2015 Ylen TV 1-lähetykseen

Molarin ensimmäinen blogikirjoitus Aron nimeen liittyen ilmestyi 4 KUUKAUTTA myöhemmin 29.1.2015 (Kohta 3: syöttäjän näyte, s. 99-104). Syyttäjän näyte on kiistämättä Molarin kirjoittama, 5,5 vuotta sitten. Kirjoituksessaan Molari reagoi Aron ja Jantusen edellispäivän *Ylen TV 1*-lähetykseen, jossa Aro jo oli puhunut massiivisesta vainosta, seksuaalisesta häirinnästä ja henkilöön käyvistä törkeyksistä sähköposteissa, Facebookissa, Twitterissä, erilaisilla blogeilla, verkkojulkaisuissa, tekstiviesteissä sekä puhelimitse, kohtalostaan trollihyökkäysten uhrina.

Blogi 29.1.2015 liittyi myös edellispäivän valtioneuvoston turvallisuuskomiteana trollivaroitukseen kansalaisille. Blogissa ei käytetä ilmaisuja, että Aro tai Jantunen valehtelisivat, vaan kehonkieli oli väkevä: Aro sulki silmänsä sanalla "*rehellinen*". Molari ei hyväksynyt törkyviestejä. Hän muistutti, että "*ryssävihaisesta trolleamisesta ei ole julkisuudessa kerrottu lainkaan, vaikka sen lukumäärä ja törkeys vaikuttavan erityisen suurelta*". Molarin blogille kertyi muutama sata klikkaus sen julkisen lyhyen olemassaolonsa aikana.

Aro on tuonut ilmi muissakin tilaisuuksissa (kuten *EuroDig* 6.6.2017) sekä lehtihaastatteluissa (*Akaan seutu* 27.9.2016 ja *Lily* 17.4.2020), että hänelle soitettiin tuntemattomasta numerosta konepistoolisoitto vain muutama päivä sen jälkeen, kun *Yle* julkaisi 15.9.2014 Aron trollijutun. Molari ei ollut kirjoittanut mitään.

Nukkemestari-blogi 16.3.2016

Blogin jälkeen kului VUOSI JA 2 KUUKAUTTA, kun 16.3.2016 Molari kirjoitti seuraavan kerran maininnan Arosta – ja Jantusesta –, nukkemestari-blogissa (sytytetyn kirjallinen todiste, nro. 9), jonka Molari poisti yleisön näkyviltä jo muutama päivä myöhemmin 4 vuotta sitten. Se ennätti saada alle 300 klikkausta. Syyttäjä ilmoittaa blogin päivämäärän väärin 28.10.2015 (po. 16.3.2016), kun poimi Jantusen asiassa näytöksi (syöttäjän näyte 1.9/Jantunen ptk s. 100) 4 vuotta sitten poistetun blogin 33 kappaleesta yhden sirpaleen.

Kokonaisesta blogista kolme tärkeää havaintoa: 1) Molari arvosteli, jos "*erilaisia mielipiteitä ei suvaita, tahdotaan yksituumaisuutta*". Ensimmäisessä kappaleessa Molari vetosi: "*Pitäisi olla moraalisesti täysin*

selvää, että asiaperusteinen erimielisyys kuuluu kansalaisyhteiskuntaan ja demokratiaan, mutta henkilöön käypä valheellinen kirjoittelu ja jopa yksityisesti lähetetyt uhkaukset tai sopimattomuudet eivät ole hyväksyttävää erimielisyyksien ilmaisemista.”

2) Aro oli juuri palkittu Bonnier-palkinnolla ja saanut valtavaa julkisuutta. 3) Hänen huumetuomiosta oli julkisuudessa aineistoa, mutta Molari ei viittaa sanallakaan amfetamiiniin.

Trollitutkimus nettihäiriköistä 26.5. ja 27.5.2016

2 päivää UM:n Maailma kylässä -tapahtumaa edellä, 1 vuosi ja 4 kk Aron YLE-trollijutun 15.9.2014 jälkeen, Molari julkaisi blogikirjoituksensa tutkimusaikastaan venäjä- ja suomivihamielisistä trolleista (26.5.2016, s. 126; Kohta 4: syyttäjän näyte 4: 126-127). Blogin näki alle 200 ihmistä, kunnes Molari poisti blogin.

Molari arvioi ”nettihäiriköitä”, jotka ”tukahduttavat kansalaisyhteiskunnan vapaan demokraattisen keskustelun”. Molari esitti ihanteekseen ”itsenäisen ajattelun säilymisen, suomalaisen kansallisen turvallisuuden suojelemisen”. Molarin mukaan ”nettihäiriköitä” toimi jo aiemmin, niiden hyökkäykset voimistuivat Aron, Riiheläisen, Sirénin ja Jantusen julkisen toiminnan alettua.

Molari esitti *MV-lehteen* ja *Vastavalkeaan* tukeutuen havainnon Aron linkistä Hardingiin, jonka kirjoitteluun vastaukseksi Molari aktivoitui aihepiirin käsittelyyn yli vuoden tauon jälkeen. Molari sai perhettään koskevia uhkauksia: 22.4.2016 psykologisesti viekkaasti vaimonsa puhelimeen. Tämäkin inspiroi käynnistää tutkimustyö, josta Molari luopui pian, kun ymmärsi, ettei Suomesta löytyisi kustantajaa.

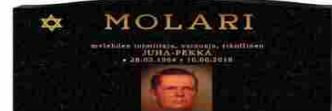

tervehdys mvlehdessä toimittaja, rikollinen ja vainoaja mollari

sinulle pyritään järjestämään selli janitskinin kaveriksi

juokse rotta juokse niin että kuolet, suunniteltiin sinulle hautakivikin valmiiksi

siis jatka juoksuasi, rotta

27.5.2016 (kohta 5: syyttäjän näyte (s. 128-131)) blogissa ”Siivoojapapan vastaus Hardingille ja Sirénille” oli jo otsikkotasolla asiana upseerit Harding ja Sirén. Molari moitti heidän salaliittoteoriaa ”Kremlin trollista” Molaria vastaan: ”Miksi noin suuri sotasetä viitsii kiusata pientä siivoojapappaa. Sotasedillä on hyvin petomainen asenne, kun he hyökkäävät lauman heikointa vastaa – pientä siivoojapappaa vastaan”. Molari ei mainitse Aron huumetaustaa, vaikka sekä somessa että *New York Timesissa* kerrottiin asiasta.

Kansallisteatteri 28.5.2016

Oli kulunut jo YKSI VUOSI JA 4 KUUKAUTTA Ylen Aro-trollijutusta 15.9.2014, kun Molari näki ainoan kerran Aron 28.5.2016 UM:n Maailma kylässä -tapahtuman avoimessa paneelikeskustelussa (Kohta 6: syyttäjän näyte, s. 132-138) Kansallisteatterissa. Aro oli tunnettu suomalaisen median ja osittain kansainvälisen median johdosta sekä Bonnier-palkinnon johdosta. Teksti on kiistämättä Molarin.

Molari dokumentoi kaikkien kolmen esiintyjän viestit: Koponen, Hussein ja Aro. Kukaan vartija ei puuttunut Molariin, joka istui hiljaa salin takaosassa. Tapahtumaa raportoivassa blogissaan Molari moitti saamiaan murhauhkauksia ja muuta ”russofobista vihatoimintaa jo vuosikymmenen”. Lutheria mukailen hän lopetti rauhantoivotukseen: ”Odotan rauhallisesti satoa vuosien päästä: mitään hätää ja kiirettä ei ole mihinkään”. Molari kirjoitti: ”Olen hienotunteinen, kun kysyn ihmisiltä asioista”.

Molari reagoi *New York Timesin* ja jo 3 kuukautta kestäneen some-kohun johdosta, että Aro ”oli hyvin terävä”. Molari kiinnostui Koposen esiintymisestä ja moitti kaksinaismoralismia: 24.12.2011 Koponen mainosti Troitskyn vaatimusta verenvuodatuksesta. Koponen oli USAID:n ja NED:n rahoittaman suomalaisvenäläisen mediakonferenssin *Särkyneet peilit* 3.-4.12.2012 yksi järjestäjistä. Hän oli päättämässä, että Venäjän hallituksen virallisen lehden *Russkie Vesti* kommennuskirjeestä huolimatta Molaria ei hyväksytty.

Aron julkiset esitykset ympäri maailmaa ja monelle kielelle käännettyssä Putinin trollit -teoksessaan ovat olleet röhkeitä Kansallisteatterin kuvauksessa. Aro valehtelee Molarin häirinneen verkossa ensimmäisestä trollijutustaan alkaen ja kirjoittaneen *MV-lehteen* omalla nimellään kymmeniä solvaavia kirjoituksia. Aro vihjailee Molarin aikomuksesta ”seurata” häntä kotiin sekä valehtelee Molarin kirjoittaneen blogin, jota *MV-lehti* olisi käyttänyt Kansallisteatterin tapahtumasta (syytetyn kirjallinen todiste 14).

Koska tilaisuus oli yleisölle avoin, arvioin sinne voivan pyrkiä aggressivisia vainoajia. Varauduimme järjestäjän kanssa häiriöihin.

Varautumisesta huolimatta lavalle istuessani havaitsin yhden MV-lehden aktiivisen avustajan **Juha** Molarin istumassa yleisössä ja tuijottamassa minua uhkaavasti hymyillen. Hän kaivoi kameran esin ja videoi kaikki sanomiseni. **Molari** oli häiriköinyt minua verkossa ensimmäisen trollijuttuni julkaisusta alkaen ja kirjoittanut MV-lehden omalla nimellään kymmeniä artikkeleita, joiden viesti oli aina sama: olin narkomaani, mielisairas, valehteleva rikollinen. Hän mustamaalasi ammattimaisella otteella myös montaa muuta, esimerkiksi Puolustusvoimien tutkijaa Saara Jantusta ja infosotaan erikoistunutta Maanpuolustuskorkeakoulun dosenttia Torsti Sirénää.

Paneelin jälkeen toinen keskustelija, toimittaja ja kunnallispoliitikko Abdurahim "Husu" Hussein kertoi, että Molarin käytös ja sanomiseni videointi oli häirinyt myös häntä. Lähtiessäni jouduin katselemaan ympärilläni varmistaakseni, ettei **Molari** ollut alkeissa seurata minua kotiin.

Seuraavana päivänä **Molari** käytti videoita pohjana minun huumeidenkäyttölläni spekuloidessa blogissa, jota MV luonnollisesti siteerasi. Tein hänestä rikosilmoituksen, ja poliisi epäilee häntä vainoamisesta, törkeästä kunnianloukkauksesta ja yksityiselämää loukkaavasta tiedonlevytyksestä. Kirjaa kirjoitettaessa Molarin epäillyt rikokset olivat syyteharkinnassa.

Pentagonin propellipäät 15.7.2016

2 KUUKAUTTA toukokuuisen Kansallisteatterin UM:n tapahtuman jälkeen Molari kirjoitti Aroon liittyen 15.7.2016 "*Pentagonin propellipäät*" (kohta 7: *syöttäjän näyte, s. 147-154*), joka oli *reagointia* Pentagonin sotilasihmisten mustamaalauskirjoitteluun, jonka he tekivät Aron puolustukseksi ja Molaria vastaan LinkedIn-jutussa välittömästi Kansallisteatterin jälkeen. Molari kirjoitti vasta 2 kuukautta myöhemmin. Molari moitti valhetta, jossa hän olisi "*venäläismielinen uusnatsi-trolli*" ... "*ryhtynyt tosielämän uhkailuun*".

Syöttäjä ignoroï motivaation selvittämisen. Molari kirjoitti eettisen periaatteensa: "*En ole koskaan lausunut minkäänlaista uhkausta Jessikka Aroa vastaan – en reaalielämässä, en sosiaalisessa mediassa, enkä sähköpostitse... Sellaista kirjoittelua en hyväksy*".

Molari on myöhemmin oudoksunut sitä, mistä amerikkalaiset IO-sotilaat saivat intressin tarkkailla häntä somessa. Hän keskusteli myös LinkedIn-artikkelin kirjottajan Eric Tallantin kanssa tammikuussa 2019 tapausten johdosta, kun tuolloinkin Tallant saapui kirjoittelemaan itselleen tuntemattomalle Molarielle neiti Aron johdosta: <https://juhamolari.blogspot.com/2019/01/uncensored-confession-my-great-deal.html> Molari kävi keskustelua myös jouluna 2017 suomalaisen upseerin "Adam Seven" kanssa amerikkalaisten IO-upseerien aktivismista ja toisti myös tällöin, että hänellä "*ei ole vastapuolta*".

JTRIG-tekniikka

Viikko LinkedIn-jutun Pentagonin info-upseerien analyysin jälkeen Molari esitteli JTRIG-tekniikan likaisia temppuja (kohta 8: *syöttäjän näyte, s. 139-146*), joissa "*pyrkimyksenä on häpäistä tiettyjä tahoja julkisuudessa. Kuitenkin kyse on manipuloituista ja merkittävästi väärennetyistä kertomuksista*". Molari vaati JTRIG-keskustelua "*akateemisen kiinnostuksen vuoksi*". Teksti ei ole ollut julkisuudessa moneen vuoteen.

Bonnier-palkittu Aro esiintyi Marten Centerin paneelissa ja Naton huippukokouksen asiantuntijapaneelissa. Molari referoi julkista kiistämätöntä dataa, että IO-upseeri Harding piti Aroa sopivana Yhdysvaltojen "*erityisjoukkojen pyhyyksiin*". Aro kertoi huumetaustastaan *New York Times* ja *Iltä-Sanomien* lehdissä, mutta Molari jatkoi: "*Ymmärrän ja hyväksyn ihmisen oikeuden kunniaansa*" (s. 143). "*Varmaan Aro on saanut osakseen epäasiallista vihapostia. Hänellä on siis oikeita perusteita kertoa uhrina. Vihapostia ei saa lähettää eikä pidä hyväksyä. Kyse on eri asiasta, kun ihmisen tiettyyn kerrontaan vihkiytymistä*" tutkii (s. 144).

Molarin reaktio Uuden Suomen tietoon Aron joukkorahoituksesta 17.8.2016

KUUKAUSI myöhemmin 17.8.2016 Molari kirjoitti bloginsa "*Pyysin poliisihallitusta selvittämään Aron joukkorahoituksen*". Kohta 9: *syöttäjän näyte on vain osittain kiistämätön: s. 155-158 ovat Molarin tekstiä, mutta s. 159-163 ovat MV-lehden toimituksen omavaltainen kopio, ei Molarin toimittama*.

Blogi reagoi *Uusi Suomi* -verkkosivuston 17.8.2016 uutiseen, joka perustui Aron FB-päivitykseen. Syöttäjän tarjoama näyte *MV-lehden* jutusta (s. 160) ei ole Molarin teksti: Molari ei ole vielä 2 vuotta Aron *Yle*-jutun 15.9.2014 julkitulon jälkeen kirjoittanut mitään Aro-juttua *MV-lehden*. Blogissaan Molari ei kutsu Aro syylliseksi, vaan lainvalmistustyön mukaisesti näkee ajankohtaisen teeman.

"Minua mustamaalataan Kremlin trolliksi" 19.8.2016

Molari tunnusti jo yli 3 vuotta siten julkisuudesta poistamassaan blogikirjoituksessaan "*Tunnustukseni: elämäni Kremlin trollina*" (19.8.2016, s. 164, kohta 10: *syöttäjän näyte, s. 164-181*) lähettäneensä aineistoa *MV-lehden*, mikä tekstissä paljastuu Hardingin sotilasuran julkisten tietojen kokoamiseksi. "*Elämä on ollut hyvin tavanomainen, mutta minua mustamaalataan Kremlin trolliksi*". Molari moitti, että häntä uhkaillaan, jotta ei saisi tulla lomalta edes takaisin Suomeen. Näin eräät upseerit kirjoittivat. Molari moitti uhkauksia Al-Qaidan terroristisivuston edustajilta sekä kyseisen suomalaissivuston yli 300 vihameilistä ja valheellista artikkelia englanniksi, venäjäksi ja turkiksi. Molari moitti identiteettirikollisen monivuotista vainoa.

"*Työttömänä tohtorina*" Molari moitti Suomessa "*villiintynyttä infosotaa*": "*Mielestäni oikeat asiat Suomessa olisivat ihan muualla*" (s. 176). "*Mielestäni kysymysten esittäminen on ihan normaali ja kohtelias toimi. En*

tykkää siitä, että ilman vuorovaikutusta ja yhteydenottoa vain kirjoitetaan toisesta ihmisestä. Olen oppinut siihen, että aina otetaan yhteys tutkimuksen kohteeseen" (s. 176). "Ihmiset ovat vain ihmisiä ja juttelevat eri ammatissa olevien kanssa" (s. 178). "Mielestäni olen koko ajan ollut vain ihminen, joka katselee avoimin silmin ja kirjoittaa näkemästään" (s. 179).

Molarin reaktio uutisiin vainotuista 1.10.2016

Molarin blogi 1.10.2016 "Vainotut, sorretut ja solvatut" (Kohta 12: syyttäjän näyte s. 182-190) syntyi reaktiona uutisiin. *Markkinointi ja Mainos* -lehti kertoi pari päivää edellä 28.9.2016 väitteen Janiskinin aikomuksesta hakea turvapaikkaa. Janitskin koki synn pelätä Suomen vainoa. Aamulehti kertoi 29.9.2016. Niin Molari ihmetteli, kuka on sorrettu. Aro "seikkailee Naton konferensseissa ja saa tukea jenkkien informaatiotoureilta". Molari tahtoi sivustystä ja lukeneisuutta: "Seikkaperäinen selvittäminen on mediakriittisen ihmisen kansalaisvelvollisuus".

Molarin mukaan Bäckman esitti vain erilaisia mielipiteitä Aroa vastaan, mutta tämä ei ole vainoa (s 184). Helsingin hovioikeus oli heinäkuussa 2020 samaa mieltä, kuin Molari syksyllä 2016.

1.2. Ensimmäisen MV-lehden 3.10.2016 jutun jälkeen

Reaktio Suomen Kuvalehden Aro-haastatteluun 3.10.2016

Molarin ENSIMMÄINEN MV-LEHDEN JUTTU Aroa koskien ilmestyi 3.10.2016 "Saivatko Suomen Kuvalehti ja Aurora Rämö Jessikka Aron suutahtamaan?" (Kohta 11: syyttäjän näyte, s 543-556). Tämä on 2 kuukautta Molarin viimeisimmän blogin jälkeen, 2 vuotta 1 kuukausi Aron Yle-jutun syyskuu 2014 jälkeen. Kronologiaa tukee Janitskinin 21.9.2016 ilmoitus, että Molari kirjoittaa vastedes MV-lehteen joitakin juttuja (sytytetyn kirjallinen todiste 11). *MV-lehden* jutussa referoidaan 1.10.2016 ilmestynyttä SK:n artikkelia, jota Molari syventäisi toimittajan kysymyksillä Aron "noususta Naton huippukokouksen puhujaksi" (s. 47). Molarilla oli vahvat perusteet tulkita, että Aro suutahti SK:ä vastaan.

Molarin reaktio OM:n työryhmän raporttiin 12.10.2016

Molarin järjestyksessään TOINEN MV-LEHDEN KIRJOITUS Arosta on 12.10.2016 "Supo pitää islamisteja ja trolleja vakavina uhkina" (Kohta 13: syyttäjän näyte, s. 400-412). Molari reagoi OM:n työryhmän raporttiin tiedustelulainsäädännön ja perustuslain 10 §:n muuttamiseksi, siteerasi kansainvälisen oikeuden professoria Scheinia, arvioi *Iltalehden* suurta lööppiä ja Suojelupoliisin viestintäpäällikön Rantalan lausuntoa (s 403).

Syyttäjän mukaan Aroa vainotaan ja työtä vähättellään, kun pitkässä jutussa Rantalan esittelyssä mainittiin kerran Aron nimi: "Kyseisen Ylen jutun [Rantalan] valinnasta kirjoitti trollijahdissaan maineeseen nousut Jessikka Aro 27.2.2014".

Molarin reaktio vahingoniloon itseään vastaan 14.10.2016

Molarin KOLMAS MV-LEHDEN KIRJOITUS "Ilkeämieliset riekkujaiset" (14.10.2016, kohta 14: syyttäjän näyte 702-719) reagoi vahingoniloa vastaan. Teksti on kiistämättä Molarin.

Storsjö kertoi 4.10.2016 FB-sivustollaan onnensa, että Askola ei huoli Molaria takaisin kirkkonsa papiksi. Storsjö oli osallistunut tuomiokapitulin mielipiteenmuodostukseen. Vahingoniloon osallistui pääesikunnasta, eduskunnasta ja mediasta yli sata isoa nimeä, ml. Aro. Molari kritisoi kahta asiaa Aroon liittyen: 1) Onnen rakentaminen vahingonilolle perustuu vihan logiikalle (s. 706) ja 2) Miten Aro voi kaksinaismoralistisesti kaveerata YK:n terrostopakotteiden Al-Qaida-sivuston kustantajan kanssa? (s. 707)

Molari piti huolestuttavana vahingonilon yleistymistä. "Mukana riekkujaisissa on iso joukko yhteiskunnallisesti -- kiinnostavia henkilöitä, joilla on keskinäinen yhteys" (s. 707). "Surullinen tapaus on ... Talvisalon koulun nykyinen rehtori! Siitäkö syntyy koulun rehtorin ilo, että oman koulun kasvatti siivoaa aamuyöllä herrojen ja rouvien paskoja ja kusia vessoista 9 euron tuntipalkalla?" (s. 709). "Aron maailmanlaajuiset hätähuudot netissä tapahtuvaa kiusantekoa vastaan osoittautuvat nekin paskapuheeksi, kun hän itse osallistuu ivallisiin ja pahatahtoisin riekkujäisiin. Tuon keski-ikäisen journalistin uskottavuus on nolla" (s. 710).

Molari viittasi psykoanalyysin klassikkoon Kleiniin, että osallistuminen vahingoniloon voidaan tulkita samanlaiseksi piirteeksi, joka vaikuttaa kaikkivoipaisuuden fantasioissa ja vainoharhaisuudessa (s. 710). Molari muisti Salmisen kasvatustieteen gradun muutama kuukausi aiemmin: "Kortikaalisia aivokuoressa

analysoituja tunteita ovat sosiaaliset tunteet kuten halveksunta, kiitollisuus ja vahingonilo" (s. 24). Houre, että Molari tahtoi pahaan "vastustajilleen", on sadismin sisar: projektiivinen käytös. Sellaisia asenteita Molari arvosteli tekstissä.

Molari moitti kaksinaismoralismia 22.10.2016

Kaksinaismoralismin vastustamisesta oli kyse MV-LEHDEN NELJÄNNESSÄ JUTUSSA, "Aron jenkkiystävä toivoo hirmuisia aikoja venäläisille" (22.10.2016, [kohta 15: syyttäjän näyte, s. 487-496](#)). Molari kysyi: "Miten Hardingin kavereina Twitterissä ja Facebookissa viihtyvät Aro ja Sirén osallistuvat samanlaiseen haaveiluun jenkkiestä kanssa" (s. 490). "Tuollaisen kaverin veljeys jättää pahan hajun myös suomalaiseen mielipidesotureihin" (s. 490). Teksti on kiistämättä Molarin.

Molarin reaktio Aron protestiin Trumpin voittoa vastaan (9.11.2016)

MV-lehden jutussa "Suomalaissivistyneistö ei kestänyt Donald Trumpin voittoa" (9.11.2016, [kohta 16: syyttäjän näyte, s. 638-646](#)) on syyttäjän mukaan Aroa ahdistavaa pilkkaa ja väheksyntää.

Trumpin voiton jälkeen reagoinnit olivat 4 vuotta sitten julkinen ilmiö. Kirjoituksessa todettiin yli 200 suomalaisen sivistyneistön edustajan liittyneen Aron esimerkistä protestiin Trumpia voittoa vastaan. Aro julkaisi propagandakuvan "PutinTrump make Russia Great Again!" (s. 639) ja kirjoitti: "Tämä kurja, tietämätön, vaarallinen osa-aikainen pelle ja kokoaikainen sosiopaatti tulee olemaan seuraava presidentti" (s. 640). Bonnier-palkitulla Aro oli tuhansia seuraajia. Joku anonyymi lähetti Molarille kuvakaappaukset.

Molarin reaktio Frivärlid Magazinin haastatteluun

MV-lehden juttu "Aron silmien suuret pupillit" (20.11.2016, [kohta 17: syyttäjän näyte 17, s. 591-598](#)) perustui Frivärlid Magaziiniin 17.11. Teksti on kiistämättä Molarin.

Aro-haastattelusta Molari kirjoitti: "Silmätysten ei tarvitse katsoa suoraan Jessin silmiin, se olisi tungettelevaa" (s. 592). MV-lehden lukija lähetti kuvat kehonkielestä, Molari lähetti aineiston edelleen MV-lehdelle. Esitutkinta-aineistosta on leikattu pois Molarin pitkä kommentti MV-lehden jutun jälkeen: Molari ilmoitti, että halventava spekulointi päihteistä ei sovi, pointti innostumisessa. Innostuminen esitettiin jutussa pointiksi. Syyttäjän väite "huumeaineiden käytöstä" on lähteetön.

Molarin reaktio vahingoniloon 21.11.2018

MV-lehden juttu "Hyvää syntymäpäivää Sirén" (21.11.2018, [kohta 18: syyttäjän näyte, s. 437-448](#)) kertoi everstiluutnantin kommentoimien yöllä juttua. Nato-tehtävissä tiedotuspuseerina toiminut Colliander osoitti vahingoniloa 4.11.2018 siitä, miten "huonosti Molarille kävi". Molari kysyi, mitä tämä "itseään huonompien ja heikompien mollaaminen on" (s. 439), mutta toivoi, että uhmakkaasta sotaherrasta tulisi kelpo suomalainen ies, joka kykenisi jopa keskustelemaan (s. 439).

Molarin reaktio vihakirjoitteluun 29.11.2016

Teksti "Isänmaallinen ilman vihapuhetta" (29.11.2016, [kohta 19: syyttäjän näyte, s. 579-590](#)) syntyi kasvatustarkoituksessa. Teksti on kiistämättä Molarin.

Lisätutkintapöytäkirjassa 5500/R/15178/17/Li1 todistaja, tutkija Creutz valotti Molarin motiiveja ja tilannetta sekä reagoimia vihapuheeseen. Creutz kertoi järkyttyneensä haastateltavan antamasta tiedosta, jota Creutz väitti virheelliseksi. Creutzin mukaan Molari "suhtautui asiallisesti" lähettäen MV-lehteen samana päivänä juttua varten tarkennuksia, jotta teksti ei haittaisi Creutzia. Molari oli vastaanottavainen ja kohtelias.

Creutzin hallussa on Molarin tekstiviestit 28.11.2016 motivaatiosta: "En halua olla mukana likaisessa, vaikka kirjoitan joskus MV-lehteen. Oikealla asenteella syntyisi ihan tarpeeksi asiaa". "Olen kyllä kirjoittanut hyvin suoraan, että en hyväksy edes erimielisten ihmisten häirintää tai uhkailua. Myös itse jutun jälkeen sanon niin. Itse juttu kuvaa tilannetta, ei mielestäni syyllistä".

Molari vaati suojaa vastapuolelle: "Ehkä minun pitää kirjoittaa juttu aivan pelkästään nettikeysuamisesta sen mukaisesti mitä olet saanut sähköposteja. Olenhan minäkin saanut. Jos siellä on mitään uhkaavaa, sitä ei pidä hyväksyä, vaikka olen huomannut, että käytännössä poliisi ei yleensä tutki."

29.11.2016 kello 14:14 Molari lähetti viestin Creutzille. Creutz kertoi toivoneensa juuri MV-lehdessä otettavan kantaa: ""Hatunnosto! Tosi rohkea teksti! Toivottavasti ihmiset ymmärtävät viestin, eivätkä lähde nyt sinua vastaan. Olen toivonut pitkään, että noilla sivustoilla julkaistaisi tuollaista juttua. Toivon todella paljon, että ainakin jotkut tuota lukevat alkaisivat harkitsemaan omia käyttäytymismalleja. Tosi hienoa, tulipa lohdullinen olo että joku puuttui tuohon ongelmaan!" (Creutz tekstiviesti Molarille). Todistajan Creutzin kokemus ja teksti tukevat juttuun kirjoitettua johdonmukaista motivaatiotaustaa: "Jokaisen ihmisarvo on tunnustettava".

Molarin analyysi professorin erityisrahoituksesta 9.12.2016

2 viikkoa myöhemmin 9.12.2016 Molari kirjoitti analyysin "Limnellin rahoitus" (9.12.2016, [kohta 20: syyttäjän](#)

näyte, s 478-486). Syyttäjän mukaan "Aro väitetään epäluotettavaksi". MV-lehden jutussa oli yhdessä kappaleessa kritiikki, että Aro valehteli MV-lehteä vastaan: "Ylen toimittaja Jessikka Aro kirjoitti ahdistuksissaan 14.7.2016 perustelemattoman väitteen: 'MV-lehti ja Uberuutiset ovat kytköksissä Venäjän propagandaa leviättävään valtioonmediaan'. Trollimetsästyksen kehittänyt kyberprofessori Jarno Linné klikkasi heti tykkäämisensä Aron päätelmälle!"

Molarin reaktio Aron post doct-rahoitukseen 12.12.2016

MV-lehdessä 12.12.2016 Molari kirjoitti "Tieteilijä, ylioppilas Jessikka Aron opinnoissa on aukkoja" (kohta 21: syyttäjän näyte, s. 689-701). Teksti on kiistatta Molarin. Syyttäjä moittii Molarin esittävän, että Aro olisi saanut apurahoja virheellisin perustein.

Molari tutki valta- ja suhdeverkosto sekä rahallista keskinäistä tukea, kyseenalaistamatta Aroa ihmisenä: "Tuskin on syytä epäillä Aron kyvykkyyttä ja innokkutta, tai ryhtyä sellaiseen parjaukseen, vaan enemmän pitää ihmetellä suomalaista valta- ja suhderakenteita" (s. 691). "Allekirjoittanut korostaa, että ei ole mitenkään aiheitta kyseenalaistaa Aron intellektuaalisia edellytyksiä" (s. 694). Aro oli tiedeapurahojen saajana tieteeseen kuuluvien arviointiperusteiden kohteena, Arolla ei ollut tohtorin akateemista osaamista, vaikka sai Kone-säätiön post doct-apurahan.

Molarin reaktio Ylen toimittajien eroon 14.12.2016

MV-lehdessä 14.12.2016 Molari kirjoitti "Ylestä eronneet Jussi Eronen ja Salla Vuorikoski saavat tukea!" (kohta 22: syyttäjän näyte, s. 373-388). Tekstissä reagoidaan ajankohtaiseen keskusteluun Erosen ja Vuorikosken erosta Ylestä: tuhatmäärin ihmiset laitoivat tukea FB:ssa toimittajille. Julkisuudessa tunnetuista toimittajista vain Aro hyökkäsi SK:a vastaan, jonne Eronen ja Vuorikoski menivät. Teema oli joulukuun 2016 mediakohuja. Jutussa kerrottiin Ylessä raportoiduista 61 työpaikkakiusaamisesta vuonna 2016.

Molarin reaktio kenraali Lindbergin vastaiseen protestointiin 19.12.2016

Kiistämättä Molarin kirjoituksessa MV-lehdessä 19.12.2016 "Trolliupseerit kiukuttelevat Puolustusvoimain komentajalle" (kohta 23: syyttäjän näyte, s. 347-356) mainittiin yhteiskunnan ja Puolustusvoimien 14 vaikuttavaa henkilöä, Aro vain nimeltä (s. 348). Jutussa tuettiin kenraalia Lindbergiä, että Puolustusvoimien oma ääni ei saa hämärtyä. Molarin mukaan EU:n direktiivi 2000/78/EC antaa työnantajalle oikeuden vaatia vilpittömyyttä ja uskollisuutta. Molari muistutti, että direktiivin mukaan ei saa "loukata henkilöön arvoa tai luoda uhkaavaa, vihamielistä, halventavaa, nöyryyttävää tai hyökkäävää ilmapiiriä" poliittisin perustein (s. 357). Aro oli yhtenä muiden joukossa protestoimassa uutta Yleistä palveluohjesääntöä.

Molarin reaktio Aron Sunday Times-lehdessä MV-lehden herjaukseen 29.1.2017

Kohta 24: syyttäjän näyte, s. 665-674, on kiistämättä Molarin kirjoittama MV-lehden juttu 29.1.2017 "Salaliittoteoreetikko Jessikka Aro The Sunday Times -lehdessä" (s. 667). The Sunday Times -lehdessä Aro "julistaa sodan Putinin valeuutisten trolleja vastaan" ("Victim declares war on Putin's fake news trolls"), Aron raportoi Kremlin tukemasta valeuutisteollisuudesta, joka on infosodassa läntistä Eurooppaa vastaan (s. 668). The Sunday Times-lehdessä Aro nimitteli MV-lehteä "venäläismieliseksi sivustoksi". Molari reagoi ja muistutti, että Aro ei perustele (s. 671). Syyttäjän mukaan kysymys olisi Aroa "ahdistavaa" vainorikollisuutta.

Molarin raportti Joensuun Paasikivi-seuran Suomi 100-tilaisuudesta 10.2.2017

Kohta 25: syyttäjän näyte, s. 389-398 on kiistämättä Molarin kirjoitus MV-lehden 10.2.2017 "Nuhruisten infosoturien kunniakerros Joensuussa Suomi 100-tilaisuudessa". Tekstissä reagoitiin Paasikivi-seuran Suomi100-tapahtumaan edellispäivänä 9.2.2017: Riiheläinen ja Häkkinen esittelivät Aron kovia kärsimyksiä ja vaarallista informaatiovaikuttamista yleensäkin. UM:n ajankohtaisviestinnän yksikönpäällikön Häkkisen esitelmää referoitiin: Häkkinen lausui, että Aro oli kokenut kovia. Muuta viittausta Aroon ei ole jutussa.

Molarin reaktio Kremlin Watch-ryhmän lausuntoon Ranskan presidenttivaaleista 11.2.2017

Kohta 26: syyttäjän näyte, s. 625-637 on kiistatta Molarin kirjoitus MV-lehden 11.2.2017 "Gay-pornotähti, peniksestään tunnettu upseeri ja Jessikka Aro: Putinilla kaksi ehdokasta Ranskan presidentinvaaleissa" (s. 625). Aro osallistui tämän tiimin kanssa Kremlin Watch-ryhmässä 9.2.2017 julkaisuun, jonka mukaan Putinilla olisi kaksi ehdokasta Ranskan presidentinvaaleissa. Vaalit olivat kansainvälisesti uutisoitu aihe.

Molarin reaktio Karjalainen-lehden solvaukseen itseään vastaan 24.2.2017

Kohta 27: syyttäjän näyte, s. 512-521 on kiistatta Molarin kirjoitus MV-lehden "Karjalainen ja kulttuuritoimittaja Kononen" (24.2.2017, s. 512). Molari kertoi Konosen kirjoittaneen Karjalaiseen jutun, jossa mustamaalattiin Molari ja kutsuttiin "nettihäiriköksi". Molari ei hyväksynyt ilmaisua, otti yhteyttä Konoseen: "Kulttuuritoimittaja Suonna Kononen on myös niin kiireinen ja sivistynyt, että hän ilmoittaa puhelimitse haluttomuutensa keskustella "tuonkaltaisten ihmisten" kanssa. Kononen tulkitsee, niin kuin myös Jessikka Aro ja Janne Riiheläinen, kaiken erimielisen toiminnan vainoamiseksi, häiriköimiseksi ja kiusaamiseksi. Myös Jessikka osallistui Riiheläisen kirjan julkistamiseen."

MV-lehdessä viitattiin suomalaistoimittajien lähdekritiikkiin: "Suomen Kuvalehden toimittaja Vappu Kaarenoja on asennoitunut eri tavalla vakavasti lähdekritiikkiin... Hän moittii jopa Aroa mahdollisesta lähteiden keksimisestä sekä ihmettelee, että Yle voitti nimettömiä lähteitä käyttämällä Bonnierien."

Molarin reaktio poliisijohdon informaatiovaikuttamisen kokoustamiseen 31.3.2017

Kohta 28: syyttäjän näyte, s. 240-253 on kiistämättä Molarin kirjoitus MV-lehteen "Miksi poliisijohto piti jälleen kokousta informaatiovaikuttamisesta" (31.3.2017, s. 240). Molari moitti poliisin menettävän oikeusvaltiossa tärkeän arvokkaan riippumattomuutensa, jos kansalaisten moniäänisyyttä ei suvaita kansanvaltaisessa oikeusvaltiossa. Molari kritisoi, että ylikomisario Taponen toisti houretta vahvasta informaatiovaikuttamisesta, ja moitti väärää priorisointia: "Suomen poliisijohdon olisi luonnollista keskustella Suomen lain... käsitelmämaailmassa kunnianloukkauksesta, laittomista uhkauksista, kiihottamisesta kansanryhmää vastaan sekä muista selvästi lakiin sidonnaisista teemoista. Nyt on valittu kuitenkin toinen käytäntö. --- Eräänä pahatahtoista nauruakin osakseen saaneena esimerkkinä on ollut Ylen toimittaja Jessikka Aro, jonka toistuvat uhrikuvaukset ovat jo herättäneet myötähäpeää Ylen tilaa kohtaan. Hän on muutaman muun rinnalla ollut merkittävästi militarisoimassa suomalaisen kansalaisyhteiskunnan keskusteluilmapiiriä niin, että mielipiteet polarisoidaan jopa puolisoitilaallisin tai täysin soittilaallisin määrein. --- Pääasiallisesti poikkeuksesta ---, suomalaiset yksittäiset ja kansalaisliikkeet arvostavat poliisin tehtävään lainvalvonnassa. Sitä tehtävää ei tiettävästi ole juuri mikään taho kiistämässä sinänsä."

Molarin reaktio kirkollisveroon 10.4.2017

Aro totesi kuulusteluissa 7.3.2018 (s. 21), että kohta 30: syyttäjän näyte, s. 230-239, Molarin kirjoitus MV-lehteen 10.4.2017 "Älä maksa vahingossa kirkollisveroa" (s. 230), "ei varsinaisesti liity minuun". Tekstissä mainitaan, että kansalainen ei vapaudu Yle-verosta ("Atte Jääskeläisen ja Jessikka Aron verosta", s. 232).

Molarin reaktio herjauksiin itseään vastaan 26.4.2017

Kohta 31: syyttäjän näyte, s. 569-578, on kiistämättä Molarin kirjoitus MV-lehteen 26.4.2017 "Hiukan maaniseksi käynyt Torsti-sotasetä komentaa joukkojaan SOME-sotaan" (s. 569). Molari reagoi everstiluutnantin 22.4.2017 kirjoitteluun "reppanoista suomalaisista", josta esimerkkinä Sirén mainitsi Molarin "angstin älämölön". Aro kiitti sanallisesti everstiluutnanttia hyökkäyksestä Molaria, Janitskinia ja MV-lehteä vastaan (s. 571). Syyttäjän mukaan Aro kokosi ahdistavaksi MV-lehden jutun, mutta jättää selvittämättä, miksi Aro ylipäättänsä liittyi rajusanaiseen halveksuntaan 22.4.2017, jos sitä ei saa todeta jälkikäteen.

Molari esitteli Sirénin tukevia henkilöitä, kuten Puolustusvoimien toistakymmentä upseeria, sanomalehtien päätoimittajia ja politiikan tekijöitä sekä vain yhtenä nimenä listalla Aron. Sirén kirjoitti keväällä ja syksyllä 2014 joka päivä monta kertaa Molarista, toista sataa postausta. Molari moitti kaksinaismoralismia: everstiluutnantin FB:ssa levitettiin valeblogia, jossa kehoitettiin tappaa Molari "potkimalla kuin rotta kuoliaaksi" (s. 574), tuota kehoitusta vahvistettiin potkitun verisen pään kuvalla. Sirén lupasi, että Molari ei saa ikinä "duunia Suomesta" (s. 575).

Molarin reaktio rattijuopon näkyvään tukemiseen 1.5.2017

Kohta 32: syyttäjän näyte, s. 302-313, on Molarin kirjoittama MV-lehden juttu 1.5.2017 "Rattijuopon lohtupiiri" (s. 302). Molari käsitteli valtakunnan mediassa kohuttua majuri Mashirin rattijuopomusta. Syyttäjän väite "Jessikka piri-Arosta" ei ole Molarin tekstiä, se on toisen toimittajan jutun otsikkolinkki, joka on upotettu Molarin tekstin loppuun mainokseksi (s. 305). Molari on kiistänyt jo aiemmin sanat.

Mashiri sai piittaamattomuudestaan huolimatta valtavasti tukiviestejä kansanedustajilta, upseereilta, toimittajilta, ja vain yhtenä nimenä pitkässä listassa mainittiin Aro (s. 304). Syyttäjän mukaan Aron määrittely "trolli-toimittajaksi" on halventavaa ja ahdistavaa.

Syyttäjän faktantarkistus pettää myös kohta 33: syyttäjän näyte, s. 533-542, joka on toki Molarin kiistämätön teksti MV-lehteen 1.5.2017 "Sotatieteen tohtori Saara Jantunen vittuilee" (s. 533). Molari ei kirjoittanut "Jessikka piri-Aro", nuo sanat ovat toisen toimittajan jutun otsikkolinkki!

Molarin reaktio Ylen itsekehuun 4.5.2017

Kohta 34: syyttäjän näyte, s. 522-532, MV-lehden juttu 4.5.2017 "Yle totuudellisena laatumedian tunnusti oman erinomaisuutensa" (s. 522) on kiistämättä MV-lehden avustajan Molarin kirjoitus. Yle julisti 4.5.2017 itsensä "laatumediaksi" ja nimesi "valemmediaksi MV-lehden". Toivonen kirjoitti, että roska tuo esille Ylen kovan laadun. MV-lehden jutussa Aroa kutsuttiin "huippulöydöksi, joka on moraalisesti ja intellektuaalisesti valpas sekä sivistynyt" (s. 524). Ilmaisuja syyttäjä pitää "halventavina ja ahdistavina". MV-lehden jutussa viitattiin SM:n 21.3.2017 tutkimukseen, jonka mukaan vain 28 %:a suomalaisista piti Ylen uutisointia pakolaisasiassa puolueettomana ja tasapuolisena.

Molarin raportti Panssariprikaatin valmiusharjoituksista 6.5.2017

Kohta 35: syyttäjän näyte, s. 675-688, on kiistämättä Molarin juttu MV-lehteen 3,5 vuotta sitten, 6.5.2017, "400 naista harjoitteli infosotaa Panssariprikaatissa" (s. 675). Molari esitteli valmiusharjoitusta infosodasta,

jossa naiset kävivät "kuvitteellista sotaa" "verkossa pyöriviä niin huhuja kuin trolleja" vastaan. Kouluttajina mainittiin Limnell, Jantunen, Aro, Säynäjarvi, Mäkinen, Kuusisto ja Aaltola. Aron osalta lausuttiin: "Aro toisti vaatimuksensa tiukemmista oikeudellisista menettelyistä vihapuhetta ja häirintää vastaan. Pahoille ei pidä antaa periksi, vaan naisten on käytävä taistoon noita vaikuttamisyhtiöitä vastaan ja puolustettava toinen toistaan" (s 680). Miksi muka yhteiskunnallinen teksti olisi Aron vapautta uhkaava vainoamisrikos?

Molarin tiedote rikosesitutunnasta 10.5.2017

Kohta 36: syyttäjän näyte, s. 647-664, on kiistämättä Molarin teksti *MV-lehteen* 10.5.2017 "MV-lehden avustaja rikostutkintaan!" (s. 647). Se käsittelee Jantuseen mahdollisesti liittyvän esitutinnan käynnistymistä sekä muistutti, että "allekirjoittanut on myös lukiuisissa kirjoituksissaan puolustanut sotatohtorin kunniaa" (s. 661). Jutussa todettiin Molarin kirjoittaneen Jantusesta ja Arosta. Molari kysyi: "Uhrkertomusten arviointia varten oli nostettava Snowdenin paljastama valheellisten uhrkertomusten mustamaalaamiskeino ja kysyttävä, missä määrin nuo uhrkertomukset ovat lavastettuja ja valheellisia" (s. 657). Snowdenin paljastama uhrkertomusten funktio läntisillä informaatio-operaatioiden foorumeilla on otettava huomioon mediakuvassa.

Molarin reaktio Ylilauta-sivuston herjauksiin 14.5.2017

Kohta 37: syyttäjän näyte, s. 557-568, on kiistämättä Molarin teksti *MV-lehteen* 14.5.2017 "Kuka trollaa Ylilauta-sivustolla" (s. 557). Se tarkasteli Ylilauta-sivuston anonyymien kirjoittajien vauhdikkaita tarinoita, joissa keksittiin tiettyjen ihmisten välille liitoksia vastoin totuutta. Molari huomautti, että *MV-lehdessä* ei hyväksytty "lynkkauksia ja puhdistuksia" (s. 559). Molari totesi jutussaan yhdessä kohtaa Aron: Molari reagoi väitteeseen, jonka mukaan Aro ja Sirén olisivat joutuneet uhreiksi, mutta *MV-lehden* väki olisi "alempaa sosiaaliluokkaa ja yksinkertaisempia ihmisiä". Molari kirjoitti: "Ylilauta-sivustolla ei näytä lainkaan tällä kertaa surettavan se, kuinka ylempään sosiaaliluokkaan, sivistyneempiin ihmisiin kuuluva ylioppilas Jessikka Aro eduskunnan hallintovaliokunnassa nimesi myös Ylilauta-sivuston tuottavien kanavien joukkoon" (s. 560).

Aro oli hallintovaliokunnan kuulemisessa 8.2.2017 klo 11:45, aiheena "hybridi- ja informaatiovaikuttamisen varautuminen lainsäädännön ja Suomen kansalaisten perusoikeuksien näkökulmasta". *MV-lehdessä* (1.4.2017) ja muualla kansalaismediassa oli tuotu esiintymisen hallintovaliokunnassa esille. Tähän Molari teutui kirjoituksessaan. Valiokunnassa Aro toisti väitteensä "Suomen ja kansainvälisessä informaatiotilassa toimivista aggressiivista propagandoista". Aro käyttäisi informaatiovaikuttamisesta rikosnimikettä "sotaan yllyttäminen". Aron oman esityksen lopun otsikko oli "Suomalaiset ja kansainväliset yritykset sekä keskustelufoorumit kuriin", nimeten Ylilauta, Hommafoorumi ja Suomi24.fi-sivustot. Syyttäjä väärin yhä yhden virkkeen johdosta, että juttu olisi Aroa "valheellisesti, halventava ja ahdistusta aiheuttava".

Molarin analyysi SuomiAreenan esityksistä 4.7.2017

Kohta 38, syyttäjän näyte, s. 337-346 on syntynyt 2 kuukautta Molarin kirjoituksena edellisen jälkeen: *MV-lehti* 4.7.2017 "Sisäministeriö ja Limnell tarjoavat SuomiAreenalla tiedusteluhömpää" (s. 337). Se arvioi laillisuusnäkökulmasta SuomiAreenalla käytettyä ilmaisua "Matti Meikäläinen". Syyttäjän mukaan Aron nimen mainitseminen olisi vapautta uhkaava vainoamisrikos. Molari kirjoitti yhdessä kohtaa Aron nimen: "Olen myös muiden satojen ja jopa tuhansien kohtalotovereideni kanssa Matti Meikäläinen ilmoittaessani perustuslaillisen oikeuteni mukaisesti kriittisen mielipiteeni satunnaisesti *MV-lehdessä*, jos vaikka kirjoittaisin jopa jutun Saara Jantusesta, Jarno Limnellistä, Janne Riiheläisestä tai Jessikka Arosta" (s. 339). Molarin mukaan Perustuslain muutoksen ja tiedustelulainsäädännön säätämisen ajankohtaisessa tilanteessa olisi sallittava keskustelu. Jantunen ja Aro itse esiintyivät eduskunnan valiokunnissa sekä julkisuudessa asiantuntijoina asiassa.

Molarin reaktio mustamaalaukseen MV-lehteä vastaan 6.7.2017

Kohta 39: syyttäjän näyte, s. 599-612, "Sirén jälleen kehittää salaliittoteorioita ajattelun ja juttelun rajoittamiseksi" (*MV-lehti* 6.7.2017, s 599) on kiistämättä Molarin teksti. Molari moitti, että everstilutnantti sai "tukea monilta toimittajilta ja Puolustusvoimien väeltä mustamaalaukseen" (s. 599). FB:ssa Sirén levitti kärkevästi Riiheläisen juttua "Venäjän vaikuttamisverkostosta Suomessa" ja nimesi *MV-lehden*. Molari moitti vaikuttajia, jotka tukivat Riiheläisen ja Sirénin näkemyksiä. Aro mainittiin yhdessä lauseessa: "Toimittajat Jarmo Koponen, Sinikka Buckley ja Jessikka Aro osoittavat kiitoksensa klikkaamalla tykkäämisen. Miksi toimittaja lopettaa ajattelun eikä huomautta, että luovu nyt harhoista?" (s. 602). Molari ilmaisi motiivin: "Yksittäisenä pienenä suomalaisena tuntuu vastenmieliseltä, kun upseereita strategiseen analyysiin kouluttava everstilutnantti virittää paranoidisia houereita, militarisoi ja mustamaalaa suomalaisten oikeudet jutella ja ajatella. En halua kuulla mielikuvituskellisia väitteitä Venäjän informaatio-operaatiosta sen seurauksena, jos ja kun luen ja joskus kirjoitan kommenttini tänne *MV-lehteen*. Sellainen väite on loukkaava. Itse olen vapaa suomalainen mies" (s. 600). Miksi syyttäjä ei esittele selvää kirjoittamisen motiivia?

Molarin reaktio Paananen kirjoitteluun Janitskinia ja MV-lehteä vastaan 26.7.2017

Kohta 40, syyttäjän näyte, s. 497-511, "Kirjasto epäili Arja Paanasta trolliksi" (*MV-lehti* 26.7.2017, s. 497) perustui kahteen silloiseen tosielämän sattumaan: 1) kirjasto soitti Molarille tarkistaakseen, onko toimittaja Paananen trolli, mikä närkästyyti Paanasta kovasti (s. 504), ja 2) Paananen nimitteli *MV-lehteä* "Venäjän äänitorveksi" (26.9.2016) ja "Kremlin haamukirjoittajiksi Suomessa" (kesäkuu 2014) sekä edellispäivänä 25.7.2017 Paananen nimitteli Janitskinia "trollipresidenttiehdokkaaksi" IS:n ja Ylen jutussa. *MV-lehden*

avustajana Molari reagoi herjaukseen sekä totesi, että Aro tykkäsi melkein kaikista Paanasen päivityksistä FB:ssa ja Twitterissä. Molari viittasi myös Paanasen kirjoituksen 24.10.2016 "*Tervemenoa trollit*". Syyttäjän mukaan Paanasen mediakuvan em. käsittely olisi Aroa ahdistavaa. Teksti on kiistämättä Molarin.

Molarin reaktio herjauksiin punkaharjulaisia vastaan 31.7.2017

Kohta 41: syyttäjän näyte, s. 314-335, "*Helsingin ja Brysselin vallasväki halveksii punkaharjulaisia*" (MV-lehti 31.7.2017, s. 314) oli Molarin myötätunnon ilmaus kotikylälleen. Suuri joukkoa suomalaisia "Helsingin ja Brysselin vallasväkeä" herjasi, että Putinin ja Niinistön valtiovierailun aikana kyläläisillä olisivat "*mutterit tippuneet päästä*", kyläläiset kunnioittivat rauhallisesti valtiovierailua eivätkä protestoineet. Molari toi esille kymmeniä arvovaltaisia suomalaisia, jotka kirjoittivat alatyylisesti punkaharjulaisia ja savonlinnalaisia vastaan.

Aron nimi tuli esille yhdessä lauseessa: Molari kritisoi kaksinaismoralismia Euroopan Parlamentin EPP-ryhmän lehdistöneuvoksen Pakarisen johdosta, joka ivasi punkaharjulaisia. Hän järjesti keväällä "*Putinin Venäjän edustamaa uhkaa*" käsittelevän keskustelutilaisuuden: "*Asiantuntijaksi oli saatu Brysseliin Jessikka Aro*" (s. 322). Pakarinen vaati trollitehtailun vastustamiseen lisää rahaa ja tahtoa, osallistui protestiin Mogherinia vastaan. Pakarinen korosti Brysselissä uusia aloitteita "*Venäjän anti-EU valeuutisia vastaan*". Syyttäjän mukaan nämä faktat "*häiritsevät*" Aroa.

Molarin analyysi European Values-raportista 29.8.2017

Kuukausi edellis kirjoituksen jälkeen on syntynyt kiistämättä Molarin teksti, kohta 42: syyttäjän näyte, s. 461-477, "*European Values -raportti*" (MV-lehti 29.8.2017, s. 461), joka olisi syyttäjän mukaan vainoamisrikos. Artikkelissa käsiteltiin Aron työtä, mikä olisi "*häiritsevää*". Kirjoittaessaan pitkää artikkelia *MV-lehden* avustajana Molari ajatteli journalistin ammattillisista ensimmäistä ohjetta, jonka mukaan lukijoilla "*on oikeus saada tietää, mitä yhteiskunnassa tapahtuu*". Syyttäjän väite "*häirinnästä*" on määrittelemätön eikä viittaa rikoslakiin vainoamisesta. Olisi kansalaisyhteiskunnan ja demokratian loukkaamista, jos suomalaiset eivät saa tietää eurooppalaisesta poliittisesta ohjauksesta mediakentässä.

Molari esitteli 3 kuukautta aiemmin julkistetun *European Valuesin*, *Wilfried Martens Centren* ja *Kremlin Watschin* raportin EU28:n vastatoimista "*Kremlin kumouksellisia operaatioita*" vastaan. MV-lehden lukijoilla oli oikeus tietää, että raportissa käsiteltiin MV-lehteä. Poliittinen raportti väitti uhkia "*Venäjän vihamielisistä vaikutusyrityksistä*" sekä käytti auktoriteetteina Jantusta ja Aroa, jota "*tutkivana journalistina*" suositeltiin mediassa ja viranomaisohjauksessa kouluttajaksi, kun Naton Stratcom Coe järjestää harjoituskursseja toimittajille ja valtion viranomaisille (siteeratusta raportissa s. 25-26). Jantusen "*Infosota*" kertoisi "*venäläismielisten trollien taktiikasta*". Raportti kertoi Suomen keräävän dataa ja räätäloivän toimenpiteitä "*valeuutisten torjumiseksi*".

Molarin reaktio Karjalainen-lehden kolumniin MV-lehteä vastaan 14.9.2017

Kohta 43: syyttäjän näyte, s. 449-460, "*Janne Riiheläinen lobbaa toimia äärioikeistoa ja informaatiovaikuttamista vastaan*", on kuukausi edellisartikkelin jälkeen syntynyt kiistämättä Molarin kirjoittama MV-lehden artikkeli 14.9.2017 (s. 449). Se syntyi reaktiona edellispäivän 13.9.2017 *Karjalainen*-kolumniin, jossa käsiteltiin MV-lehteä ikäänkuin "*suunniteltuna informaatiovaikuttamisena*", jossa "*kyseenalaistettaisiin järjestysvallan uskottavuus*".

Molari huomautti, että Suomen UM:n iskuryhmän johtaja Häkkinen suositteli Riiheläisen artikkelia. Häkkinen tuki Aron parannusehdotuksia hybridi- ja informaatiovaikuttamisen rangaistuksiin. Molari moitti, että Riiheläinen mustamaalasi yksityishenkilöitä teologian opiskelijoiden luennolla loppuvuodesta 2016.

Molarin reaktio pastori Sadinmaan TV-haastattelun peruuntumiseen 16.9.2017

Kohta 44: syyttäjän näyte, s. 216-229, "*Pastori Sadinmaa*", *MV-lehti* 16.9.2017 (s. 216) perustui Molarin kokemukseen suurta julkisuutta saaneesta aiheesta: helsinkiläispastori Sadinmaa vihki homopareja vastoin kirkolliskokouksen ja piispainkokouksen säädöstä joutuen tuomiokapitulin arvioitavaksi. Molari kirjoitti tukien lähetyshiippakuntadekaanin Pohjolan argumentteja: "*Pohjola ei kiistä vihapuheen vakavuutta*" ja vaati, että mitään "*homofobista raivoa*" ei saa syntyä, ja "*someraivoa ei kaivata*".

Pitkän artikkelin viimeisessä yhdessä lauseessa Molari kertoi, että toimittajat Koponen, Kopylova ja Aro varoittivat voimakkaasti pastori Sadinmaata, että Venäjän televisiolle olisi vaarallista antaa haastattelua, kun Venäjän TV oli kysynyt. Molari kävi jo keskustelut Venäjän *Kanava* 5:n kanssa. Heidän dokumenttinsa lopulta tyrehtyi. Suomalaistoimittajien pelottelun jälkeen Sadinmaa ei antanut haastattelua. Syyttäjän mukaan faktan kertominen olisi vainoamisrikos, mitä rikosväitettä on mahdoton sovittaa lakiin.

2. NÄYTTÖ JANTUSEN ASIASSA

Jantusen asiassa tulee kiinnittää huomiota syyttäjän lähteidensä manipulointiin ja kronologiaan. Molari ei keskittynyt Jantuseen, vain satunnaisesti kommentoi tämän julkisia esiintymisiä. *Verkkouutisissa* 14.12.2014 Molari kommentoi ajankohtaista Venäjän syytelyä, ensimmäisen *MV-lehden* juttunsa Molari kirjoitti

18.10.2016, vuosi ja 8 kuukautta *Verkkouutisten* jälkeen. Välissä Jantunen oli kirjassaan ja HS:n sunnuntainnumerossa solvannut Molaria, joka puolustautui sitten blogissaan.

Tutkintailmoituksessaan (5500/R/18244/17. Liite 2. Sivu 79) Jantunen väitti Molarin painostaneen, vainonneen ja uhkailleen häntä 14.12.2014 alkaen niin että koki työnantajansa kanssa Molarin "turvallisuusuhkaksi". Jantunen rinnasti itsensä nimeltä mainitsemattomien "henkilöiden" (monikollisesti, mahdollisesti Storsjö [YK:n Al-Qaida- sanktioiden vastaisen terroristisivuston ylläpitäjä]) kanssa, jotka olisivat joutuneet Molarin "vainon" kohteiksi "kotinsa läheisyydessä". Jantunen tarina poliisille on valheellinen.

2.1. Kirjoitukset ennen MV-lehden juttuja

Verkkouutiset kommentti 14.12.2014 (1.1.)

Jantusen tapauksessa syyttäjä antaa ensimmäiseksi näytöksi lähes 6 vuotta vanhan 14.12.2014 (kohta 1.1. syyttäjän näyttö, ptk s. 80) *Verkkouutiset -nimisestä verkkojulkaisusta* kommentin, jota Molari ei kiistä. Kommentti ei ole ollut enää vuosiin nähtävillä, koska Molarilla ei ole ollut Facebook-profiilia. Molari otti kantaa ajankohtaiskeskusteluun, ei postannut viestiä Jantuselle itselleen, eikä tekstissä pelotella.

KUUSI VUOTTA VANHASSA nettikommentissa verkkojulkaisuun Molari ei väittänyt Jantusta suoraan vastuulliseksi Eduskuntavaalit -twttersivustoon, josta oli viritetty kansallinen turpo-kohu, vaan käänsi syyttävän spekuloiavan sormen täkaisin ja linkitti Gayeriin IL:n bloggaajana. Molari käytti monikollista ilmaisua mahdollisesta bluffista, jossa venäläismielistä trollinäyttöä esitellään Snowdenin paljastaman dokumentin tavoin "matkimalla" vastapuolen aktivisteja. Molarin mukaan Jantunen nosti syytöksen liian hätiköidysti.

Juuri edellä 12.9.2014 Yle julkaisi Jantusen vilttejä väitteitä, jonka mukaan sosiaalisessa mediassa olisi "selvästi nähtävillä systemaattisesti Venäjän agendan mukaisia perusviestejä" sekä toisi Jantusen teoriaa "yhdestä syytöstehtaasta" "Pietarissa sijaitsevasta niin sanotusta trollitehtaasta"; <https://yle.fi/uutiset/3-7469539>. Vauhdikasta teoriaa täydensi MTV-juttu 14.12.2014 suomenkielisen sosiaalisen median ja twitterin jo kymmenistä tuhansista Venäjää tukevista viesteistä – ilman yhdenkään näyttöä, paitsi kommentoiden Twitterin eduskuntavaalit-tiliä MTV:ssä spekuloiitiin: "Sotatieteiden tohtori, tutkija Saara Jantunen on kirjoituksessaan todennut, että Venäjän propagandakoneisto pyrkii erityisen tehokkaasti määrittämään aktiivisia keskustelunaiheita. Trollaaminen ei siis ole vain informaatioympäristön häirintää ja riidan haastamista, vaan osa Kremlin perusteemojen mukaisten informaatio-operaatioiden toteuttamista". <https://www.mtvuutiset.fi/artikkeli/miksi-suomalainen-vaalisivusto-tviittaa-venaja-propagandaa-osa-kremlin-infosotaa/4608946>

Sähköposti ulkoasiainvaliokunnan kuulemiseen 19.1.2015 (1.2.)

PUOLITOISTA KUUKAUTTA MYÖHEMMIN 19.1.2015 Molari lähetti kaikille 9 eri taholle sähköpostissa (kohta 1.2.1. syyttäjän näyttö, ptk s. 83) infoa, että tekisi kirjoituksen eduskunnan tilaisuudessa. Molari kertoi tutkivansa, mahdollisesti Venäjän hallituksen viralliseen lehteen lähetettävään juttuun, millä tavalla uhkaa ja vainokokemuksia käytetään tiedonkulun rajoittamiseen ja valvonnan vahvistamisen perusteluina, onko demokratian moni-ilmeisyys muuttumassa. Syyttäjän sähköpostin sirpaleen sijaan Molari vaatii sähköpostia tutkittavaksi kokonaisuena (syytetyn kirjallinen todiste 5).

Molarin ensimmäiset kysymykset liittyvät vainoväitteiden julkiseen funktioon folk devils- mustamaalauksessa: "Missä määrin poliittinen intentio näkyy agendassa perustulallisten vapauksireno rajoittamisessa uhkajähmetymiskierteen mukaisena toimenä? Millä tavalla uhkaa käytetään tiedonkulun rajoittamiseen ja valvonnan vahvistamisen perusteluna?" "Onko demokratian moni-ilmeisyys muuttumassa?". Sähköpostin lopussa ei ollut uhkausta, vaan yhteistyöterveisin nimi, puhelinnumero ja sähköpostiosoite.

Molarin pääsy avoimeen kuulemiseen torjuttiin. Vasta 10 kuukautta myöhemmin Jantunen kehitteli hysteerisen salaliittoteoriaansa suurta julkisuutta voittaneessa pamfletissaan. Niin kirja-arvostelussaan 16.10.2015 Molari päätti ironisoida, kuinka huonosti herrat ja rouvat kestivät stressitestin: "Köyhä ukkoparka", "osa-aikainen siivoaja saapuu eduskuntaan kriittisesti tarkkailemaan, eikä vain kuulemaan nöyrästi". Kriittikkiin Jantusta vastaan oli perusteita. Jantunen väitti Molarin aikomuksen "iskuksi Suomen demokratian ytimeen".

Kohta 1.2.2. syyttäjän näyttö, ptk. s. 83. on pelkkä sirpale Jantunen kirja-arvostelun blogista (joka syntyi vasta

9 kuukautta myöhemmin lokakuussa 2015, kun UaVL oli tammikuussa 2015), itse blogi tulisi lukea syytetyn kirjallisesta todisteesta 6, jossa kirja-arvostelu kokonaisuudessaan. Molari kirjoitti UaVL:n informaatiotosodan avoimesta kuulemisesta (22.1.2015) etukäteen tema-artikkelin 21.1.2015, eikä Jantunen ollut kiinnostuksen kohde, vaan kapteeni Sartosen opinnäyte maalittamisesta: kohdeyleisöanalyysi, psykologiset operaatiot ja informaatiotosodankäynti (syytetyn kirjallinen todiste 16).

Ensimmäinen blogikirjoitus 29.1.2015: Yle TV 1 analyysi (1.3.)

Kohta 1.3. syyttäjän näyte 1.3. (Li 1, s. 30) on blogikirjoitus eduskuntaan liittyvän episodin jälkeen 10 päivää myöhemmin 29.1.2015. Molari katsoi *Yle TV 1* lähetyksen edellispäivältä ja arvioi 5,5 vuotta sitten ENSIMMÄISTÄ KERTAA BLOGISSAAN JANTUSTA (kuten myös Aroa). Päinvastoin kuin syyttäjä syyttää, Jantusen ruumiinkieltä ei arvioida. Kyse oli Ylen ohjelman katsomisesta, ei vainosta. Sama blogi on myös syyttäjän näyte 3, s. 99.

Aro puhui jo massiivisesta vainosta, Jantunen maltillisempi, mutta kuvasi myös: *"Minusta on levitetty myös perättömiä julkisesti blogeihin, twitteriin, Facebookiin, mutta kyllä minä olen aika vähällä päässyt"*. Molari ei ollut kirjoittanut yhtään blogia heistä tähän mennessä! Jantunen puhui *"kansalaiskeskustelusta"* ja *"trollikeskustelusta"*, joiden sekoittuminen olisi *"tämän homman idea"*. Hän huomautti, että *"politisoitunut keskustelu ei todellakaan ole aina trolloamista"*. Toisin kuin syyttäjä väittää, Jantusta ei väitetä valehtelijaksi, hänen analyysiä esitellään uskollisesti.

Esitelmöitsijöiden puutteeksi Molari nimesi, että he eivät arvioineet uhrikertomusten funktiota länsimaisissa info-operaatioissa, vaikka Snowden paljasti funktion. Molari kirjoitti sadoista vihamielisistä ja törkeistä viesteistä, joita hän ei hyväksy. *"Ryssävihaisesta trolloamisesta ei ole julkisuudessa kerrottu lainkaan, vaikka sen lukumäärä ja törkeys vaikuttavan erityisen suurelta"*. Molarin blogille kertyi muutama sata klikkaus sinä aikana, kun se oli julkisesti internetissä. Blogi 29.1.2015 reagoi myös edellispäivän valtioneuvoston turvallisuuskomitena trollivaroitukseen kansalaisille.

JSN:n sananvapausjuhla 5.5.2015 (1.4.)

KOLME JA PUOLI KUUKAUTTA MYÖHEMMIN, 5.5.2015, Jantunen esiintyi JSN:n neuvoston paneelikeskustelussa yliopistolla. Syyttäjä ingoroi Molarin oman tekstin 5.5.2015 (syytetyn kirjallinen todiste nro 8). Molari kirjoitti tapahtumasta: *"Valitettavasti ala-arvoisia viestejä ja uhkauksia tulee jokaisesta suunnasta. Kriitikki ja keskustelu saa sinänsä olla tiukkaakin, erehtyäkin saa, väärässäkin saa olla, mutta vihaviestejä ei tietenkään saa lähettää eri mieltä olevillekaan. En voi nähdä, että vihaviestien kirjoittajia määrittäisi mitenkään erityisesti tai lainkaan Venäjän valtio"*.

Tapahtumakuvaukset 5.5.2015 blogissa eivät anna omiaan perusteltua vaikutusta pelottelusta tai uhkaamisesta. Molari kertoo poistaneensa estäneen FB-keskusteluista sellaisia henkilöitä, jotka esiintyvät Venäjän puolustajina, mutta ovat häirikköjä. Molarin mukaan nämä eivät ole Venäjän asialla lainkaan. Valitettavasti sellaisia tuli häiriköimään Molarin FB-profiilia ja turmelemaan mainetta. FB:ssa (syytetyn kirjallinen todiste nro 7) Molari vetosi rauhan ja ihmisyyden kunnioittamisen puolesta.

Juha Molari

parempi on kohdata itse kukin ja myös nämä "vastustajat" silmätysten, niin jokaisesta paljastuu ihminen. Esimerkiksi sotatohtori Saara Jantunen on ihan herttainen ihminen, joka on varmasti aidosti kärsinyt vihaviesteistä, jotka ovat rasittaneet häntä kaikkien muiden taakkojen lisäksi. Kun katsoo näitä ihmisiä silmästä silmään, niin en tahdo luoda heitä(kään) vihollisiksi, vaan pitää arvokkaina ihmisinä, joilla on satunnaisesti erilaisia mielipiteitä

Muokattu · Tykkää · Vastaa · Muokkaa · 6. toukokuuta 2015

Syyttäjä (kohta 1.4. syyttäjän näyttö, s. 43-51) sinkauttaa näytöksi kaksipiippuisen bluffin, jossa on kaksi vakavaa harhautusta.

(1) Ensimmäiseksi bluffikseen syyttäjä ignoroi Molarin omat silloiset tekstit 5.5.2015 ja 6.5.2015 JSN:n seminaarista. Syyttäjä esittää vainoväitteensä näytöksi 2 VUOTTA MYÖHEMPÄÄ kiistämättä sinänsä Molarin kirjoittamaa tekstiä MV-lehdestä 10.5.2017 (Li s. 43-51). Niin syyttäjä väittää erheellisesti, että Molari olisi kirjoittanut JSN:n sananvapauseseminaarista artikkelin *MV-lehteen*. Molari ei kirjoittanut 5.5.2015 tapahtumasta mitään MV-lehteen, jonka olemassaoloa Molari ei tuntenut tuossa vaiheessa.

(2) Toiseksi syyttäjä bluffaa, että *MV-lehteen* kirjoittaen Molari olisi keskittynyt Jantusen häiritsevään valokuvaamiseen. Syyttäjän näytteessä kaksi vuotta myöhemmin 10.5.2017 Molari kirjoitti *MV-lehden* avustajan joutumisesta esitutkintaan ja valokuva oli jutun kuvituskuva.

Syyttäjä esittää oudon väitteen, että Molari *"otti yhteyttä Jantuseen"* ja halvensi tätä. JSN:n päivään liittyvä Molarin blogi 5.5.2015 osoittaa, että yksityisihmisenä Molari tuli itse valokuvatuksi Lehtikuvan Samulin toimesta ja hän otti kaikista esiintyjistä valokuvat, enimmäkseen kuvat *Ylen* Mika Mäkeläisestä!

Syyttäjän anakronistinen näyttö 1.4. Jantusen asiassa on sama, kuin Aron asiassa syyttäjän näyte 36, MV-

lehti 10.5.2017 "MV-lehden avustaja rikostutkintaan!" (s. 647). Molari muistutti: "Allekirjoittanut on myös lukuisissa kirjoituksissaan puolustanut sotatohtorin kunniaa" (s. 661/Aro; s. 51/Jantunen).

Cultivating Wisdom: The Power Of Mood | Lisa Feldman Barrett | ...

Porthanian 5.5.2015 tilaisuuden johdosta ei vartija puuttunut Molarin läsnäoloon. Yli kaksi vuotta myöhemmin 17.5.2017 Molari sai kuulla Pasilassa Tuiskulta, että Porthanian tilaisuus olisi vainoa. Seminaarissa Molari ei kysynyt Jantuselta mitään. Juhlan päätyttyä molemmat sattuiivat yhtä aikaa juhlasalin ulko-oven väentungokseen, jolloin Molari kertoi kohteliaasti "yllättyneensä" ja oli "hyvin pahoillaan", jos Jantunen oli joutunut "vihakirjoitusten kohteeksi" (syytetyt kirjallinen todiste nro 8)!

Saatuun tietää kesäkuussa 2020 valtakunnansyyttäjän 2 kuukautta aiemmasta päätöksestä syyttää 5 vuotta sitten juhlistusta sananvapaustilaisuudesta, Molari pohti väitöskirjatutkimuksensa näkökulmasta, miten rauhallinen käytös yliopistolla voidaan kokea ahdistavaksi, mikäli väite ahdistuksesta ei ole valheellinen. *Infosota*-pamfletissaan (2015) Jantunen kirjoitti Tšižek-Kinnusen kovaäänisestä kysymyksestä ja pätevyyden kyseenalaistamisesta (s. 55-56). Jantunen jatkoi teorianensa kehittelyä sen varassa, että kyseinen juristi ja ex-kanttori istui lähellä Molaria - kirjoitti virheellisesti istuneen "Molarin seurassa" (s. 56). Jantunen linkitti Tšižek-Kinnusen Bäckmanin kautta Molariin, vaikka Molari ei tuntenut kyseistä juristia. Stressitila – jota ilmensi myös poikkeavan ronki puhetapa esitelmässä – siirtyi Jantusen vääristyneeseen näkemiseen ja tulkintoihin ulkopuolisista ihmisistä. "Me näemme tunteilla. Tarkkailijat havaitsivat ärsykkeet eri tavalla riippuen heidän afektiivisesta tilastaan", Princetonin psykologian tutkijat totesivat. Afektiivinen kokemus ja havainnointiin liittyvä tieto integroituvat tunnereaktioiden säätelyyn liittyvällä otsalohkon orbitofrontaalialueella (Panichello, Chaumo, Kveraga, Bar & Feldman Barrett, *Negative affect speeds up the propagation of visual information during perception*. Princeton, 2012). Jantusen stressaantunut kytkös näkyy pamflettinsa sivulla 56 (Syytetyt kirjallinen todiste 15).

Havaintojen ongelma on klassinen. Edes asianomainen itse ei tee itsestään puhtaita havaintoja; käsitykset ja myytit ohjaavat havaintoja (Peirce 1839-1914, *Johdatus tieteen logiikkaan ja muita kirjoituksia*, Vastapaino 2001; Wittgenstein 1889-1951; *Varmuudesta*, s. 12-13; *Huomautuksia psykologian filosofiasta* 1, s. 126). Psykologian ja aivotutkimuksen professori Hugenberg ja sosiaalipsykologian professori Bodenhausen tutkivat implisiittista ennakkoluuloa ja uhkan tunteen "havaitsemista" (Hugenberg & Bodenhausen 2003, *Facing Prejudice: Implicit Prejudice and the Perception of Facial Threat*, *Psychological Science* 14, 6: 640-643). Zadrán ja Cloren mukaan emotiot vaikuttavat, mitä ja millä tavalla me näemme (Zadra & Clore 2011: *Emotion and Perception: The Role of Affective Information*, *Wiley Interdiscip Rev Cogn Sci* 2(6): 677-685).

JSN:n juhlatilaisuus sananvapaudenpäivänä Porthaniassa 5.5.2015 olisi syyttäjän mukaan vainoamisen rikos. Rikollista olisi kutsua tilaisuutta "trolliseminaariksi" tapahtumasta raportoivassa blogissa: yhden kerran otsikossa ja toisen kerran tekstissä sen ohessa, että ensimmäisessä virkkeessä lausuttiin virallinen pitkä nimi: "Sananvapauden uudet uhat – trollaus, informaatioisota ja vihaviestit." Molari uskoi, että "trolliseminaariksi" otsikon lyhentäminen kahteen kertaan ei voi olla rikos sananvapauspäivänä.

HS:n sunnuntainumeron jälkeen reaktio 5.7.2015 (1.5.)

2 KUUKAUTTA MYÖHEMMIN Molari reagoi (kohta. 1.5. syyttäjän näyte.. Li 1, s. 36-41) 5.7.2015 Jantusen HS:n sunnuntainumeron epäasialliseen haastatteluun. Syyttäjä tarjoaa yli 5 vuotta vanhan blogin näytöksi. Jantunen antoi Molarista harhauttavia väitteitä valtakunnalliseen mediaan. Molari vastasi: "En tietenkään hyväksy, jos joku häirikkö lähettää halventavaa tai uhkaileva postia Jantuselle tai muille. Sellaista ei saa tehdä. En kuitenkaan usko, että väitetty törkyposti olisi mitenkään Venäjän valtion koordinoimaa tai tahtomaa" (Li 1, s. 39). "Se, että osa-aikaisen siivoojan sähköposti julkisuudessa olevan keskustelun johdosta, linkitetään sotatohtorin tarinassa Helsingin Sanomissa esimerkiksi informaatiovaikuttamisesta, on vähintäänkin asiantonta ja huolestuttavaa kansalaisyhteiskunnan vapauksien kannalta...Minäkin muistan hyvin kauniisti tämän aikuisen tohtorinaisen tapaamisen, joka osoittautui kasvotusten paljon viehättävämmäksi kuin hänen tarpeettoman kovat sanat meidän 'putinistien' leimaamiseksi antaisivat olettaa. Itse kustakin paljastuu ihan oikea ihminen!" (Li 1, s. 40).

Kirja-arvostelu 16.10.2015 (1.6.)

Syyttäjä tarjoaa näytöksi Jantusen kirja-arvostelusta kaksipiippuisen bluffin (kohta 1.6. syyttäjän näyte, s. 213-225), josta kiittää kaksi harhautusta. Syyttäjä kutsuu näytettään erheellisesti "kiistämättömäksi". Kirja-arvostelun "kyseenalaistamisia" ei postitettu uhkauksina Jantuselle.

(1) Ensimmäinen bluffi on lähde. Esitutkinnassa 2.6.2017 (5500/R/18244/17, s. 33) rikoskonstaapeli Tuisku kuuli Molaria oman blogikirjoituksen 16.10.2015 johdosta, mutta ei *Überuutisten* tai *MV-lehden* johdosta, joita

Molari ei ole kirjoittanut, ei tuntenut eikä lähettänyt. Syyttäjällä olisi ollut aito teksti esitutkintapöytäkirjan 5500/R/18244717 Li1 18.7.2017 loppulausunnossa s. 119-137; syytetyn kirjallinen todiste nro 6. Syyttäjä tarjoaa *Überuutisten* vauhdikkaan lupaakysymättömän kopion "Juha Molariilta" 18.10.2015 (Li 1, s. 43-51, s. 647). Bluffin avulla syyttäjä rekonstruoi fiktiivisen MV-yhteyden: "*Molari on 18.10.2015 julkaissut MV-lehtinimisellä internet-sivustolla*". Otsikon kirjoitusvirhe paljastaa faktan, että tekstin lainaaja ei tuntenut Molaria: **Juha** ei itse kirjoita omaa nimeään väärin "**Juha**". Googlen hakukoneella löytyy otsikko *Überuutisten* tekstille, sivu poistettu. Syyttäjä bluffinsa avulla linkittää Molarin *MV-lehteen* syksystä 2015, vaikka Molari ei lähettänyt mitään *MV-lehteen* koko vuonna 2015. *MV-lehden* tekstiä Jantusen kirja-arvostelulle ei edes löydy.

Molari asui 28.10.2015 - helmikuu 2016 dramaturgi Parviaisen luona, siivosi aamuisin vessoja, päivisin kirjoitti Parviaisen elämäkertaa, neuvotteli megatason kansainvälisestä talouskonferenssista ja osallistui Parviaisen teatterihankkeen kehittelyyn. Tätä tukee todistaja Parviaisen (esitutkintapöytäkirja 5500/R/15178/17 Li1, s. 7-8) havainto: Molari "*ei ollut silloin missään tekemisissä MV-lehden kanssa*".

(2) Toinen bluffi kiittää, kun syyttäjä keksii "kirvesuhkauksen", jota ei ole tosimaailmassa. Molari kirjoitti esimerkikertomuksena päiväohjelmastaan ja kirveestä, joka liittyi siivoustyön jälkeen kellariremonttiin: tavallinen pieni elämä pitäisi ottaa kuunnellen aitoa ihmistä, eikä keksiä jännittäviä uhkakuvia.

Saara Jantusen kirjan lukemisen jälkeen mainittu kokemus oli hyvin opettava. Sotatohtori Jantunen näkee vilpittömästi vääristyneen esiyymmärryksensä valossa ja vilpillisen ohjauksen seurauksena suomalaisista mielipidekirjoittajista mitä ihmeellisimpiä tarinoita ja yhteyksiä, mutta hän ei koskaan selvitä asianomaisilta itseltään, mistä nämä tulevat, minne ovat menossa ja millä asialla ovat liikkeellä. Pahatahtoinen ihminen olisi vainoharhaisuudessaan keksinyt ihan muita selityksiä kirveelle kuin tämän päivän rauhanomainen fakta oli. Siksi pitäisi kysyä ensin.

Syyttäjän moittii vainorikokseksi, että Molari on "*kyseenalaistanut*" Jantusen osaamista aihepiiristä, kutsunut pamflettia "*propagandaksi*", mikä olisi "*tutkimustyön leimaamista*" (syytehakemus s. 4), kirja-arvostelu käsittelee "*kirjaa pilkalliseen ja halventavaan sävyyn muun muassa pitämällä Jantusen mielikuvitusta vainoharhaisena ja kirjaa kansalaisille tuotettuna propagandana*". Syyttäjä siirtyy väitteisiin "*turvatoimista*", jotka olisivat seuranneet siitä, että Molari "*kirjan lukemisen jälkeen Helsingin keskustassa kirves laukussa...*". Onko syyttäjä vakavissaan? Kirja-arvostelun esimerkikertomuksesta johtuvat "*turvatoimet*" ja pelko todistavat juuri mielikuvituksen vainoharhaisuuden! Pelon ongelmaahan ei koettaisi, jos ei olisi mielikuvituksen vainoharhaisuutta. Uhkaa ja uhkausta ei ollut: pelko todistaa vainoharhaisuuden!

Ilmaus "*mielikuvituksen vainoharhaisuus*" syntyy sekä (1) henkilökohtaisesta tyytymättömyydestä että perustavammasta (2) metodologisesta kriitikkistä Jantusen laatuongelmille.

(1) Ensiksi, kyse on henkilökohtaisesta tyytymättömyydestä. Syyttäjän moittima ilmaisu "*mielikuvituksen vainoharhaisuus*" esiintyy kirja-arvostelussa yhdessä kappaleessa, joka antaa selväksi ilmauksen merkitykseksi tyytymättömyyden, että kyseinen "*mielikuvituksen vainoharhaisuus*" ilmenee Jantusen pamfletissa "*loukkaavassa*" tavassa "*mustamaalata yksityisiä siviili-ihmisiä*", joille hän "*keksii valheellisia jännittäviä verkostoja*", ja siinä, että Jantunen "*ei tee työtänsä asiantuntijana laadukkaasti*". Täsmälleen seuraavilla sanoilla kirja-arvostelussa:

Sotatohtori Saara Jantunen pommittaa siviilejä kirjassaan Infosota (Otava 2015). Pidän erittäin loukkaavana, kun Suomen puolustusvoimien informaatioidan ammattilainen mustamaalaa yksityisiä siviili-ihmisiä sillä perusteella, että nämä Suomen kansalaiset ovat käyttäneet perustuslaillista ilmaisuvapauttaan. Jantunen keksii valheellisia jännittäviä verkostoja ja merkityksiä vainoharhaisen mielikuvituksen varassa, mutta ei tee työtänsä asiantuntijana laadukkaasti.

Syytetyn kirjallinen todiste 15 tuo ilmi Jantusen kirjoittamat halventavat ilmaisut Molaria vastaan, joihin mainittu moite "*vainoharhainen mielikuvitus*" nimenomaisesti liittyy: "*Avoimesti Putinin politiikkaa lobbaava*" (Jantunen, Infosota, s. 56), "*mustamaalauksesta Molarin blogissa*" (Infosota, s. 56), "*Äänekäs Putinin politiikan kannattaja sekä venäläismielisen Suomen antifasistisen komitean (SAFKA) jäsen*" (Infosota, s. 142), "*Molarin uskottavuutta propagandassa ei pidetty järin suurena*" (Infosota, s. 144), "*Molarin... disinformaatiolle on Venäjällä tilausta*" (Infosota s. 144-145), "*Molarin painostusyritys, joka kohdistui demokraattisen yhteiskunnan ylintä päätösvaltaa käyttävään instituutioon, eduskunnan, toimintaan... sisältää suoran uhkauksen*" (Infosota s. 145), "*Harhaista agendaä esiin tuova aktivisti*" (Infosota s. 145), "*Molari ryhtyi esiintymään uhrina*" (Infosota s. 146), "*Tiltun paikalta yleisöön ohjattu Juha Molari... Suomalaiset Venäjän puhemiehet, propagandistit ja valtiomedian edustajat siis kohtasivat*" (Infosota s. 181).

(2) Toiseksi, Jantusen pamfletin – joka ei ole tieteellinen tutkimus – arviointi propagandan näkökulmasta ja metodologisesti huonolaatuisena työnä: Jantunen mustamaalasi vaihtoehtoismediaa propagandistiseksi ja Molaria ”harhaiseksi aktivistiksi” (Syytetyn kirjallinen todiste 15). Keskustelu valtamedian ja vaihtoehtoismedian propagandistisuudesta oli kansainvälinen teema, jota Jantunen käsitteli laaduttomasti.

Syyttäjä kehittää valheellisesti ”kirvesuhkauksen” ja on ilmauksessaan tahallisesti epätarkka, mikä ei anna vaikutelmaa syyttäjän objektiivisuusvaatimuksesta. Todellisuudessa Molarilla oli kirves jo varhaisesta aamusta kello 5 alkaen, kirves oli perunakellaria varten, eikä vasta ”kirjan lukemisen jälkeen”. Faktat käyvät ilmi kirja-arvostelusta. Kirves on esimerkkikertomus siitä, miten hullusti käy, jos kehitellään ”mielikuvituksen vainoharhainen” tarina, mutta ei kysytä asianomaiselta itseltään. Molari ei toki käyttänyt kirja-arvostelussaan omaan väitöskirjaansa vaikuttaneen psykiatrin ja psykoanalytikon Jacques Lacanin nimeä, mutta ajatteli esimerkkikertomuksen avulla juuri sitä, kuinka Lacan arvioi sensuuriin ja alistamiseen perustuvaa repressiota, tukahduttamista, merkityn ja merkityksen välisenä kuiluna: leimaavat ja ehdottomat tarinat (”merkitykset”) etäännyvät reaaliperiaatteesta. Kuvitelmissa (”tarinoissa”) annetaan ankaria ”merkityksiä”, kuten voisi keksiä ”kirveelle” - ja pamfletissa jo vääristeltiin Molarin suhteen. Tarvittaisiin dialogia ja faktantarkistusta.

Syyttäjän kehitemä on jopa absurdi: mistä Molari olisi edes saanut yhtäkkiä aamulla kirveen Suomalaisen kirjakaupan edessä sen jälkeen kun luki kirjan? Molarille kertyi havaintoja sekä kaksikymmentä vuotisen papillisen sielunhoitotyön että akateemisen väitöskirjansa antamalla perustalla, kun luki pamfletin mielikuvituksellisia kehitelmiä sekä kuuli 5.5.2015 Jantusen kiroilevan ronskisti.

Molari muisti kirja-arvostelussa toissijaisesti ”vainoharhaisuuden” Freudin ja Lacanin psykoanalyttisten viitekehysten mukaisesti todellisuuskysymyksestä luopumiseksi, nuo kysymykset suljetaan pois ja torjutaan, kuten käy siinä, jos kirveen todellinen käyttö sivuutetaan. Ahdistusta (Angst) vastaan suojaudutaan joustamattomien defenssien avulla, kuten epämieluisan torjuntana (Verleugnung; ”Paskat nakkaa”, Jantunen vastasi, Radio Rock) ja ehdottomuutensa suojeluksi kulttuurisen dialogisen kanssakäymisen torjuntana: dialektiikalle ei ole tilaa - joustavuus, huolettomuus ja avarakatseisuus puuttuvat (Fink 1997: 82–84, 245 n. 7. A Clinical Introduction to Lacanian Psychoanalysis – Theory and Technique. Harvard University Press). Kiroiluun viittasi myös SK:n kirja-arvostelu sekä siihen, miten Jantunen otti puhelimen akun pois haastattelun ajaksi, ikään kuin Jantunen olisi kriittisten salaisuuksien kohde. Tärkeää arviossa on henkilön alituinen tunne – oli pa perusteita tai ei: Jantunen ilmoitti korostuneen huolestuneisuutensa myös keskustelussaan evp. majuri, sotatieteiden maisteri Olli Envallin kanssa keskiyöllä 9.6.2016 everstiluutnantti Sirénin Facebook-sivustolla, kun Envall kyseli väitetystä Messenger-riskistä, että tapahtuuko siinä jotain merkittävää. Jantunen oli huolissaan, että Messenger-laitteet kuuntelee koko ajan. ”Mä en halua että kaikki mun puheet ja tekstit litteroidaan ja lähetetään eteenpäin, niin kuin nämä ohjelmistot tekevät”.

Tämä Jantunen kehitti loukkaavia salaliittoteoriaksi luokiteltavia ”yhteyksiä” yksityishenkilöistä pamfletissaan, mutta ei ollut dialogissa heidän kanssaan. Jantunen toistuvasti pelästyi ilmoittautumisia seminaareihin, joissa hän ei ollut edes kiinnostuksen kohde. Näin tapahtui esim. eduskuntaan ilmoittautumisessa 19.1.2015 ennen pamflettiaan, vaikka ilmoittautumiseensa liittyvässä blogissaan (syytetyn kirjallinen todiste 16: UaVL:n avoin kuulemiseen Molarin ennakkokirjoitus 25.1.2015) Molari ei osoita mielenkiintoa Jantusta kohtaan! 5.5.2015 JSN:n tilaisuudesta Jantunen kehitti pamfletissaan salaliittoteorioita Tšizek-Kinnusen ja Molarin välille, ym. Tätä ”varuillaoloa” Molari kutsuu ”mielikuvitukselliseksi vainoharhaisuudeksi”, yhtäläisesti CIA:n johtavana psykiatrina toimineen, Washingtonin yliopiston poliittisen psykologian professorin Postin määritelmälle (Robins – Post 1997. Political Paranoia. The Psychopolitics of Hatred. Yale University Press, s. 7): johtaja ja asiantuntija ovat sitä ”terveempiä” psykologisesti mitattuna, mitä laajempi on konfliktista vapaa liikkumatila heidän ympärillään. Lohkominen on kriittinen tekijä määrittelyssä: jaetaanko epäluulossa maailma meihin ja muihin; koetaanko vihamielisyyttä (hostility), jossa hallitsee vainoteoria ja vihasuhde ”vihollisiin”; onko jatkuva valmiustila ja varuillaolo; kokeeko henkilö itsensä keskuksiksi (centrality), joka on vihamielisten aikomusten kohde, johon ”vihollisten” toimet viittaavat. Post määritteli, että kuvattu lohkoava käyttäytyminen ei ole väistämättä merkki psykopatologisesta traamakäyttäytymisestä: tietyissä yhteisöissä omaksuttuina yksilöt projektiivisesti heijastavat pelkonsa syntipukkeihin (ns. kollektiivinen varjo jungilaisessa analyysissa). Jantusen pamfletti sai runsaasti tästä ongelmastaan kritiikkiä muissakin kirja-arvosteluissa.

Jantunen tukeutui väitöskirjassaan *Strategic Communication: practice, ideology and dissonance* (2013) Sirénin, Huhtisen ja Toivettulan (2011, *Informaatiosodankäynnistä ja informaatio-operaatiot* 2020) käsityksiin sanojen ja kertomusten painoarvosta informaatiiosodankäynnissä: *"Informaation ei-kineettinen kyky aseena perustuu sen merkityksen- ja nimeämisen kykyyn"*, Jantunen kirjoitti (s. 7) ja jatkoi Derridan kuvaukseen *"oikeiden nimien taistelusta"* ja *"väkivaltaan nimen antamisessa"*: *"Kielen väkivalta on sen sosiaalisessa ja poliittisessa ulottuvuudessa"* (2013, s. 7). Jantunen (2013, s. 47) määritteli sotilasoppien suhdetta vaikuttamiseen (influence), manipulaatioon ja suostutteluun (persuasion) sekä propagandaan: Marková (2008) käytti manipuloinnin sijaan termiä propaganda, jolloin propagandan tavoitteena oli propagandistin monologi, kun taas suostuttelu (persuasion) ymmärretään dialogisena toimintana, joka vaatii myös egon/alterin välisen suhteen seurantaan (Marková 2008. *Persuasion and Propaganda*. *Diogenes*, 55, 37-51). Väitöskirjassaan Jantunen myönsi strategisen kommunikaation epäonnistumisen määritellä itseään muulla kuin propagandana ja behaviorismina, jos strateginen kommunikaatio näyttäytyy *"ylhäältä alas"* suuntautuvana propagandamallina, jossa pyritään tiedottamaan, suostuttelemaan ja sitten laillistamaan. Strategisen kommunikaation malli sisältää julkisten suhteiden elementtejä, joiden tarkoituksen on tehdä hallitukselle suotuisa tilanne. *"Ensimmäinen ilmeinen ongelma palauttaa meidät takaisin dialogin ja vuorovaikutteisuuden kysymykseen. Dialogi vaatii kuulemista. Kuuntelu edustaa kaksisuuntaista viestintää ..."* (Jantunen 2013, s. 102). Jantunen hylkäsi kuuntelun pamfletissaan, hän ylhäältä alas nimitteli yksityisihmisiä.

Norjalaisen puolustustutkimusinstituutin tutkija Romarheim totesi päällekkäisyydet strategisen poliittisen kommunikaation sekä retoriikan ja propagandan välillä: *"Retoriikkaa ja propagandaa on hyvin vaikea erottaa strategisesta kommunikaatiosta: niillä on harmaa alue välillä"* (*Definitions of strategic political communication*, 2005, s. 1). Toisen maailman sodan jälkeen propagandaa on käytetty arkisessa kielessä enemmän huonoissa yhteyksissä, mutta *"propaganda ei tarvitse olla niin paha kuin sen nykyinen maineensa"* (s. 1). Aristoteleen käsitys kielestä jäi yksisuuntaiseksi prosessiksi puhujasta, argumenteista ja puheesta kuulijoille, mikä tyypillinen propagandalle; moderni viestinnän käsite (viestinnän professori Gerbner) on sosiaalisesti vuorovaikutuksellinen tapahtuma. Romarheim huomautti, että propagandassa puuttuu kutsu dialogiin, propaganda sulkee pois vastaväittelyn ja keskustelun.

- 1) Molari VASTASI Jantunen valtapoliittiseen vaatimukseen perinteisen median ylivallassa. Jantunen nimitteli vaihtoehtoismediaa *"propagandistiseksi"* ja viholliseksi nimeämiä ihmisiä *"harhaisiksi aktivisteiksi"*. Näin professori Muelle (*Policy Analysis/CATO-instituutti* No. 876 23.7.2019) arvostele *"moraaliseksi paniikiksi"* sosiaalista mediaa vastaan, kun perinteistä valtamediaa idealisoidaan.
- 2) Molari oli 80-luvulta alkaen kiinnostunut, kirjoittanut ja puhunut siitä, kuinka oikeussosiologian professori ja teologi Ellul, teatteriohjaaja Brecht sekä kriminologi, sosiologian professori Cohen määrittelivät propagandan, jota valtakoneisto harjoittaa moraalisen paniikin avulla mustamaalamalla *"kansan paholaisia"*. Yksityisen kansalaisen *"propaganda"* on absurdi.
- 3) Molari käänsi 80-luvun lopulla klassisen kreikan opinnoissaan Platonin tekstejä ja suoritti proseminaarityönsä antiikin sofisteista: Sokrateen dialoginen keskustelu ei keskittynyt vastustajan voittamiseen väittelynäytöksissä sofistien tavoin, vaan tiedon löytämiseen.

Molari arvioi 16.10.2015 (s. 15) kirja-arvostelussa pamflettia propagandan näkökulmasta:

Perinteinen media on keskeisessä roolissa informaatiiosodankäynnissä, minkä sotatohtori toteaa ja huomauttaa, että tuossa mediassa on *"portinvartijansa - muun muassa toimittajat"*. Jantunen haluaa havahduttaa lukijat uuteen haasteeseen: *"Sosiaalinen media tarjoaa kuitenkin ratkaisun tähän ongelmaan: portinvartijat voidaan ohittaa. - - - Tämä kaikki tietenkin tarjoaa propagandalle lukuisia mahdollisuuksia. Siksi propaganda tarjoillaan nyt 'vaihtoehtoisena näkökulmana, jota korruptoituneen piilogaandamedian kerrotaan välittelevän"*

Pamflettinsa päätösluvussa Jantunen esitti ohjelmakseen *"kaikenlaisen hämärän toiminnan"* *"hyljeksimistä"* (s. 316), mikä antoi vaikutelmaksi, että kirjan edeltävillä yli 300 sivulla vyörytettiin näytteille *"hämäriä"* ihmisiä, joita tulisi *"hyljeksiä"*. Niin kirjaa tulkittiin julkisuudessa. Jantunen ei ryhtynyt dialogiin eri tavalla ajattelevien kanssa ja kirja-arvosteluun hän pitää rikoksena. Teoksessaan hän kutsuu Molaria *"harhaiseksi aktivistiksi"*. Hän on kiukutellut vuosia myöhemmin myös SK:n kirja-arvostelusta. Muissakin kirja-arvosteluissa moitittiin Jantunen *"havaintojen"* ongelmallisuutta. Jantunen jättäytyminen *"omaan kuplaansa"* itsensä suojaamiseksi tuli näkyväksi *Kirkko ja kaupunki* -lehden haastattelussa, joka herätti ihmettelyä. Jantunen suutahti ja bloggasi HS:n toimittajan Halmisen somessa.

Molari linkittyi eurooppalaiseen keskusteluun propagandasta. Bordeaux'n yliopiston oikeussosiologian professori Ellul katsoi (*Propagandes*, 1962, engl. *"Propaganda: The Formation of Men's Attitudes"*, 1965/1973), että propaganda on modernin teknologisen yhteiskunnan siiamilainen kaksonen. Propagandassa torjutaan dialogisuus: *"Yksilö ei kiinnosta propagandistia. Jotta propaganda olisi tehokasta, se ei voi kiinnittyä yksityiskohtiin... Propaganda lakkaa, kun yksinkertainen dialogi alkaa"* (*Propaganda ceases, where simple dialogue begins*), (s. 6). Ellulin mukaan dialogia varten toisen kanssa vaaditaan odottamista ja kuuntelua, kunnes toisen osapuoli lopettaa sanottavansa ja me voimme vastata (Ellul, *A Companion to His Major Works, Humiliation of the World*, s. 152). Modernin valtion hallitukset eivät voi hallita ilman ihmisten tukea ja läsnäoloa, propaganda toimii peitteenä, piilottaa sen, mitä tapahtuu hallituksen kulissien takana. Modernin valtion hallitukset ovat propagandan toimittajia. Yksityisellä kansalaisella on vain mielipiteitä.

Jantuselle liitti stereotyyppisesti yksilöitä ("*harhaiset aktivistit*", "*putinistit*") myytteihin, mikä on propagandan piirre. Jantunen ei haastatellut kohdehenkilöitä, ei myöskään Molaria, josta kirjoitti loukkaavia valheita. Hän ei haastatellut Jermolaevan perhettä, jonka roolia kehiteltiin pamfletissa. Hän ei haastatellut Krimin "vihreitä miehiä" ja heidän johtajiaan. Hän esitti väitteen lapsiasiakiistoista, mutta ei haastatellut lapsia-asiakistojen venäläisiä osapuolia eikä istunut oikeudenkäynneissä. Jantunen ei ollut yhteydessä Venäjän strategisten tutkimusten instituuttiin (RISS tai RISI) ja sen johtajaan evp. kenraaliluutnantti Reshetnikoviin. Hän ei haastatellut *RT-kanavan* johtajia ja toimittajia, vaikka voisi käydä ilmi, että jokaisessa organisaatiossa on erilaisia henkilöitä. Jantunen ei analysoinut Snowden paljastamaa Iso-Britannian ja Amerikan NSA:n agenttien Online Covert Action -opaskirjaa ("*The Art of Deception: Training for Online Covert Operations*").

Jantunen ei haastatellut venäläisiä informaatioosotaa analysoivia professoreita. Hän ei valottanut informaatio-operaatioita käsitteleviä länsimaisia viitekehyksiä: ei kriminologin, sosiologian professori Cohenin, professori Gooden ja sosiologian professori Ben-Yehudan teoriataustoja. Juuri samaan aikaan kuin Aron ja Jantunen astuivat areenalle, käsiteli 20.7.2015 Drexlin yliopiston kriminologian ja sosiologian professori Bonn (*Psychology Today* -julkaisu, "*Moral Panic: Who Benefits From Public Fear?*") julkista pelottelua. Tämä käsite "tarjoaa arvokasta tietoa siitä, kuinka ja miksi voimakkaat sosiaaliset tekijät (*social agents*), kuten tiedotusvälineet ja poliitikot, tarkoituksellisesti luovat ... yleistää huolta tai pelkoa. ... julkiset pelot ja valtion interventiot ylittävät suuresti objektiivisen uhan yhteiskunnalle, jonka uhan luomisesta tietyn yksilön tai ryhmän väitetään olevan vastuussa". "*Moraalinen paniikki*" on keskeinen virkamiehille, poliitikoille ja lainvalvontaviranomaisille sekä tiedotusvälineille, joille yleinen huolenaihe on hyödyllinen. Virkamiesten ja tiedotusvälineiden keskinäinen suhde muodostuu symbioottiseksi: poliitikot ja lainvalvontaviranomaiset tarvitsevat viestintäkanavia retoriikkansa levittämiseksi, tiedotusvälineet houkuttelevat laajaa yleisöä, joka houkuttelee mainostajia. Tietyt tahot muuttuvat viestimissä "kansanpohlaisiksi". "*Julkinen hysteria havaitun ongelman suhteen johtaa usein erittäin rankaisevaan, tarpeettoman lainsäädännön antamiseen ja sillä voidaan perustella valta- ja auktoriteettihenkilöiden agenda*".

Jerusalemien heprealaisen yliopiston oikeustieteellisen tiedekunnan rikosoikeuden professori Gur-Arye מרי גור אריה julkisti 16.8.2018 analyysin moraalista paniikista tuomioistuimen prosesseissa: *The Legitimacy of Judicial Responses to Moral Panic (Journal of Criminal Justice Ethics, Hebrew University of Jerusalem Legal Research Paper No. 28)*. Moraalisessa paniikissa tuomioistuimet demonisoivat vastaajia ja raskauttavat rangaistuksia. Niin ilmaistaan liioitellusti uhan vakavuutta sosiaaliselle arvolle. Viitteitä moraalisen paniikin vaikutuksesta tuomioistuihin oli sekä tuomioistuinten retoriikassa että tuomioiden vakavuudessa. Tuomioistumista löytyi jälkiä mediahypestä: "*Retoriikkaa käytetään perustelemaan rangaistuksia, jotka ovat suhteettomia sekä rikoksen luonteeseen että sen tekemisen yleisyyteen nähden*".

Lehto liittyi yhteiskuntatieteiden pro gradu-tutkielmassaan "*Propagandasta ja vihasta*" (Jyväskylän yliopisto, 2012) emeritusprofessorin Chomskyn analyysiin propagandan läheisyydestä demokratialle. Propaganda synnyttää suljettujen ovien eliitin, joka tietää kansaa paremmin, mitä kansa haluaa: tarkoituksena ei ole dialoginen eteneminen, vaan sen välttäminen. Propagandaa toteuttavat siitä hyötyvä eliitti, massamedia-yhtiöiden johtajat, heitä rahoittavat mainostajat sekä hyväksytyt "asiantuntijat", jotka kaikki suodattavat uutisia rautaisella otteella. He päättävät yksin sisällön ja sen, mikä on uutisoimisen arvoista (Herman & Chomsky, *Manufacturing Consent*, 1988, 2; Lehto 2012:28).

Venäjän joukkotiedotusjärjestelmän muutoksesta tohtoriksi väitellyt, Ruotsin kansallisen puolustusopiston ja Uppsalan yliopiston dosentti, ETYJ:n asiantuntijana toimiva Simons arvioi länsimaista valtaviiran mediaa moraalisen paniikin käsitteistöllä: "*The Anatomy of a Moral Panic*" (Changing Societies & Personalities, 2019, 3/3, s. 189-206): "*Näyttää siltä, että tarkoituksena on luoda pelon tunne ja vaihtaa loogisuus sarjaan emotionaalisesti perustuvia reaktioita, jotka perustuvat propagandaan.*" (Simons 2019). Simons viittasi Newcastle'n yliopiston journalistiikan lehtorin, tohtori Zollmannin analyysiin "*Bringing Propaganda Back into News Media Studies*" (Critical Sociology, 2017, 45): "*Koska tiedotusvälineet ovat yhteiskunnallisesti tärkeitä julkisen mielipiteen muodostumiselle, ne ovat ilmeinen kanava propagandan levittämiseksi.*" Valtaviiran median journalisti suhtautuu vähemmän kriittisesti "viralliseen" valtiolliseen linjaan: "*Moraalisten paniikkien tarkoituksena on toimia keinona lain, politiikan tai nykyisten käytäntöjen muuttamiselle, mitkä muutokset perustellaan välttämättömyydeksi suojella yleisöä ja yleistä etua*" (Simons 2019: 6). Simons muistutti BBC:n ex-uutistuottajan Paynen luonnehtineen nykyaikaista mediaa "kiistatta sodan välineeksi" (Payne, 2005: *The Media as an Instrument of War. Parameters*, 35, 1, 81–93). "*On ilmeistä, että moraalisen paniikin elinkelpoisuutta yritetään suojella ... kohdentamalla hyökkäyksiä niitä yksilöitä ja organisaatioita vastaan, jotka avoimesti kiistävät moraalisen paniikin laillisuuden ja uskottavuuden*" (Simons 2019: 9, 14). Simons analysoi kahden tutkijan kanssa Naton kannattajien harjoittamia "kampanjatoimia" Ruotsissa (Sweden and the NATO debate. *Journal Global Affairs*, vol. 5, 2019): Jos et ole meidän puolellamme, jos et "suostu" Nato-puolueiden väitteisiin, niin olet "*Venäjän trolli*" tai "*hyödyllinen idiootti*". "*Näin rajoitetaan julkisen keskustelun vapautta ja moninaisuutta*".

Euroopan Parlamentin julkaisu *Disinformation and propaganda – impact on the functioning of the rule of law in the EU and its Member States* (helmikuu 2019) pohti professori Martinin määrittelyä: "*Kaikki hyväksyvät, että propaganda on vaikuttamisen taidetta, manipulointia, hallinnointia, promootiota, muuttamista tai varmistamista, jotta mielipiteet, asenteet, toiminta tai käyttäytyminen hyväksytään*" (Martin, *Definition of propaganda*. 1958, s. 10). *EU-raportin* (2019, s. 28) mukaan tutkijoiden mielipiteet eroavat siitä, onko propagandan oltava systemaattista ja järjestettyä. EU-raportti muisti, että sosiaalipsykologi Careyn (1922-1987) mukaan

kaupallinen mainonta ja suhdetoiminta ovat propagandaa. EU-raportissa koettiin kiusalliseksi laajat määritelmät. Niin EU-raportissa (2019, s. 27) rajattiin, että tästä lähtien propaganda-sanaa he käyttävät kuvaamaan vain Kremlin järjestämiä strategisista tiedotuskampanjoita.

Eduskunnan kirjaston johtajava tietoasiantuntija, tiedonjulkistamisen valtionpalkinnolla palkittu sananvapautta tutkiva väitöskirjatutkija YTM Karhula analysoi Jantusen ja Aron toimia ("Tiellä sananvapauteen" <https://sananvapauteen.fi/artikkeli/2303>), puheet infosodasta ja trolleista johtivat suomalaisten virkamiesten koulutus päätökseen, kun heitä lähetettiin Yhdysvaltoihin. Jantunen esitteli julkisuudessa ko. koulutuksen.

Venäläiset informaatiopsykologisen sodankäynnin asiantuntijat ovat kirjoittaneet länsimaissa luoduista myyttisistä pelkokuvista, joita tarjoillaan esiymmärykseksi, jotta yleisö joutuisi pelkojen valtaan alitajunnassaan. Jantunen ei haastattellut näitäkään venäläisprofessoreita. Molari osallistui vuonna 2008 kolmen moskovalaisen professorin kanssa informaatiotosotaa käsittelevän tietokirjan kokoamiseen, kaksi moskovalaisista professoreista oli psykologian professoreita. Pelkokuvien funktiota Molari esitteli RISI:n kokoukseen (kuulumatta kyseiseen organisaatioon) lähetetyssä 14 sivua pitkässä venäjänkielisessä artikkelissaan "Venäjän maine Suomessa ja Baltiassa" (2009). RISI:n tutkimuksessa syksyllä 2014, "Suomalaisen poliittisen postmodernismin ominaisuudet" tukeuduttiin Molarin blogiin siitä, kuinka Suomessa eräissä kampanjoissa demonisoitiin Venäjä. <https://juhamolari.blogspot.com/2015/05/venajan-presidentin-risi-tutkii.html> RISI:n esitelmässään Molari kirjoitti professorin Goffmanin teoksesta *Stigma* (1963), sosiaalisesti stigmatisoiduista. Stigmaksi kehitettiin "Putin-mielisyys" tai "Venäjä-mielisyys". Oli vähintäänkin luonnollista, että vanhan teemansa tähden Molari kohtaa Aron ja Jantuseen liittyvät uutiset.

Molarin koko pointti on resurssien kohdentamisessa. Kymmenen vuotta työttömänä ja köyhyysrajan alapuolella kärsineenä suomalaismiehenä Molari muisti jankuttaa, että yhtäällä hän joutuu mustamaalattuna "harhaisena aktivistina" ja "Kremlin asiamiehenä" syrjityksi ja toisaalta verorahat käytetään infosodan tunnistamiseen ja sen mukaisesti "lainvalvontatoimiin", kuten Brecht osuvasti lausui propagandasta:

Voi olla, ettei meidän maassa kaikki suju / niin kuin pitäisi. // Mutta kukaan ei voi kiistää ettei propaganda /ole hyvää. // Jopa nälkää näkevien on myönnettävä / että kansanhuoltoministeri pitää hyviä puheita.

Vain erinomaisella propagandalla saatiin/miljoonat vakuuttumaan siitä/että armeijan varustaminen on rauhan työtä/ ja jokainen uusi panssarivaunu rauhan kyyhkynen/ja jokainen uusi rykmentti uusi todistus/rauhanrakkaudesta.

Vielä yksi asia panee vähän epäilemään/propagandan tavoitteita: mitä enemmän meidän maassa/on propagandaa/sitä vähemmän on kaikkea muuta.

Molarin jo ensimmäisen saarnansa virsi jumalanpalveluksessa Savonlinnan tuomiokirkossa jo kesällä 1985 oli Lönnotin suomentama *Jo vääryys vallan saapi*, jonka toisesta säkeistöstä veisasimme, että "*Nyt viekas vilppi täällä on noussut kunniaan, on valhe vallan päällä ja vääryys voimissaan. Ei kuulla kurjan ääntä ja köyhää sorretaan ja lainkin rikkaat vääntää vääryyttä puoltamaan*". Koko ajan Molari arvioi virren hengessä suomalaista infosotakeskustelua, kuinka se johdattaa resurssien väärämieliseen allokautioon. Niin "*kurjan ääntä ei kuulla ja köyhää sorretaan*". Kyse oli myös omakohtaisen syrjinnän ja marginalisoinnin tunteesta.

Molari katsoi näillä perusteilla oikeutetuksi linkittää dialogisuuden laiminlyövät sekä puutteellisesti, stigmatisoivasti ja refleктоimattomasti esitetyt tarinat kansainvälisesti tunnettuun infosota-, kulttuuri- ja mediakeskusteluun. Onko tutkijana esiintyvien henkilöiden intressien, kompetenssin, menetelmien, sidonnaisuuksien ja väitteiden arvostelu sallittua?

Kirjamessut lokakuu 2015 (1.7. ja 1.8.)

Pian pamfletin julkistamisen jälkeen Molari lähetti 21.10.2015 sähköpostin Jantuselle (kohta 1.7. syyttäjän näyttö. Ptk. s. 90-91). Hän kertoi "*mustamaalattuna*" valmisteilla olevasta "*lyhyestä dokumentista*" ja lupasi "*emme häiritse esiintymistä*" (esit. s. 90-91). Pilakuvat liittyivät Jantusen kirjan jo nostattamiin julkisiin puheisiin Jantusen moitteista Paasikiveä ja Kekosta vastaan sekä Jantusen reagointiin, jos siviilit arvostelevat häntä. Dramaturgi Parviainen on selostanut poliisille todistajan ominaisuudessa vaikutelmaansa Kirjamessuilla: "*Kukaan ei puuttunut läsnäoloomme*" (5500/R/15178/17 Li1 s. 7). Tilaisuuksiin liittyvät vainoväitteet ilmestyvät MONIA VUOSIA myöhemmin. Molarin kiinnostus kohdistui kaikkiin panelisteihin ja koko tapahtumaan, kuten todistaja Parviainen kertoo. Molari ei puhunut tilaisuudessa.

Syyttäjän näyttö 1.8.1. (ptk. s. 97) on Molarin kysymys 19.10.2015 FB:n parodiaryhmässä "*Venäjän trolliarmeija*", että saisiko jonkun mukaan kirjamessuille 23.10.2015. Syyttäjä löytää kuvaamisen tarkoituksen ko. viestistä ("*valehtelun*" paljastamisen), mutta ignoroi sen, että Molari ei aio RL:n merkityksessä pelotella tai uhata: Molari tarvitsi mukaan "*katsomaan*".

Syyttäjän näyte 1.8.2. (ptk. s. 98) on kirjamessujen 23.10.2015 jälkeen Molarin henkilökohtaisen FB-sivun päivitys, jossa syyttäjän mukaan näkyy Jantusen "*vähätely*" ja "*kuvaamisen tarkoitus*". Molari kertoo suunnitelmasta valmistaa lyhyitä dokumenttifilmiä. FB-päivitystä ei ole postattu Jantuselle eikä siinä pelotella.

Syyttäjän näyte 1.8.3. (ptk s. 93) on Molarin Youtube-videon johdantosanat 23.10.2015, mikä toistaa FB-sanat (1.8.2.). Syyttäjä ignoroi, että (i) Molari seiso i rauhallisena kädet ristissä kuvankin (ptk. s. 93)

perusteella sivustassa takana, Parviainen oli rohkeampi ja toimi muiden valokuvaajien tavoin asiallisesti ja rauhallisesti. (ii) Paikalla oli paljon tiedotusvälineitä kuvaamassa Jantusen ja Oksasen juttua, minkä todistajana Parviainen tuo ilmi (5500/R/15178/17 Li1, s. 7). (iii) Kukaan ei pyytänyt Molaria ja Parviaista poistumaan. Laajemmin kirjamesseujen katselun jälkeen eteisaulassa kuvattiin pienimuotoinen sketsi-video.

3 viikkoa Kirjamesseujen jälkeen Jantunen ilmoitti *Radio Rockissa* 12.11.2015, että hän ei ole ahdistunut, hän "paskat nakkaa vastalauseista".

Journalisti-lehdessä 26.11.2015 Niemisen haastattelussa Jantunen lausui, "ettei ota hyökkäyksiä henkilökohtaisesti", "se ei ole henkilökohtaista" (<https://www.journalisti.fi/artikkelit/2015/14/journalismin-puolustaja/>).

Agricola-verkon kirja-arviossa talous- ja sosiaalishistorian tutkija, VTT Vuorinen kuvaili 14.4.2016 *Infosota-pamfletin* tulleen "ryminällä julkisuuteen", kutsui pamflettia "dramaattiseksi kuvaukseksi" ja "pamfletiksi", "ei tutkimukseksi": "Evidenssiä ei esitellä eikä kärkeviäkään kannanottoja perustella. Käytännössä aineistona toimivat sosiaalisen median kautta tapahtuneesta ajatustenvaihdosta poimitut esimerkit". "Venäjää kirjoittaja ei nähtävästi lainkaan osaa, minkä voi päätellä muutamista omituisista translitteroinneista ja yksittäisen sanojen (esim. maskirovka eli naamiointi, harhautus) kohtuuttomasta ideologisoinnista. Taustatuki on haettu englanninkielisistä julkaisuista, mikä näkyy näkökulman tiukkana läntisyytenä. Hetkittäin on jopa epäselvää, analysoidaanko Venäjän viestintää vai selostetaanko vastapuolen Venäjä-propagandaa. - - - Se on avoimen julkisuushakuinen tilitys ja omakohtainen mielipidekirja – pamfletti, josta ei puutu paljastuskirjan sävyjäkään. Kirja osallistuu itse siihen aatteiden kamppailuun, jota sen on tarkoitus tarkastella. Kirjoittajan kanssa eri tavalla ajattelevia kohtaan sävy on hyökkäävä" (Vuorinen 14.4.2016).

Sadankomitean puheenjohtaja Mielonen arvosteli Jantusen pamflettia "sekä tekijän päällekyvästä ja osin vääristelevästä tavasta käsitellä asioita". (Pax 5/2015). Mielosen mukaan Jantunen kävi Molaria vastaan: "Kirjassaan Jantunen näyttää käyvän myös omaa "sotaansa" kaikkia niitä vastaan, jotka ovat esittäneet hänen mielestään "väärää" näkemyksiä. Johan Bäckman, Juha Molari, Janus Putkonen ja muut heidän kaltaisensa avoimesti venäjämieliset saavat osakseen raskaimman ryöpytyksen, --- Jantusen kirja ei ole tutkimus, mutta hän on kirjoittanut sen tutkijana. Olisi siis kohtuullista odottaa, että tekijä tulkitsisi käyttämiään lähteitä oikein. Edellä kuvatut virheelliset tulkinnat vievät myös pohjaa Jantusen kritiikiltä disinformaatiosta. Kaikesta kritiikistä huolimatta, Jantusen kirja kannattaa lukea – kriittisesti".

FT, VT Hankamäki kutsui 8.11.2015 pamflettia *Infosota* "tämän syksyn kiintoisimmiksi tietokirjoiksi" ja havaitsi, että "julkisuudessa päähuomion" saivat arvostelut, joita Jantunen kohdisti muutamaankin henkilöön ml. Molariin. Hankamäki moitti, että "Jantunen ei juurikaan reflektoi omaa asemaansa teoksen kirjoittajana". *Hommaforum ja Uudenmaan reserviläispiirien piirilehti Oftermanni* jakoivat leimaavia näkemyksiä Molaria vastaan.

SK:n kirja-arviossa Rämö kertoi Jantusen pelonomaisesta tarpeesta irroittaa työkännykän akku seurannan estämiseksi. Rämö pisti merkille rajun kielen: Jantunen "kertoilee omista asioistaan ja kiroilee sujuvasti", "Sellainen on hänen kirjansakin: täynnä omia mielipiteitä, poliittisia näkemyksiä ja Twitter-keskusteluja..." SK:ssa kirja-arviossa 12.11.2015 Alenius kritisoi: "Jantusen resonaattorit-ilmaus on ongelmallinen".

Pesu arvioi *The Ulkopoliittist-lehdessä* 23.11.2015 Jantusen teoksen julkisuutta: "Harvoinpa turvallisuuspolitiikkaa käsittelevä kirja saa niin paljon huomiota kuin sotatieteiden tohtori Saara Jantusen lokakuussa julkaistu opus *Infosota*. Vähemmän yllättäen teoksen ympärillä on ollut jos jonkinlaista möykkää ja ölähtelyä... Jantunen on tunnettu suorapuheisesta tyylistään, ja säilä heiluu kirjassa ahkeraan. Vaikka paikoin poleeminenkin kirjoitustyyli elävöittää lukukokemusta, säilä myös sivaltaa jotain pois kirjan analyttisyydestä. Useampi asia kuvataan turhan mustavalkoisesti, ja Jantunen linjaa muun muassa kansainvälispoliittisesta tilanteesta ja Venäjästä välillä liiankin suurella varmuudella. ...Tämä tarkoittaa muun muassa sitä, että on pidättäydyttävä kiusauksesta käyttää Venäjä-korttia kriittisten Nato-kommenttien kohdalla. *Leimakirves kannattaakin jättää liiteriin*" (Pesu).

Politiikka-lehden päätoimittajana Tampereen yliopiston tutkijatohtori Vuorelma huomautti 20.10.2015: "Saara Jantunen esittää teoksessaan *Infosota*, että *julkinen keskustelu on sota* myös *todellisuudessa*". Jantunen siirsi huomion sosiaalisen median mahdollisuuksista sen uhkiin. Vuorelman mukaan kirjaa seurasi "huomattava julkinen keskustelu". Hän piti ongelmana ristiriitaista kuvaa siitä, kuka määrittelee keskustelun totuudet, teosta leimaa historiattomuus.

Tuomioja vetosi 31.7.2016 oikeuteen arvioida tutkijat työtä avoimesti ja kriittisesti: "Muilla, niin tutkijoilla kuin poliitikoilla, on kuitenkin yhtäläinen oikeus arvioida tutkijan työtä samalla tavoin avoimesti ja kriittisesti kuin tutkija on ottanut oikeudekseen arvioida muita. ... En siis todellakaan tunne luottamusta sellaisiin tutkijoihin esiintyviin ihmisiin, jotka eivät osaa tai halua perehtyä Venäjän historiaan ja ymmärtää sitä, miksi se katsoo pitkälti vain reagoineensa lännen toimiin kylmän sodan päättymisen jälkeen".

FK, eduskunnan kirjaston johtava tietoasiantuntija Karhula viittasi väitöskirjatutkija Kotilaisen kritiikkiin Jantusen pamfletille: "Informaatiovaikuttamisen kohteena? Aivan varmasti. Mutta infosoda? Se on kokonaan eri asia" (<https://sananvapauteen.fi/artikkeli/2303>). Karhula liittyi toimittaja Grundströmin moitteeseen Jantusen kirjan vaikutuksesta *kaventuneeseen sanan- ja mielipiteenvapauteen*: "Samalla on kuitenkin alkanut näkyä merkkejä siitä, että *infosota*-kortista on tulossa uusi Suomelle tyypillinen tapa leimata ihmisiä ja kaventaa

sananvapautta. - - -Infosota -keskustelu johti myös viranomaisten vastatoimiin disinformaation kitkemiseksi. Syksyllä 2015 valtioneuvoston viestintäjohtaja kertoi suunnitelmista kouluttaa virkamiehiä disinformaation tunnistamiseen” (Karhula). *Apu-lehdessä* 15.10.2015 julkaistussa kirja-arvostelussa toimittaja Koponen pisti merkille Jantusen antautumisen julkiseen keskusteluun: ”Henkilökohtainen ote, julkiseen keskusteluun antautuminen ja siitä raportointi on kirjan vahvuus, mutta myös kysymyksiä herättävä tapa lähestyä mutkikasta kokonaisuutta”.

Tuossa julkisessa tilanteessa Molari puolustautui syytteen alaisessa sähköpostissaan ”*mustamaalattuna*” ja lupasi selvästi Kirjamesseja varten: ”*Emme häiritse esiintymistänne*”. Kuten viisaasti Emme Egege kirjoitti 19.5.2020 (7 Ways to Deal with Hatred and Jealousy from Others): ”*Correctly understand the difference between criticism and hate*”, kritikillä ja vihalla on eronsa.

16.3.2016 muistelo poliittisesta kuulustelusta (1.9.)

Kirjamessejen jälkeisistä kohtaloista syyttäjät tarjoaa Jantusen asiassa kohdassa 1.9. bluffin: lyhyen leikkauksen blogista ([kohta 1.9.1. syyttäjän näyte. ptk. s. 100](#)), jossa olisi 33 kappaletta. Syyttäjät päivää blogin virheellisesti 28.10.2015. Tosiasiassa [blogi syntyi puoli vuotta myöhemmin 16.3.2016](#).

Syytetyn kirjallinen todiste 9 on Molarin koko blogikirjoitus ”*Nukkemestarin haavoitettu barbi*” (16.3.2016). Toinen kappale selvitti Molarin motiivitaustaa, jonka syyttäjät katkaisi pois oikeudelle tarjoamastaan todistusaineistostaan. Molari vetosi moniarvoisen kansalaiskeskustelun puolesta.

Pitäisi olla moraalisesti täysin selvää, että asiaperusteinen erimielisyys kuuluu kansalaisyhteiskuntaan ja demokratiaan, mutta henkilöön käypä valheellinen kirjoittelu ja jopa yksityisesti lähetetyt uhkaukset tai sopimattomuudet eivät ole hyväksyttävää erimielisyyksien ilmaisemista.

Blogi on tosielämäkuvaus: Molaria kuultiin koko päivä 26.10.2015 ainoastaan siitä kysymyksestä, kuinka Molari koki, oliko hänestä lausuttu mediassa ja seurataanko häntä. [Kohta 1.9.2. syyttäjän näyte. ptk. s. 102](#) sisältää tosielämäkuvauksen. Jotta oikeudelle muodostuisi väärentämätön kuva, julkisuudesta jo poistettu blogi ”*Nukkemestarin haavoitettu barbie-nukke*” (16.3.2016) on lisättävä kirjalliseksi todisteeksi ([syytetyn kirjallinen todiste nro 9](#)). Molari oli tietysti tyytyväinen, että Bäckman osoitti myötätuntoa, mutta hänen tulkinnoistaan ([kohta 1.9.3 syyttäjän näyte ptk. s. 101](#)) Molari ei ole vastuussa, teksti ei ole täten kiistämätön.

Molari ei tiennyt PVTUTKL:n yhteydestä Puolustusvoimien sotilastiedusteluun (Eversti Nissisen kirjelmä Helsingin poliisilaitokselle: 5500/R/18244/17. Liite 2. Sivut 78) Molarin johdosta. Molarin valheellinen väite blogissa oli sinisilmäinen päätös: ”*Mielestäni minä olen saanut olla rauhassa ilman erityistä tarkkailua ja seurantaa. Hymyilin psykiatrilille ja katselin silmiini vilpittömästi: Ei kukaan oikeasti osa-aikaista siivoojaa seuraa*”. (Molari 16.3.2016 ”*Nukkemestarin haavoitettu barbie-nukke*”).

Jantusen Yle TV 1-haastattelu 20.5.2016 (1.10.)

PUOLI VUOTTA KULUI poliittisesta kuulustelusta 26.10.2015, kun 20.5.2016 Molari ihmetteli Jantusen *Ylen Perjantai TV1*-haastattelua ja lähetti translitteroidun tekstin *MV-lehdessä* mm. Janitskinille, johon oli tullut yhteys kapteeni Parosen väitöskirjan esittelyn johdosta: Molari kuunteli 19.5.2016 Santahaminassa väitöstilaisuuden, luki väitöskirjan ja lähetti näkemyksensä Janitskinille, joka julkaisi kuvitetun ja vähän muokatun artikkelin 20.5.2016.

Molarin mukaan *Hyvä, paha, ruma Venäjä* -nimisessä ohjelmassa (20.5.2016) näkyi kansalaisille tarjottu

tendenssimäisyys. Jantusen tendenssit tulivat ilmi myös myöhemmin 6.4.2017, kun Jantunen käytti Twitterissä propagandan mukaista Putin-transsu -profiilikuvaa, Putin oli muokattu transseksuaaliksi. Ohjelmasta on tallenne *Yle Areenassa*: <https://areena.yle.fi/1-3081871>, kohdasta 19:00 alkaen tai https://youtu.be/IN6cy3Lm_HQ (tallenne; syytetyn kirjallinen todiste 10).

Jantunen ja Al'-Qaidan Kavkaz Center -terroristisivuston kustantaja Storsjö olivat haastateltavat 20.5.2016. Syyttäjän näytto kohdassa 1.10. (1.10.1, FB 21.5.2016, ptk. s. 103; 1.10.2, FB 21.5.2016, ptk. s. 104 ja 1.10.3, reaktioita 21.5.2016, ptk s. 106) ei todista, että Molari olisi levittänyt "virheellistä tietoa". Molarilla oli vahvoja perusteita pitää totena, mitä hän esitti tai mihin hän vihjasi televisiolähetyksen tallenteesta translitteroiman tekstinsä perusteella (HE 184/1999 vp s. 34).

"Venäjällä ei oo semmosii rajoitteita niissä [informaationsodan] keinovalikoimien käytössä, ymmärtääköhän kukaan mikä on keinovalikoima ku mä niistä puhun mut siis keinoista..."

"Tota... Länsi tyypillisesti, meillä on tämmönen hirveen vahva sillojaattelu, se että mitkä keinot on sallittuja kun puhutaan mistäkin yleisöstä, kun puhutaan infovaikuttamisesta... omiin, omiin kansalaisiin ei koskaan vaikuteta psykologisesti ja heihin ei niinku, heille ei saa valehdella ja heille viestitään ja heiltä pitää ottaa vastaan palautetta mutta Venäjällä tämmönen, tämmönen niinkun, tämmöset jakolinjat on heikompia, et et retorisesti ne on olemassa ja ne saattaa löytyy jostain niinkun doktriinista, mut käytännössä sitä jakoo ei ole, toisin kuin Lännessä ja Länsi joutuu myös aina vastaamaan niitten rajojen rikkomisesta" (sotatieteen tohtori Saara Jantunen 20.5.2016).

Jantusen epäselvä puhetapa herätti kansalaisissa kritiikkiä. Mahdollisesti Jantunen halusi sanoa jotain muuta, kuin kansalaiset kuuluivat hänen sanovaksi. Molari on itse luopunut koko FB:sta, koska tuntemattomat "kommentaattorit" pilasivat kaikki FB-päivitykset kommentteillaan. Syyttäjän reaktioluettelossa (1.10.3.) kukaan "kommentaattori" ei ole Molarille tuttu. *MV-lehden* päätoimittajana 1/2018-9/2018 toiminut Korhonen todistajana tietää kertoa sekä Molarin asenteesta vihakommentteihin että vihakommenttien ongelmista.

Vihakommenttien ilmiöstä on keskusteltu mm. todistaja Creutzin kanssa Porthaniassa 31.10.2018 Helsingin yliopiston Porthanian ruokalassa. Molari lausui tiukasti vihapuhetta ja vainoamista vastaan *Ylen Horisontti*-ohjelmassa 1.5.2016, puolusti moniarvoista kansalaisyhteiskuntaa. Toimittaja *Wali Hashi* teki kaksi juttua Molarista: 16.6.2015 ("Kissa pöydälle", aiheena Venäjä ja trollit) ja 6.7.2016 (vihapuhe ja intressi nähdä itse paikanpäällä). Sallamaa ja Malkki dokumentoivat tapaukset vastauksessaan 15.3.2019 Helsingin yliopiston kanslerille hyvän tieteellisen käytännön loukkausepäilyn yhteydessä.

Kritiikki *Ylen TV 1* klo 21:05 lähetyksen johdosta on kansalaisyhteiskunnan demokraattinen piirre. Vihakommentit kuuluvat tyylittömyyden ja mauttomuuden piiriin, eikä Molari sellaista halua.

Haastehakemuksessa syyttjä turvautuu populismiin "maalittamisesta", jota ei Suomen laki määrittele. Molarin mielipiteissä oli kyse televisiosta tavatun Jantusen julkisen esityksen arvioinnista: sellaisen mielipiteen esittäminen, joka on ristiriidassa mielipiteen kohteen oman käsityksen kanssa, ei automaattisesti täytä rikoksen tunnusmerkistöä eikä ole vainoa – tai "maalittamista". Kyseessä oli yhteiskunnallisesta keskustelusta Jantusen yhteiskunnallisen toiminnan ympärillä, jossa Jantunen esiteltiin "*kirjailijana*".

Syyttäjän populismi "maalittamisesta" poikkeaa sotilaiden määritelmästä. *Maanpuolustus-lehdessä* 4.12.2019 Pääesikunnan apulaistiedustelupäällikkönä FT, eversti (evp.) Kari määritteli "maalittamisen": "*Tietojärjestelmätiedustelulla on mahdollista tukea maalittamista eli selvittää mahdollisen vastustajan tietoverkkojen rakennetta ja sen kriittisiä kohteita tietoverkkovaikuttamista varten.*" Näin myös mm. Jyväskylän yliopisto, luento "Tietoverkkotiedustelu ja lainsäädäntö", 2017. Yhdessä Jantusen ja monen muun kanssa UaV:n informaationsodankäynnin "avoimessa kuulemisessa" 22.1.2015 esiintynyt kapteeni Sartonen laati opinnäytetyn maalittamisesta: "*Target audience analysis in cyber domain*" (huhtikuu 2014). Suunnitellut psykologiset operaatiot kohdennetaan mediaan lähetettävillä viesteillä niin, että kohderyhmäanalyysin ("maalittamisen") perusteella löytyy "haavoittuvuudet", joita PSYOP henkilökunta käyttää operaatioissaan (myös Sartonen, Huhtinen & Lehto, Eurooppalaisen kybersodankäynnin konferenssi 2015: From influencee to influencer; Sartonen et.al *Cyber Personalities as a Target Audience*, 2017).

2.2. Kirjoitukset ensimmäisen MV-lehden jutun 18.10.2016 jälkeen

Jantusen ensimmäisen sosiaaliseen liittyvän kommentin joulukuun 2014 jälkeen VUOSI JA 10 KUUKAUTTA MYÖHEMMIN Molari kirjoitti ensimmäisen *MV-lehden* artikkelinsa Jantusen toiminnasta. Lopulta kirjoituksia syntyi kolme: 18.10.2016, 23.2.2017 (pelkkä nimen maininta) ja 10.5.2017 *MV-lehden* avustajan joutumisesta rikosesitutkintaan. Tätä kronologiaa tukee Janitskinin 21.9.2016 ilmoitus, että Molari kirjoittaa vastedes *MV-lehteen* joitakin juttuja (syytetyn kirjallinen todiste 11).

Jantunen herjasi putinisteja päihde- ja mielenterveysongelmaksi 18.10.2016 (1.11.)

Syyttäjän näyttö (kohta 1.11.1. *MV-lehden* artikkeli 18.10.2015 s. 241-250 ja 1.11.2. kommentit, s. 251-253) eivät käsittele vainoamista. Kohdan 1.11.2. Molari kiistää, koska se ei ole hänen kirjoituksensa.

Viisi kuukautta *Ylen* 20.5.2016 Jantunen-haastattelun jälkeen, ilmestyi *Sotilasaikakausilehti* 10/2016, jossa Jantunen esitti "putinisteja" ja *MV-lehteä* vastaan halventavia väitteitä. Molari vastasi, että Jantunen teki juttunsa verorahoilla viranhaltijana. Molari moitti, että Jantunen esiintyi Venäjän psykologisten operaatioiden tuntijana, mutta ei viitannut venäläisiin alan tutkijoihin. Jantunen ei dokumentoi Venäjän rahoittamia "putinisteja ja äärioikeistoa". Jantunen väitti löytäneensä "venäjämielisten vaikuttamiskampanjoita Suomesta", mutta ei dokumentoi, paitsi että aloitti halveksivan kirjoittelunsa venäjäpropagandan harjoittajista, jotka olisivat Suomessa "moniongelmaisia aktivisteja" (*Sotilasaikakausilehti*, s. 17), koordinaattorit olisivat "päihde- ja mielenterveysongelmaisia", jotka peilaisivat omat aggressionsa kohteisiin. Jantunen nosti esille *MV-lehden*.

Molara itseään Jantunen oli pamfletissaan ja HS:n haastattelussa nimitellyt "putinistiksi". Molari varoitti vihasta: "Tietenkään Saaraa ei saa kiusata, ei millään tavoilla, mutta hänen näkemyksistä voi olla huonommilla tai paremmilla perusteilla perustavasti eri mieltä sekä lopulta voi nauraakin hänen kummallisille 'argumenteilleen'" (s. 244). Syyttäjä ignoroi tämän kohdan.

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen kurssille ilmoittautuminen 8.11.2016 (1.12.)

Syyttäjä ei tarjoa kohdassa 1.12. mitään näyttöä bluffilleen, että Molari olisi 8.11.2016 pyrkinyt "lähestymään Jantusta ilmoittautumalla Maanpuolustuskorkeakoulussa järjestettävälle informaatioturvallisuuden kurssille". Siinä tukeudutaan vain syyttäjän väitteeseen ja mahdollisesti odotettavaan Jantusen tarinointiin. Syyttäjä kehittää painajaisista: Jantunen säikähtisi niin, että peruutti luentonsa (syytehakemus s. 3). Jotta tosielämänsä kuvaus ei jäisi väärän väitteen varaan, Molari vaatii (syytetyn kirjallinen todiste 3) mainitulta päivämäärältä 8.11.2016 *MV-lehden* juttua ilmoittautumisestaan kurssille vastatodisteeksi.

MV-lehden artikkelissa Molari kertoi Riiheläisestä, Mantilasta, Uutilasta ja Hiirestä, mutta ei mainitse Jantusta: Molarin intressit olivat muihin esiintyjiin. Molari päätti toiveikkaasti: "Turvallisuustarkistus tuskin tuottaa ongelmia ylpeästi suomalaiselle miehelle, joka avustaa *MV-lehteä*. Siksi kurssille hyväksyminen tuskin estyy selittämättömistä syistä: Jantunen säikähtisi niin, että rauhasa kuunnella, miksi en ole tähän saakka ymmärtänyt oikein". MPK:n tilaisuudessa Mölsä ja Riiheläinen käsitelivät poissaolevaa Molaria, niin kuin etukäteen oli arvattavissa: Riiheläinen oli Joensuun yliopistossa teologian opiskelijoille viestinnän luennossaan käsitellyt myös Molaria.

Vasta 17.5.2017 Molari sai tietää Pasilassa Tuiskulta, että aikomukseen osallistua MPK:n kurssille liittyisi rikosepäily Jantusen ahdistuksen johdosta. Molari ei oikeudettomasti yrittänyt mennä MPK:n kurssille sen jälkeen, kun hänen osanottonsa torjuttiin. Syyttäjän väite vainosta on perustuslaillisesti ongelmallinen: Suomen kansalaisilla on laillinen oikeus liikkua ja hankkia tietoa.

Syytetyn kirjallinen todiste 13 käsittelee *Media & populismi* -tietokirjan arvioissa Santahaminan tapausta Molarin "areenalle pääsyn ongelmana." Myös syytetyn kirjallinen todiste nro 4 (s. 164).

Riiheläisen kirjanjulkistaminen Bothalla 23.2.2017 (1.13.)

Syyttäjä esittää näytöksi kuvakaappauksen Molarin FB-seinaltä (syyttäjän näyte 1.13., s. 110). Oikean tapahtumakuvan saamiseksi Molari vaatii kirjalliseksi todisteeksi Esitutkintapöytäkirja 5500/R18244/17 Liite 4.3. s. 162-166. Syyttäjä kääntää irrallisen leikatun valokuvan avulla kävelysuunnat päinvastaisiksi.

MV-lehdessä Molarin kirjoitus 23.2.2017 (syytetyn kirjallinen todiste nro 4) osoittaa, että Docendon kirjanjulkistamisessa Riiheläisen pamfletin johdosta ei syntynyt kohtaamista: Molari poistui kadulla 50 metrin päässä, selkänsä takana sattumalta mahdollisesti Jantunen saapui taksilla Bothan ovelle. Molari ei ollut tietoinen (s. 111), kuka henkilö astui taksista ja että Jantunen ylipäättänsä olisi saapumassa, kunnes kännykän näytön suurenoksesta tunnisti (s. 110). Molari sai 17.2.2017 klo 13 kutsun kirjankustantajalta. Tapahtumakuvauksesta käy ilmi, että 3 kuukautta Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen infoturvallisuuden kurssi-ilmoittautumisen 8.11.2016 jälkeen Molari ei ollut tietoinen, kenen takia häntä ei hyväksytty kurssille. Niin Molari tiedusteli (s. 164), olisiko Linnell kokenut kiusaantuneisuutta: "Jarno Linnell vakuutteli, että hän ei ollut face controllin takana Santahaminan kurssille maaliskuulle 2017, jossa hän on myös esiintyjä" (s. 164).

3. MOTIVAATIOTAUSTA

3.1. Tekijä tekohetkellä

Syyttäjän analyysi on manipuloitu: niin kuin piru Raamattua ignoroit subjektiiiset ja objektiiiset näytöt motiivista. Molari pitää erillään vihapuheen ja kritiikin. Syyttäjä copy-paste -näppäyksellään toistaa väittämää "motivaatiotaustasta" Aron ja Jantusen asioissa ilman oikeudellista ja näyttöön liittyvää erittelyä. Päivämäärät sekoitettiin, syyttäjä tarinoi epärehdisti "ajallisesti pitkäkestoisesta ja teemallisesti yhtenäisestä, yhtenäiseen motivaatiotaustaan perustuvasta kokonaisuudesta, jonka tarkoituksena on ollut halventaa ja vähätellä Jantusta

henkilönä sekä heikentää hänen uskottavuuttaan”.

Molarin omat tekstit ja todistaja Parviaisen kuulustelu tuovat esille, että Molari kokee tilanteen ahdistavaksi: Molaria syytetään kirja-arvostelusta, kun Jantunen ja Aro saavat omissa kirjoissaan kirjoittaa Molarista. Heidän lehtijutut ja esitelmät käsittelevät Molaria. Esitutkinnassa ei noussut esille vainoamiselta vaadittava yhtenäinen motivaatiotausta (HE 23 (43) 20.4.2018 19/2013, 51).

KKO:n oikeuskäytännön mukaan RL 3:6 §:n mukaan tekijä on aiheuttanut tunnusmerkistön mukaisen seurauksen tahallaan, jos hän on pitänyt seurauksen aiheutumista varsin todennäköisenä. Tahallisuuden arvioinnissa pitäisi olla kyse siitä, mitä tekijä on tekohetkellä mieltänyt ja tahtonut. Vainoamisrikoksesta lainlaajasti (HE 19/2003 vp s. 24) arvioi yleissopimuksen selitysmuistion 34 artiklan tarkoitusta seuraamisesta virtuaalisessa maailmassa, keskustelupalstoilla ja sosiaalisessa mediassa, että ”toisen seuraaminen virtuaalimaailmassa ei täytä kriminalisointiperiaatteiden vaatimuksia”. Tahallisuuteen sisältyy sekä tiedollinen puoli että tahtomomentti. Molari katsoi Ylestä kaksi TV-haastattelua sekä luki kotimaisia ja ulkomaisia sanomalehtiä sekä sai tietoonsa kansainvälisiä lehdistötiedotteita. Itsenäisesti anonyymit ihmiset, upseerit, toimittajat, viranomaiset ja yliopistoihmiset ym. postittivat uutisia Molarille.

Syyttäjän olisi pitänyt näyttää toteen niin objektiiviset kuin subjektiiviset tunnusmerkistötekijät. Riittävänä ei voi pitää edes sitä, että tekijän olisi ”pitänyt tietää” tunnusmerkistön täyttymisen todennäköisyys, jos hän ei kuitenkaan ole ollut tästä riittävästi selvillä (OLJ 5/2000 s. 101. Rikosoikeuden yleisiä oppeja koskevat säännökset. Rikoslakiprojektin ehdotus. Helsinki 2000.).

Oikeusministeriön asettama rikoslakiprojektin (1980-1999) mukaan tahallisuusvaatimus täyttyy, milloin rikoksen tunnusmerkistön toteutuminen vastaa sitä, mitä tekijä on teon hetkellä pitänyt ”varsin todennäköisenä”. Tahallisuusvastuu alkaa pisteestä, jossa ”tekijä pitää seurauksen syntymistä todennäköisempänä kuin sen syntymättä jäämistä”. Todennäköisyysarvio tulee tehdä ”tekijän näkökulmasta ja teko hetken tilanteessa”. ”Tekijällä on oltava asiasta todellinen käsitys”. Riittävänä ei voida pitää sitä, että tekijän on ”pitänyt tietää” tunnusmerkistön täyttymisen todennäköisyytenä (OLJ 5/2000 s. 101. Rikosoikeuden yleisiä oppeja koskevat säännökset. Rikoslakiprojektin ehdotus. Helsinki 2000.)

Helsingin kihlakunnan poliisilaitos toi toki käytännöllisiä rikostutkinnallisia haasteita ilmi lausunnossaan lakiprojektiin: huomautti työnsä vaikeudesta, kun ”käytännön tutkintatilanteissa on erittäin harvinaista, että rikoksentehtäjä selvittää täysin rehellisesti ja uskottavasti, ...” (Helsingin kihlakunnan poliisilaitos 11.9.2000 s. 9.) (Helsingin kihlakunnan poliisilaitos: Lausunto oikeusministeriölle rikoslakiprojektin ehdotuksesta (OLJ 5/2000) rikosoikeuden yleisiä oppeja koskeviksi säännöksiksi 11.9.2000. Viite: Oikeusministeriön lausuntopyyntö 24.5.2000 Dnro 862/41/80 (julkaisematon).

Koskisen mukaan vaikeuksista huolimatta syyttäjän olisi näytettävä toteen niin objektiiviset kuin subjektiivisetkin tunnusmerkistötekijät. Subjektiivisten tunnusmerkistötekijöiden arviointi ole aina mahdollista. Tällöin päätelmät tehdään viime kädessä objektiivisten tosiseikkojen pohjalta. Silloin objektiivisen tosiseikaston käsilläolo luo käytännössä syyllisyysolettaman. Koskinen 1985 s. 144. Koskinen, Pekka: Skuldprincipen och påföljderna för ringa lagöverträdelse. Teoksessa Jareborg Nils – Träskman, Per Ole (red.): *Skuld och ansvar. Straffrättsliga studier tillägnade Alvar Nelson*.

Kaikki vanhat tekstit, jotka syyttäjä järjestelmällisesti ignoroit, todistavat, että Molari puolustaa moniarvoista kansalaisyhteiskuntaa ja mediakriittisyyttä sekä omaa kunniaansa sekä paljastaa kärsimyksiään muistaen myötätuntoisesti, että erimielisyydet eivät anna aihetta pelottelulle yms. Molarin tahallisuutta vainon aiheuttajana tulee arvioida myös objektiivisista seikoista: missään julkisessa tilaisuudessa ei ole vartija puuttunut Molarin läsnäoloon. Puhelimella ja sähköpostilla ei häiritty, koteja ja työpaikkoja ei vainottu!

Syyttäjä ei rekonstruoi teko hetken näkökulmasta henkilöön liittyviä olennaisia olosuhteita väitettyjen uhrien ahdistusten arvioimiseksi ja sellaisena kuin se oli syytetyn tietoisuudessa, analyysi tekijän tahallisuudesta teko hetken näkökulmasta puuttuu sekä syyttäjä sivuuttaa KKO 30:2020 ennakkopäätöksen ja THO 2019:2 ilmoittamat vaatimukset kriminalisoinnin ulottamisesta ainoastaan menettelyyn, jossa on sekä suoranainen uhkaus että nimenomaisesti kohdistettu asianomistajalle.

Helsingin käräjäoikeudessa tuomari Kolehmainen perusteli 10.1.2020 (R 19/8707) perustuslakimyönteisellä tavalla Aron asiassa Huuhtasta ja Keskimäkeä vastaan vainoamisesta, s. 38: ”Aron käsittelemisen häiritsevällä tavalla Huuhtasen ja Keskimäen ohjelmatoiminnassa ja verkkoviesteissä ei merkitse Aron uhkaamista, seuraamista, tarkkailemista, yhteyden ottamista häneen, eikä sitä voida pitää näihin tekotapoihin rinnastettavana toimintana. Edellä olevan perusteella käräjäoikeus katsoo, ettei asiassa ole selvitetty Huuhtasen ja Keskimäen vainonneen Aroa rikoslain 25 luvun 7 a §:ssä tarkoitetulla tavalla.”

Helsingin hovioikeus hylkäsi 14.7.2020 (R19/24) syytteet vainosta Aroa vastaan, viitaten lakivaliokunnan korostukseen: ahdistuksen tulisi olla vahingollisuudeltaan pelkoon verrattavaa, jotta kyse voisi olla vainoamisen säännöksessä tarkoitetusta ahdistuksesta (LaVM 11/2013). Hovioikeus muistutti yhteisestä aihepiiristä, joka liitti osapuolia. Toimittajan tulisi sietää myös kriittistä suhtautumista työhönsä.

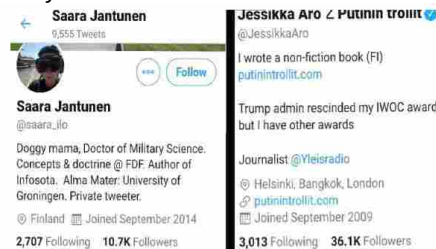
Syyttömälle vieritetään ylimielisessä syytelyssä todistamistaakka, syytetty joutuu tarjoamaan monta kirjallista todistetta faktantarkistusta varten. Syyttömän tuomitsemista tulisi varoa niin kuin oikeudenkäymiskaaren 17

luvun 3 § 2 mom. velvoittaa: syylliseksi tuomitseva tuomio edellyttäisi, ettei vastaajan syyllisyydestä jää varteenotettavaa epäilyä. Todisteiden ignorointi ja manipulointi syytetyn vahingoksi ei ole YK:n *Kansalais- ja poliittisia oikeuksia koskevan yleisopin* (KP-sopin) syyttömysolettamuksen mukaista (14 art. 2 kappale), kansainvälisen yleisopin eri kohdista johdettu ”*tasa-arvoinen aseistus*” (Waffengleichheit, equality of arms) ei toteudu puutteellisen faktantarkistuksen johdosta. Syytteen ytimessä, teonkuvauksessa, syyttäjän olisi pitänyt rehellisesti yksilöidä historiallinen tapahtumainkulku.

3.2. Julkisen foorumin ahdistus

KKO 2020:30 ennakkopäätöksessään 16.4.2020 arvioi vainoamisen tunnusmerkistöä ”*abstraktin vaaran osalta tunnusmerkistö edellyttää arviota siitä, onko vainotun pelko ja ahdistus keskimääräisihmisen kannalta arvioituna menettelyn tyyppillinen seuraus (PeVL 16/2013 vp s. 4)*”. Lainlaattijan ja oikeuskäytännön määrittämä ”keskimääräisihminen” ei ole jännittäjä, joka vastentahtoisesti yksityisihmisenä tempaistaan Kirjamesujen päälavalle tai *New York Timesin* henkilöhaastatteluun. THO:2019:2 (R 17/1334) mukaan arvio tehdään tekohetken näkökohdasta henkilöön liittyvistä olennaisista olosuhteista: ”*Vainoamisen tunnusmerkistökäsitteenä on, että yhteydenotot ovat omiaan aiheuttamaan vainotussa pelkoa tai ahdistusta. Kyseessä on abstraktia vaaraa ilmentävä tunnusmerkki. Lähtökohtana tässä arvioinnissa on keskimääräisihminen, mutta huomioon otetaan kohteen asemassa olevaan henkilöön liittyvät olennaiset olosuhteet kuten hänen ikänsä tai erityinen haavoittuvuutensa. Arvio tehdään tekohetken näkökohdasta. (HE 19/2013 vp, s. 52)*”

Jantusesta on Googlen hakukoneella 48 600 tulosta, hänestä on Wikipedia-artikkeli, häntä haastatteli *New York Times* ja kaikki suomalaiset mediat *Infosota*-kirjansa yhteydessä. Jantusen väitteistä ja vuoden 2015 bestselleristä käytiin keskustelua. *IS* lähetti suorana lähetyksenä kirjanjulkistamistilaisuuden. Jantunen esiintyi SK:n kansikuvassa. *Infosota* sai kritiikkiä SK:ssa, mitä katkerasti muistaen keväällä 2020 Jantunen liittyi Aron moitteisiin, jonka mukaan SK olisi ”suomettunut”. Aron kirja *Putinin trolleista* sai moitteita mm. *Seuran*, *SK:n* ja *HS:n* kirja-arvosteluissa, joista hän myös avoimesti loukkaantui.

Molarilla oli alle 100 seuraajaa FB:ssa. Molarilla ei ole enää FB-profiilia. Jantunen esiintyy Suomen TOP-uutissivustoilla: *Ylessä* ainakin 19, *Iltta-Sanomat* 46, *Iltalehti* 8 ja *HS:ssa* Jantusesta ainakin 23 kertaa. Aro esiintyy *Ylen* uutissivustoilla ainakin 43 kertaa, *Iltalehti* on uutisoitunut Arosta ainakin 25, *Iltasanomat* yli 70, ja *HS* yli 60 kertaa. Lisäksi hän esiintyy kansainvälisessä mediassa. Aron voittamasta Bonnier-palkinnosta uutisoitiin 16.3.2016 laajasti, minkä jälkeen syntyi valtaosa artikkeleista, joissa Molari käsitteli responsiivisesti Aron julkista toimintaa. Jantusella on Twitterissä yli 10 000 seuraajaa ja Arolla yli 36 000 seuraajaa, Molarilla itsellään 560 seuraajaa

Aro ja Jantunen eivät ole henkilökohtaisesti ilmoittaneet väitteitä uhkasta, jonka Molari aiheuttaisi.

3.3. Molarin motiivit – osallisuus, dialogisuus ja lähimmäinen

Syyttäjä käyttää Aron (R 17/6356) ja Jantusen (R 18/13911) haastehakemuksissa erittelemättömästi termiä ”*on ollut omiaan aiheuttamaan*”. Tahallisuuden erittelyä ei myöskään suoritettu esitutkinnassa.

Näytteenä esitettyjen tekstien eristäminen erilleen syntytilanteesta tekevät syytteen epäreiluksi. Todistaja Parviainen luonnehtii Kirjamesuja 2015 ”*läpileikkaukseksi informaatiotodellisuudesta kirjallisuuden kohdalla*”, jossa ”*paikalla oli paljon tiedotusvälineitä kuvaamassa tätä Jantusen ja Sofi Oksasen juttua*”. ”*Teatraalisessa tapahtumassa*” ”*Info-sotilaiksi*” ryhtyneet ”*naiset kokivat itsensä niin suuriksi tai isoiksi*”. Kirjamesujen loppuessa eteisaulassa syrjäisessä paikassa Parviainen ja Molari tekivät sketsivideon, ”*ihmiset tuskin tajusivat mitä edes teimme*”, kukaan ei pyytänyt poistumaan. Parviaisen mukaan (5500/R/15178/17 Li1, 8-9) Molari koki eri osapuolien vastakkainasettelussa ”*tilanteen*” ”*ahdistavaksi*”, erityisesti ”*syytökset häntä kohtaan*”. ”*Jantunen ja Aro saavat omissa kirjoissaan kirjoittaa Molarista, mutta ei toisinpäin. Omasta mielestänikin Aron kirjassa käytetään kovaa kieltä*” (Parviainen).

Siinä missä aktiiviseen elämäntapaan, omaehtoiseen toimintaan ja yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen kannustaminen ovat nyky-yhteiskunnan poliittisia ohjelmia, syyttäjän syytökset pitkäaikaistyötöntä vastaan - rauhanomaisesta istumisesta parissa julkisessa tilaisuudessa ja itseään koskevien kirjoitusten kirja-arvosteluista - loukkaavat ihmisoikeuksia. Euroopan Unioni lanseerasi *aktiivisen kansalaisuuden* -käsitteen jo vuonna 1997 asiakirjalla *DG XXII Citizenship Study*.

Professori *Niiluoto (Tieteessä tapahtuu, vol 19 nro 2, 2001)* muistutti tieteeseen ja tutkimukseen kuuluvasta

julkisuusperiaatetta, jossa esitetyt väitteet ja tulokset olisi arvosteltava ja koeteltava. Vapaa ja kriittinen keskustelu olivat ihanteita jo Sokrateen oppilaiden piirissä. Platonin Akatemian mukaisesti dialogien ja argumentaation perinne jatkui keskiajan yliopistoissa. Niinluoto liittyi läheisesti logiikan ja tieteellisen metodin professoriin *Popperin*, joka vaati kriittistä keskustelua, jotta väitetyt tulokset voidaan hyväksyä. Molari itse piti pari tuntia pitkän esitelmän Popperin vaatimuksista kansalais- ja tiedekeskustelulle jo vuonna 1982.

Hallinto-oikeuden professori *Mäenpää* tukeutui (*Julkisuusperiaate informaatioyhteiskunnassa*, 2000) Habermasin esitykseen julkisuuden rakennemuutoksesta: avoimuus, julkinen keskustelu ja tiedon välitys ovat julkisuuden osatekijöitä. Julkisuus on yleinen edellytys osallistumiselle, julkiseen valtaan kohdistuvalle vaikuttamiselle ja valvonnalle. Kansainvälisen politiikan professori Patomäki painotti "demokratian edellyttävän julkisuutta" (2017, todistalausunto Manninen-Jätteenmäki oikeudenkäynnistä 5.3.2004): "*Kaikki poliittiset argumentit ... täytyy testata julkisessa keskustelussa. Ilman sananvapautta ja tasa-arvoista mahdollisuutta osallistua poliittisen tahdon muodostamiseen yhteisö on vaarassa ajautua harhaan. Uhkana on noidankehä, jossa valta kasaantuu toimijoiden tai ryhmien käsiin, joilla on valtaa jo ennestään ja vain siksi, että niillä on valtaa jo ennestään. Epäillät sivuutetaan, mutta tarvittaessa pakotetaan ruotuun*".

THL:n työpaperi *Mitä osallisuus on?* (33/2017) puhui STM:n aktiivisesta kansalaisuudesta, aktivoinnista ja yhdenvertaisten palvelujen hengestä (STM 2014) sekä OM:n ihmisoikeuksista ja demokratiasta (OM 2014) ja OKM:n painotuksesta merkityksellisyydestä ja mahdollisuuksista (OKM 2016). Osallisuus on liittymistä (involvement), suhteissa olemista (relatedness), kuulumista (belonginess), yhteisyyttä (togetherness), yhteensopivuutta (coherence), mukaan ottamista (inclusion), osallistumista (participation) ja vaikuttamista (representation) sekä demokratiaa. THL:n tutkijat liittyivät professori Frickerin (2007) arvioon episteemisestä epäoikeudenmukaisuudesta, syrjityillä ja valtaa vailla olevilla ihmisryhmillä ei ole edes termejä ja käsitteitä kuvaamaan epäoikeudenmukaisuuden kokemuksiaan. THL:n mukaan uuden julkisen hallinnon (new public governance) ja uuden julkisen johtamisen (new public management) tavoite olisi vastata kriisiin, kansalaiset nähtävä yhteisönsä aktiivisina jäseninä, jotka voivat osallistua yhteisönsä kehittämiseen, toimintojen toteuttamiseen ja niiden arviointiin. THL:n tutkijoiden (s. 32) mukaan ratkaisevan tärkeää huono-osaisuuden, köyhyyden ja pitkäaikaistyöttömyyden vähentämisessä olisi saada mukaan pieneenkin vaikuttamiseen ja poliittiseen toimijuuteen eritoten ne, jotka tilanteesta kärsivät, mutta ovat nyt hiljaa, koska eivät usko poliittiseen toimijuuteensa.

Osallisuuden käsite viittaa kuulumiseen yhteiskuntaan ja poliittisten yhteisöjen toimintatapoihin. Syrjään jäävien mukaan ottaminen (social inclusion) on yhteiskuntapoliittinen tavoite, jota on edistetty hallitusohjelmia myöten. Vuosina 1998-2001 oli sisäministeriön koordinoima osallisuushanke, *Vanhasen* ensimmäinen hallitus (2003-2007) käynnisti OM:n johdolla kansalaisvaikuttamisen politiikkaohjelman, osallisuuden edistäminen oli tärkeä tavoite myös *Sipilän* hallituksen ohjelmassa 29.5.2015, jossa kärkihankkeeksi nimettiin "*vahvistaa ... ihmisen osallisuutta*". Marinin hallitusohjelman mukaan ihmisten osallisuuteen on keskeistä investoida. Eriarvoisuus ilmenee myös eroina väestöryhmien terveydessä ja osallisuudessa.

OM:n julkaisussa 2004:11 *Aktiivisten kansalaisten Suomi*, FT, Sivistysliitto Kansalaisfoorumin pääsihteeri Harju arvioi Vanhasen hallituksen tuolloisen politiikkaohjelman tarkoitusta edistää "*aktiivista kansalaisuutta, kansalaisyhteiskunnan toimintaa, kansalaisten yhteiskunnallista vaikuttamista ja edustuksellisen demokratian toimivuutta*". Aktiiviseen kansalaisuuteen pitää kasvaa, oppia ja harjaantua. "*Aktiiviseen kansalaisuuteen kasvamisessa ja kasvattamisessa tarvitaan avoimuutta ja uteliaisuutta maailmaa kohtaan. ... Avoimuus opitaan kokemuksen kautta, kohtaamalla ja kuuntelemalla muita, olemalla ja toimimalla muiden kanssa. Siksi osallistuminen, mukanaolo ja dialogi ovat niin tärkeitä. Niihin tulee tarjota mahdollisuus ja niitä tulee harjoitella aktiiviseen kansalaisuuteen kasvattamisessa.... Aktiivinen kansalaisuus ei toteudu ellei ihmisten osallistuminen etene dialogista käytännön toiminnaksi. Kauniiden ideoiden täytyy kohdata todellisen maailman kanssa ja kauniit puheet ja keskustelut pitää panna yhteisöissä käytäntöön. Tämä käytäntöön saattamisen taito on keskeinen kompetenssi aktiiviseen kansalaisuuteen pyrittäessä.*" (s. 27).

OM:n julkaisun mukaan ongelmaksi muodostuu, jos kansalaiset jäävät vain julkisen vallan kuluttajiksi: "*Terveessä demokratiassa kansalaisten on tuettava ja ohjattava vallan käyttöä. Nykyisin kansalaiset ovat Don E. Eberlyn (1994b, xxix) ja Van Tilin (2000, 168) havaintojen mukaan tarkkailijoita eivätkä osallistujia. He ovat kuluttajia, jotka "ostavat" veroja vastaan palveluja julkiselta vallalta. Kansalaisuudesta on tullut kuluttajuutta. Ihmiset ovat tulleet riippuvaisiksi hallituksesta eikä päinvastoin, kuten demokratiassa tulisi olla.*" (s 29) Kansalaiset tulee ottaa oman elämänsä arkkitehteiksi ja toimijoiksi.

Syyttäjä ignoroi Molarin julkaisemat lukuisat tekstit, joissa Molari edellyttää rauhanomaisuutta erimieltä olevien kanssa. Syyttäjä ignoroi lainlaatijan vaatimuksen, jonka mukaan tahallisuus tulisi kattaa tunnusmerkistössä kuvattu kokonaan (HE 23 (43) 20.4.2018 19/2013, 51). KKO 2020:30 ennakkopäätöksessään selvittää vainoavaa uhkaamista: "*Uhkaamisella tarkoitetaan sitä, että henkilö tekee toiselle tietäväksi, että voi tapahtua jokin tälle epämieluisa asia, ja että tämän asian tapahtuminen riippuu jollakin tavalla asian esittäjästä tai se on hänen vallassaan*". Lainlaatiija HE 19/2013 esittelee vainoamista koskevan yleissopimuksen selitysmuistion 34 artiklan tarkoitusta kohdassa 184: "*Kuuluakseen tämän määräyksen soveltamisalaan uhkaavan käyttäytymisen on oltava tahallista ja (x) sen tarkoituksen on oltava pelon aiheuttaminen uhrissa*". Lainlaatiija määrää tahallisuuden välttämättömiksi rikoksessa, HE 19/2013: "*Selvää on, että rikosta tulisi koskea tahallisuusvaatimus. Keskeisenä tunnusmerkistökijänä olisi sellainen uhkaava käyttäytyminen, joka on omiaan saamaan toisen henkilön perustellusti pelkäämään turvallisuutensa vaarantumisesta, mutta joka ei vielä täytä laittoman uhkauksen tunnusmerkistöä*".

Liuska ja Luukka määrittivät Poliisiammattikorkeakoulun opinnäytetyössään "Vainoamisriikoksen tunnusmerkistön ilmeneminen esitutkinnassa" (2017), että vainoamisriikoksen edellytyksenä on tahallisuus, jonka tulee kattaa tunnusmerkistössä kuvattu menettely kokonaan. Olennaista on "on omiaan" -edellytyksen eli abstraktin vaaran vaatimuksen täyttymisestä ulkopuolisen, objektiivisen, tarkkailijan näkökulmasta. Esitutkinnassa ei noussut esille vainoamiselta vaadittavaa yhtenäistä motivaatiotaustaa (HE 23 (43) 20.4.2018 19/2013, 51). Väite Aron tai Jantusen mielipahasta ei määrittele lainlaatijan merkityksessä määräyksen soveltamisalaa.

Molarin motiivit (osallisuus, dialogisuus, julkisuuden kriittinen pohdiskelu ja ihmisarvon kunnioittaminen) nousevat Paavalin ja Lutherin teologisesta traditiosta. Niillä on yhteytensä akateemiseen traditioon. Todistaja Parviainen on kertonut, että Molari kävi marraskuusta 2015 helmikuulle 2016 hänen kanssaan teologista keskustelua, "Molari ei ollut silloin missään tekemisissä MV-lehden kanssa" (Parviainen, 5500/R/15178/17 Li1). Parviainen voisi myös muistaa, jos olisi kysytty, että Molari elätti itseään siivoten aamuvarkaisesta vessoja. Todistaja Creutz sai 28.11.2016 Molarin motiiveja paljastavia tekstiviestijä: "En halua olla mukana liikkeessa, vaikka kirjoitan joskus MV-lehteen. Oikealla asenteella syntyisi ihan tarpeeksi asiaa". "Olen kyllä kirjoittanut hyvin suoraan, että en hyväksy edes erimielisten ihmisten häirintää tai uhkailua".

Mediaa tutkivassa aktiivisuudessaan Molari on toiminut jo 1980-luvun alusta alkaen median kohteena tai median palveluksessa. Hän tutki infosotaa jo vuosikymmenen ennen Aro ja Jantusen saavuttamaa massiivista medianjulkisuutta: on luonnollista kohdata aihepiiriin käsittelyssä. Molari liittyy vakaumuksensa mukaisesti länsimaissa tunnettuun kristilliseen etiikkaan, jonka mukaan on tärkeää arvostella julkisia opettajia. Tämän hän mieltää suomalaisiksi perustuslailliseksi ja demokraattiseksi mielipideoikeudeksi sekä akateemisesti tunnustetuksi lähtökohdaksi. Vanha kristillinen käsitys "koettelemisesta" tunnetaan sittemmin Magna Cartan jälkeisistä tulkinnoista alkaen sananvapauden vertikaalina ideana ja osallisuutena.

Tampereen yliopiston tutkijan kanssa käydyssä sähköpostikeskustelussa (sytytetyn kirjallinen todiste 12) Molari toi esille motiivinsa: "Minulle on tärkeää 'valistunut yhteiskuntakeskustelu'. Sellainen on mahdollista vain, jos tutkimus on keskustelun perustana. Asioida voi edelleen arvioida kriittisesti ja moniäänisesti, mutta se on eri asia kuin stigmatisointi itsetarkoituksellisesti" (22.5.2018 klo 10:45), mitä motiivia ja vakaumusta Molari toisti MV-lehden artikkelissaan Media & populismi -tiedekirjan arvioissa (sytytetyn kirjallinen todiste 13). Artikkelissaan Molari liittyi Mari K. Niemen havaintoon journalismin uskottavuuskuilusta, kun subjektiivinen journalismi nousee ja faktaperusteinen pohja murenee. Molari esitti haastattelussa ja toisti artikkelissa tutkijoiden kysymyksen, kenet päästetään areenalle. Tutkimuksessa Noppari ja Hiltunen huomauttivat, että vastamediassa tiedon jakaja ei suinkaan jaa tietoa välttämättä vahingoittamistarkoituksessa, verkossa myös vain liikkuu paljon väärää tietoa. Vastamedialla on reaktiivinen ote, mitä ilmiötä Molarin tutkimusarvostelun mukaan Noppari ja Hiltunen eivät riittävästi pohtineet areenalle pääsyn ongelmana: Molari ilmoittautui informaatioturvallisuuden kurssille, mutta osallistuminen torpattiin.

Apostoli Paavali Ensimmäisessä kirjeessään tessalonikalaisille (48-52 jKr.) kirjoitti "kaiken koettelemisesta" (1 Tess. 5:21): "Katsokaa, ettei kukaan maksa pahaa pahalla. Pyrkikää aina tekemään hyvää toisillenne ja kaikille ihmisille. Iloitkaa aina. Rukoilkaa lakkaamatta. Kiittäkää kaikesta. Tätä Jumala tahtoo teiltä, Kristuksen omilta. Älkää sammuttako Henkeä, älkää väheksykö profetoimisen lahjaa. Koetelkaa kaikkea ja pitäkää se mikä on hyvää. Pysykää erossa kaikesta pahasta" (1 Tess. 5:15-22). Paavalin käyttämä verbi "koetelkaa" (kr. dokimaksō, δοκιμάζω) tarkoittaa Bauerin sanakirjan mukaan Herodotoksella (484-425 eKr), Thykydideksellä (455-395 eKr) ja Septuagintassa (3. vs. eKr) "tarkistaa" (s. 402: "prüfen"). Liddle-Scott sanakirja viittaa Isokrateksen (436-338 eKr) merkitykseen "määrittellä tai testata metallit, ovatko ne puhtaita" (s. 208) sekä "laittaa testiin, tehdä oikeudenkäynti ja tutkia tarkasti (scrutinise)".

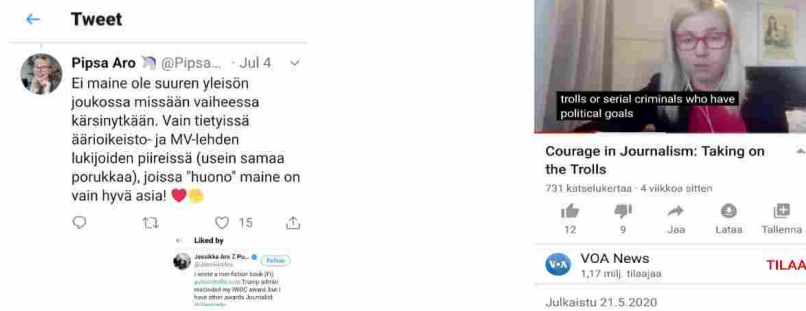
Luther kirjoitti teoksessaan "Seurakunnan oikeudesta ja vallasta arvostella kaikkea oppia" (1523) velvollisuudesta "tarkistaa" julkiset opetukset sekä moitti ruhtinasten, oppineiden ja piispojen käytäntöä: nämä tahtoisivat arvostelun jätettävän vain heidän yksinoikeutekseen, tavallisen kristityn olisi vain tarkattava ojentautumista heidän opetustensa mukaan. Luther kirjoitti vuonna 1524 kirjeessä Saksenin vaaliruhtinaalle, että henkien koettelemisen "sievää hengen hedelmää" nuo valheelliset opettajat ("Allstädtin henki", kirkkoherra Müntzer) "konttaavat nurkkaan ja kammovat valkeutta". He eivät suostu "julkisesti seisomaan, tunnustamaan ja vastaamaan vihollistensa ja vastustajiensa edessä".

Molari toistaa aina, että hän ei hyväksy pahantoivottamista "vastustajilleen". Eettisestä periaatteesta VT:n Saarnaaja 7:9: "Älä vähällä vihastu, sillä kauna pesiytyy tyhmän rintaan". Luther selitti Iossa Katekismuksessa viidettä käskyä: "Meidän on elettävä monien sellaisten ihmisten kanssa, jotka antavat ... aiheen kantaa kaunaa ..., mutta niin syntyy verinen raivo ja kostonjano, kirousten sinkoilu ja muu surkeus". VT:n Sananlaskut 17:5: "Joka köyhää pilkkaa, herjaa hänen Luojaansa, vahingonilo ei jää rankaisematta".

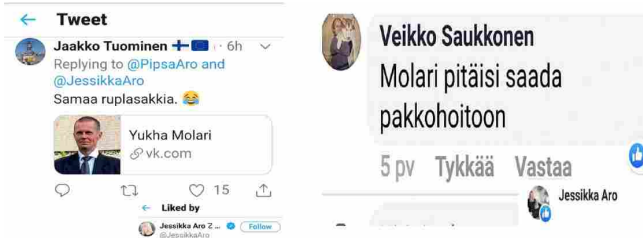
Sen ohessa, että Molari kertoi yhä uudestaan pääasiassa some-päivityksissään siitä, kuinka hän siivosi aamuöisin, valitti köyhyydestään ja harrasti liikuntaa, Molari oli mm. Aron ja Jantusen esitysten objekti, jonka tähden hän joskus reagoi. Molari oli osallistunut aihepiirissä keskusteluun, antanut haastatteluja ja oli moninaisten niin pilakuvien kuin kirjoitusten kohteena yli vuosikymmenen ennen Aron ja Jantusen julkisuutta. Iltä-Sanomien julkaisi 2015 Molarin verotiedot kuvan ja "putinisti"-stigman kera.

Pipsa Aro on Jessikka Aron siskona kirjoittanut Twitterissä 4.7.2020, että "äärioikeiston ja MV-lehden" jutut

Arosta eivät aiheuttaneet "kärsimystä" ja "maineessa" tappioita "suuren yleisön joukossa", vaan päinvastoin tuo "maine" on ollut "hyvä asia". https://twitter.com/PipsaAro/status/1279499803450212352?ref_src=twsrc%5Etfw. Jessikka Aro on ilmoittanut Twitterissä tykkäävänsä siskonsa tulkinnasta. Pipsa ja Jessikka Aro ilmoittavat saaneensa hyötyä "äärioikeiston" ilmaisemasta kritiikistä heitä vastaan, mikä vastaa vaikutelmaa Aron saamasta julkisuudesta valtamediassa.

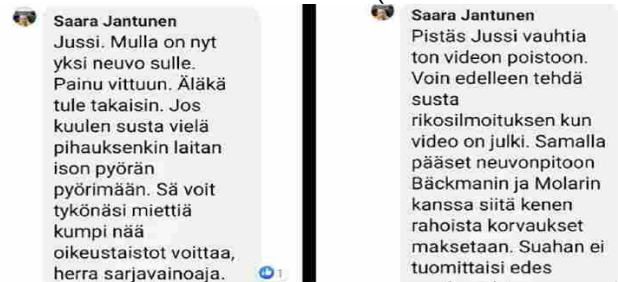

Aro nimittelee voitollisen käräjäoikeustuomionsa jälkeen vastapuolta "sarjarikollisiksi ja trolleiksi". Aro on esittänyt, että hän olisi paennut Suomesta Lontooseen Kansallisteatterin kevään 2016 jälkeen, koska "venäläismielinen uusnatsi" saapui paikalle. Molari on arvostellut noita loukkaavia väitteitä. Espanjalaisessa *El Pais* -lehdessä 10.12.2017 Aro väitti *MV-lehden* kirjoittavan ekstrimistin asuvan Helsingissä ja fyysisesti vainoavan häntä. *LinkedIn*-sivuston artikkelissa yhdysvaltalaisia armeijaan linkittyviä henkilöitä (Tallant, Smith, Willis, Tarling, Levin, Harding ym) kirjoitti jo 28.5.2016, että venäläismielinen uusnatsi Juha Molari olisi hyökännyt osana Kremlin info-operaatiota Aroa vastaan Kansallisteatterissa 25.5.2016. Molari on kysynyt, mistä kansainväliset tahot ovat saaneet näin loukkaavan ja valheellisen tiedon Molarista? Aro liittyy useasti herjauksiin Molaria vastaan:

Aro innostui Molarin syntymäpäivänä 28.3.2019 keskusteluun kavereidensa kanssa Facebookissaan ja yhtyi vaatimukseen, jonka mukaan Molari pitäisi sulkea pakkohoitoon.

Jantunen on saattanut tuhansien seuraajiensa tietoon rajuja hyökkäyksiä, kuten syksyllä 2019, mitä todistaja Parviainen luonnehti "vallan rehvasteluksi" esitutkinnassa (5500/R/15178/17 Li1 s. 8):

Joulukuussa 2019 Aro liioittelevasti ja loukkaavasti esitti valheita suomalaisyksilöistä, että nämä toimittaisivat "Kremlin hyökkäyksiä länsimaisia yhteiskunta ja oikeutta vastaan", "trollitehdas hyökkäsi suoraan", "maksetut trollit nauroivat". Tätä mediakuvan vääristelyä Molari on seurannut yleisemmin monien vuosien ajan.

Molari tunnustaa teksteissään, että Aro on aiheellisesti(kin) moittinut oikeasta häirinnästä, johon ei ole puututtu riittävästi. Molari tuntee empatiaa kärsimysten johdosta, johon hän itsekin on joutunut vuosituhanen

alusta alkaen. Molari ei ole hyväksynyt "rappusilta pudottamisista", "psykoosipotilaaksi haukkumista", "uhkaviestejä" tai identiteettivarkauksia! Molaria vastaan ovat identiteettivarkaat häirinneet koko ajan.

Vainoamisen rikos on rikos tahallisenä rikoksena, jossa vainooja pitää kärsimyksen aiheuttamista varmana tai varsin todennäköisenä. Jantunen esitti *Radio Rockin* haastattelussa 12.11.2015 ([syytetyn kirjallinen todiste](#)), että hän "paskat nakkaa vastalauseista" eikä koe ahdistuneisuutta saadun kritiikin johdosta, vaan jatkaa arvokasta työtään häiriintymättömästi. Jantunen itse nimitteli Molari "harhaiseksi aktivistiksi" teoksessaan. Jantunen ja Aro eivät ole esittäneet mitään oikaisuvaatimuksia teksteihin, joissa kaikissa on ollut Molarin yhteystiedot. Toisin menetteli Creutz.

3.4. Ei kohdistettu asianomistajille

Ennakkopäätöksessään KKO 30:2020 määrittää: "A:n lausumiin ei ole sisällynyt mitään suoranaista uhkausta, eikä A:n ole katsottu fyysisesti seuranneen asianomistajaa tai olleen tähän syyksi luetuilla teoilla suoraan yhteydessä. Vaikka A:n eri yhteyksissä esittämät väitteet ovat koskeneetkin asianomistajan menettelyä, niitä ei ole nimenomaisesti kohdistettu asianomistajalle." Myös THO:2019:2 (R 17/1334) on tuomiossaan vainoamisesta nimenomaisesti edellyttänyt, että "Suomessa kriminalisointi on ulotettu ainoastaan sellaiseen menettelyyn, joka kohdistuu suoraan uhuriin."

Syyttäjällä ei ole näyttöä, että Molari olisi nimenomaisesti kohdistanut mitään uhkauksia Arolle tai Jantuselle. FB:ssa Aro ja Jantunen eivät olleet edes Molarin "kavereita", vaan ilmeisesti blokanneet hänet. Omien nimiensä mainintojen kerääminen on vaatinut Arolta ja Jantuselta paljon omaa näppäryyttä. Laadultaan aito vainoamistapaus oli [Helsingin hovioikeuden asia R 17/1413](#): mies lähetti kolmen ja puolen vuoden ajan viikottain ja ajoittain päivittäin oikeuskansleri Jonkalle ja oikeuskanslerin työntekijöille solvaavia viestejä. Oikeuskanslerivirasto antoi vainoajan kanteluihin ja kirjelmiin jo useita vastauksia sekä vainooja myönsi tarkoitukseen loukkaamisen ja pahan olon. Tämä vainooja lähetti lukuisia sähköpostiviestejä kahden vuoden ajan 06.06.2014 – 06.06.2016. Osa viestien sisällöstä on ollut myös luokiteltavissa uhkaaviksi. Vainooja on jatkanut viestiensä lähettämistä, vaikka hänelle oli ilmoitettu, ettei toiminta ole hyväksyttävää. Hänen puheluita oli tullut viikottain ja joskus päivittäin oikeuskanslerille. Helsingin hovioikeus 04.01.2019 piti voimassa käräjäoikeuden tuomitseman 90 päiväsakon suuruisen sakkorangaistuksen.

Molari on lähettänyt Jantuselle vain 2 sähköpostia ilman uhkailuja (tammikuu 2015, lokakuu 2015), joita ei voi lukea "toistuvan" vainoamisen käsitteistöön, välissä on 10 kuukauden tauko. Molarin julkisesta kirjoittamisesta ei muodostu toistuvaa jatkuvuutta. 19.1.2015 Molari lähetti kaikille valtiokunnan asiantuntijoille sähköpostin, koska oli saapumassa lehtijutun tekoon eduskuntaan. Itse UaVL:n seminaarin sisällöstä jälkikäteen ja etukäteen Molari ei kuvaillut Jantusta, jota hän ei kokenut kiinnostavaksi. 21.10.2015 Molari ilmoitti sähköpostissa saapuvansa Parviaisen kanssa kirjaimensuulle dokumentin tekemistä varten.

3.5. Mediakuvan läpinäkyvyyden vaatimus vainoksi?

Vainoksi Molarin yhteydenotot Jantusen ja Aron kanssa muodostuisivat, jos Molari olisi ryhtynyt häiritsemään lukuisilla viesteillään sähköpostiin senkin jälkeen, kun Jantunen ja Aro eivät vastaa viesteihin: Aro yhteen sähköpostiin (19.9.2014), Jantunen kahteen sähköpostiin (tammikuu 2015, lokakuu 2015).

Ennakkopäätöksessään KKO 30:2020 painottaa, että tavanomainen havainnointi ei ole oikeudeton: "A:n menettelyssä voidaan katsoa olevan tiettyjä tarkkailua muistuttavia piirteitä, mutta edellä kuvatulla tavalla A on tehnyt havaintojaan tavanomaisen työssä tapahtuvan kanssakäymisen puitteissa eikä itse havainnointiin ole liittynyt mitään sillä tapaa epätavallista, että havainnointia voitaisiin pitää oikeudettomana".

Poliisiammaattikorkeakoulun opinnäytetyössään "Jätä minut rauhaan" (2016) Sandholm selvitti vainoamisrikollisuutta Suomessa sekä cyberstalkingia eli internetin, sähköpostien tai erilaisten mobiililaitteiden välityksellä tapahtuvaa vainoamista. Sandholm kuvaa cyberstalkingia Euroopan neuvoston päätöksen valossa (Council of Europe 2013, 17): "Verkossa tapahtuva vainoaminen on hyvin monimuotoista sisältäen yhteydenottoja, haitta- ja vakoiluohjelmien käyttämistä tai tiedostoihin tunkeutumista. Tämä on

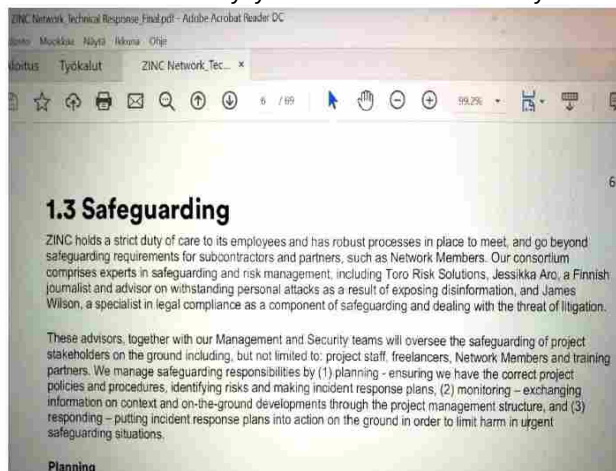
myös teknisesti nykyään hyvin helppoa käytännössä toteuttaa. Tällaisia ohjelmia pystyy latamaan jokainen itselleen hyvin edullisesti ja helposti”.

Molari on katsonut suurista medioista Aron ja Jantusen esityksiä, joissa on ollut joskus liittymäkohtia Molarin elämään. Aro ja Jantunen eivät ole pitäneet siitä, että heidän esitystään arvioidaan, kun he ovat julkisella areenalla. Korhonen moitti *Seura*-lehdessä 24.9.2019 Aron kirjan tarvitsevan ”lähdekriittisyyttä”. Suurin viesti Korhosen kirja-arvostelussa on Aron ongelmallisuus leimata tavalliset yksityishenkilöt: ”Aron jahtaamisen aloittivat jo aiemmin 2014 sosiaalisessa mediassa hyvin tavallisen kaltaiset ihmiset, verkkonimimerkit ja anonyymit nettihäiriköt, joilla ei välttämättä ollut minkäänlaisia henkilökohtaisia kytköksiä Venäjään” (Korhonen, *Seura*-lehti 24.9.2019). *Hufvudstadsbladetin* ja *Svenska Dagbladetin* Moskovan-kirjeenvaihtaja Laurén moittii vastaavasta hyvästä syystä Putinin trollit-kirjaa kriittisyyden puutteesta *Journalisti*-lehdessä 17.10.2019: ”Informaatioidossa kannattaa suhtautua kriittisesti kaikkiin tekijöihin. Siinä Aro joskus horjuu”.

Molari on vaatinut avoimuutta, jotta yhteiskunnallisessa keskustelussa läpinäkyvämmiin avataan Aron ulkomaiset kontaktit sekä tunnistetaan keskustelujen laaja konteksti pikemmin kuin Aron tavoin luotaisiin Venäjä-väitteitä tavallisista ihmisistä, kuten osa-aikaisesta wc-siivoaja Molarista. EPP-puolueen ajatushautomo *Wilfried Martens Center for European Studies* julkaisi 1.6.2016 Aron artikkelin propagandatorilleista: Aro väitti löytäneensä ”koordinoitua propagandaa”, ”maksettuja kommentaattoreita”, joita ”Kremlia tukevat propagandistit ja vaikutusagentit” olisivat Suomessa. Aron linkit länsimaisiin toimijoihin IO-kentällä ovat huomiota herättäviä. Tälle keskustelulentäälle Aro asettui myös leimatessaan ihmisiä noilla foorumeilla. *BBC*:n haastattelussa 6.6.2019 Aro linkitti oikeudenkäyntinsä Suomessa ”pro-Kremlin bloggaajiin ja trolliongelmaan”, näytti kahden tunnistettavan suomalaismiehen kuvaa. Molari pohtii, että millaista tarvetta nämä kertomukset tyydyttävät länsimaisessa tiedonvälityksessä.

Euroopan komission ex-varapuheenjohtajan Davignon kutsui Aron kertomaan tarinansa 4.6.2019 Euroopan turvallisuusstrategiaa varten. Aron rinnalla Euroopan turvallisuuden kohtaloista puhuivat Naton tehtävissä palvelunsa suorittanut espanjalaiskenraali Martinez ja italialainen kenraaliluutnantti Coppola, EEAS-siviilioperaatioiden johtaja. Asemoituminen tälle areenalle nostaa kysymyksiä järjestäjien tarpeista.

Anonymous-hakkerilegioona paljasti brittiläisten sotilastiedustelijoiden hyväntekeväisyysjärjestöksi naamioituneen brittiministeriöiden rahoittaman *The Institute for Statecraft* -asiakirjoista (alla kuvakaappaus paljastetusta yhdestä dokumentista, jonka aitoutta ei ole kiistetty) kansalaisjärjestöjä ja journalisteja, joiden palveluksiin uskottiin läntisissä IO:ssa. Aron nimi tuli esillä, järjestön Twitter-sivuilla on Aroon viitattu kymmeniä kertoja. Suomessa *Journalisti*-lehti kysyi 17.12.2019 Aron näkemystä asiasta.

Yhdysvaltojen armeijan IO-upseerina työskennellyt Harding kirjoitti itsenäisesti ja yhdessä muiden sotilashenkilöiden kanssa lukuisia kertoja Arosta läheisesti. Hardingista oli saatavissa sotilastoimien IO-dattaa, jonka Molari toimitti *MV-lehdelle* Janitskinin pyynnöstä. Molari ei kirjoittanut artikkelia Hardingin ja Aron keskinäisestä ”suhteesta” (24.5. ja 25.5.2016) *MV-lehteen*. Molarin mukaan *MV-lehden* havainto muodostuu kiinnostavaksi etenkin, kun Harding kirjoittaa yhdessä everstiluutnantti Sirénin kanssa Molaria vastaan.

Naton, EU:n ja Georgian valtion konferenssissa 30.4.-1.5.2018 Aro esitteli suomalaisten yksityishenkilöiden nimiä ja kuvia sekä kutsui ”ammattimaisiksi propagandisteiksi ja trolli-aktivisteiksi”, kun näytti kuulijoille Putkosen, Vaaran, Aallon, Susiluodon, Veijalaisen ja Molarin tekstejä sekä lausui sillä hetkellä, että Suomessa esiintyisi Venäjän turvallisuuspalvelun proxy-tomintaa ja kansainvälisten rikollisten organisoimaa häirintäkampanjaa. Millä tavalla Aron kerronta palvelee järjestäjien poliittisia intressejä, missä määrin Yle sitoutuu esitykseen, jossa Aro esiintyi Ylen toimittajana.

Fort Leavenworthissa toimiva Yhdysvaltojen armeijan koulutuskeskus (USACAC) julkaisi syys-lokakuun numerossa 2017 sotilasammattilaisten *Military Review* -lehdessä. Artikkelin mukaan Aro on paljastanut maksetut agentit, jotka trolleavat sosiaalisessa mediassa ja lähettävät valeuutisia. Nämä yhteydet *Military Review* -lehteen syntyvät jollakin tavalla ja jossakin tarpeessa.

Varsovan Insituutti Säätien tilaisuudessa 21.9.2017 Aro koulutti journalisteja, poliitikkoja ja

sotilasasiantuntiojita informaatiotosodasta. Aroa oli kuulemassa Yhdysvaltojen republikaanien kolme kongressiedustajaa, mukaanlukien everstiluutnantti Russell ja Yhdysvaltojen tiedustelukomitean eversti Wentrup. Aro toimi Molarin turvallisuuskonferenssin Globsec 2016 pääpanelistina yhdessä Latvian Rinkēvičsin, *Washington Postin* kolumnisti Applebaumin sekä NATO-suurlähettilään diplomaatti Ildemin kanssa. Mikä on pääpanelistin imago ja maine, kun hänet kutsutaan Naton turvallisuuskonferenssiin sopivana? Nämä kysymykset eivät ole rikoslain merkityksessä vainoa.

Molarin kirjoittelussa on kyse siitä, että Aron julkisen toiminnan arviointi on mediakuva arviointia, jota on valottanut äskettäin filosofian tohtori, valtiotieteiden tohtori Hankamäki teoksessaan *Totuus kiihottaa* (2020) siitä näkökulmasta, kuinka toimittajat medioivat itsensä ja antavat itsensä tiettyjen lehtien käymään Venäjä-vastaiseen taisteluun (s. 214).

4. HENKILÖTODISTELU

1. Karin Creutz. Käsitys tekijän motiivista, tekijän reagointi vihapuheeseen. *MV-lehden* kirjoitus "Isänmaallinen ilman vihapuhetta".
2. Jussi Parviainen. Käsitys tekijän motiivista. Pasilan kirjamessut vuonna 2015. Aron ja Jantusen reagointi.

Molari pyytää, että käräjäoikeus kutsuu edellä nimetyt todistajat.

3. Juha Korhonen, *MV-lehden* päätoimittaja tammi-syyskuu 2018. Molarin suhtautuminen vihakommenteihin *MV-lehdessä*, kotimainen/ulkomainen ohjaus ja rahoitus Molarin kirjoittamisessa, Molarin asenne kirjoittajan salaprofiileihin.

Molari kutsuu Korhosen, joka nykyisin vastaa *VAL-mediasta*.

5. KIRJALLISET TODISTEET

5.1. Kiistämättömät tekstit Aron asiassa

Molari nimeää omien kirjallisten todisteidensa lisäksi kirjallisiksi todisteiksi myös syyttäjän ne kirjalliset todisteet, jotka kokonaan kiistämättömiä. Kiistämättömissä teksteissä voi olla upotettuja linkkejä muiden kirjoittajien teksteihin, eikä niistä Molari vastaa. Näin kohdissa 32 ja 33. Syyttäjän tulkinnat ovat outoja Molarin aidoistakin teksteistä. Lisäksi Molari muistuttaa, että poliisin suorittamien tietopyyntöjen perusteella ei saatu lisätietoja Molarin yhteyksistä *MV-lehden* nimimerkin takana toimiviin henkilöihin (5500/R/15178/17,s. 9), eikä syyttäjä haastehakemuksen perusteella sellaista väitää.

Kohta 1: syyttäjän näyte 1, s. 90-96,

Kohta 2: syyttäjän näyte 2, s. 97-98, s. 187

Kohta 3: syyttäjän näyte 3, s. 99-104

Kohta 4: syyttäjän näyte 4: 126-127

Kohta 5: syyttäjän näyte (s. 128-131)

Kohta 6: syyttäjän näyte, s. 132-138

Kohta 7: syyttäjän näyte, s. 147-154

Kohta 8: syyttäjän näyte, s. 139-146

Kohta 9: syyttäjän näyte, s. 155-158 * (MV-lehden omavaltainen kopio)

Kohta 10: syyttäjän näyte, s. 164-181

Kohta 11: syyttäjän näyte, s. 543-556

Kohta 12: syyttäjän näyte s. 182-190

Kohta 13: syyttäjän näyte, s. 400-412

Kohta 14: syyttäjän näyte 702-719

Kohta 15: syyttäjän näyte, s. 487-496

Kohta 16: syyttäjän näyte, s. 638-646

Kohta 17: syyttäjän näyte 17, s. 591-598

Kohta 18: syyttäjän näyte, s. 437-448

Kohta 19: syyttäjän näyte, s. 579-590

Kohta 20: syyttäjän näyte, s. 478-486

Kohta 21: syyttäjän näyte, s. 689-701

Kohta 22: syyttäjän näyte, s. 373-388

Kohta 23: syyttäjän näyte, s. 347-356

Kohta 24: syyttäjän näyte, s. 665-674

Kohta 25: syyttäjän näyte, s. 389-398

Kohta 26: syyttäjän näyte, s. 625-637

Kohta 27: syyttäjän näyte, s. 512-521

Kohta 28: syyttäjän näyte, s. 240-253

Kohta 30: syyttäjän näyte, s. 230-239

Kohta 31: syyttäjän näyte, s. 569-578

Kohta 32: syyttäjän näyte, s. 302-313 (vain osittain) *

Kohta 33: syyttäjän näyte, s. 533-542 (vain osittain) *

Kohta 34: syyttäjän näyte, s. 522-53
 Kohta 35: syyttäjän näyte, s. 675-688
 Kohta 36: syyttäjän näyte, s. 647-664
 Kohta 37: syyttäjän näyte, s. 557-568
 Kohta 38, syyttäjän näyte, s. 337-346
 Kohta 39: syyttäjän näyte, s. 599-612
 Kohta 40, syyttäjän näyte, s. 497-511
 Kohta 41: syyttäjän näyte, s. 314-335
 Kohta 42: syyttäjän näyte, s. 461-477
 Kohta 43: syyttäjän näyte, s. 449-460
 Kohta 44: syyttäjän näyte, s. 216-229

5.2. Kiistanalaiset tekstit Aron asiassa

Kohta 9: syyttäjän näyte, s. 159-163 (MV-lehden toimituksen omavaltainen kopio)
 Kohta 32: syyttäjän näyte, s. 302-313 ("piri-Jessi Aro" on toisen toimittajan tekstin otsikko!)
 Kohta 33: syyttäjän näyte, s. 533-542 ("piri-Jessi Aro" on toisen toimittajan tekstin otsikko!)

5.3. Kiistämättömät tekstit Jantusen asiassa

Kiistämättömiin teksteihin liittyy usein syyttäjän virheelliset päiväykset, jotka oikeuden tulee tarkistaa ja korjata.

Kohta 1.1. syyttäjän näyttö., ptk s. 80
 Kohta 1.3., syyttäjän näyte 1.3. (Li 1, s. 30)
 Kohta 1.4. syyttäjän näyttö, s. 43-51. (Molari tarjoaa 5.5.2015 tapahtumasta parempaa näyttöä: syytetyn kirjallinen todiste nro 7 ja nro 8).
 Kohta. 1.5. syyttäjän näyte., Li 1, s. 36-41
 Kohta 1.7. syyttäjän näyttö. s. Ptk. s. 90-91
 Kohdat 1.8.1. (ptk. s. 97), 1.8.2. (ptk. s. 98) ja 1.8.3. (ptk s. 93)
 Kohta 1.9.2. syyttäjän näyte. ptk. s. 102
 Kohdat 1.10.1., ptk. s. 103; 1.10.2., ptk. s. 104
 Kohta 1.11.1. ptk. s. 241-250

5.4. Kiistanalaiset tekstit Jantusen asiassa

Kohta 1.2.1. syyttäjän näyttö. ptk s. 83 (pelkkä puutteellinen sirpale; kokonaan tässä: syytetyn kirjallinen todiste 5)
 Kohta 1.2.2. syyttäjän näyttö, ptk. s. 83 (pelkkä puutteellinen sirpale; kokonaan tässä: syytetyn kirjallinen todiste 6)
 Kohta 1.6. syyttäjän näyte, s. 213-225 (ei ole Molarin lähettämä teksti, vaan Molaria tuntemattoman ihmisen omavaltainen kopiointi ja muokkaus, Molari vaatii autenttista teksti, josta häntä kuultiin esitutkinnassa: syytetyn kirjallinen todiste nro 6)
 Kohta 1.9.1. syyttäjän näyte. ptk. s. 100 (pelkkä puutteellinen sirpale, jonka syyttäjä myös päivää väärin: kokonaan alkuperäisenä tässä: Syytetyn kirjallinen todiste 9)
 Kohta 1.9.3 syyttäjän näyte ptk. s. 101 (ei ole Molarin teksti)
 Kohta 1.10.3, ptk s. 106 (Molari ei vastaa muiden ihmisten nettikirjoittelusta)
 Kohta 1.11.2. , s. 251-253 (Molari ei vastaa muiden ihmisten nettikirjoittelusta)
 Kohta 1.12. (syyttäjä ei tarjoa mitään näyttöä väitteelleen, mutta Molari vaatii syytetyn kirjallinen todiste 3)
 Kohta 1.13., s. 110 (pelkkä puutteellinen sirpale; kokonaan tässä: syytetyn kirjallinen todiste nro 4)

5.5. Syytetyn omat kirjalliset todisteet

1. Radio Rock, Saara Jantunen 12.11.2015 <https://www.ruutu.fi/video/2263019> tai kopio <https://youtu.be/42s12hsA5UU>
 Jantusen antama julkinen vaikutelma haavoittuneisuudestaan ja ahdistuneisuudestaan, joita hän ei väitteensä mukaan kokenut.
2. Pipsa ja Jessikka Aro Twitterissä 4.7.2020
https://twitter.com/PipsaAro/status/1279499803450212352?ref_src=twsrc%5Etfw
 Jessikka Aron kokemus vahingosta ja menestyksestä saadun MV-kritiikin johdosta.
3. MV-lehdessä Molarin kirjoitus 8.11.2016 "MV-lehden avustaja lähtee Santahaminaan infotokurssille". https://mvlehti.net/2016/11/08/mv-lehden-avustaja-lahtee-santahaminaan-infotokurssille/?fb_comment_id=1271313182911094_1271463506229395 tai sama jäädytettynä

<http://www.freezepage.com/1594984599FMQCDBGJAC>

Syyttäjän esittää syytehakemuksen mukaan pelkän väitteen Jantusen vainoamisesta kohdassa 1.12. ilman lähteitä. Lähteessä Molari ilmaisee motivaationsa kurssille.

4. MV-lehdessä Molarin kirjoitus 23.2.2017 "Bottan Nato-trollien salainen kokous: ´Tänne et sinä saa tulla!´" <https://mvlehti.net/2017/02/23/bottan-nato-trollien-salainen-kokous-tanne-et-sina-saa-tulla/> tai sama jäädytettynä <http://www.freezepage.com/1594985523GKAXYPYISO> Esitutkintapöytäkirja 5500/R18244/17 Liite 4.3. s. 162-166.
Syyttäjä esittää pelkän väitteen "lähestymisestä" ja kuvakaappauksen jutun valokuvasta. Jutussa Molari esittää motiivinsa kirjanjulkistamistapahtumaan.
5. Molarin koko sähköposti UM:n avoimen kuulemisen asiantuntijoille 19.1.2015. Syyttäjän mukaan tämä olisi vainoavaa uhkaamista, mutta tarjoaa sähköpostista vain sirpaleen näyttönä. Koko sähköposti on faktantarkistusta ja esittää Molarin motivaation kansalaisyhteiskunnan ja demokratian moni-ilmeisyyden puolesta.
6. Molarin blogi 16.10.2015 "Sotatohtori Saara Jantunen, Infosota (Otava 2015)", pommittaa siviilejä. <https://juhamolari.blogspot.com/2015/10/sotatohtori-saara-jantunen-infosota.html> tai jäädytettynä <http://www.freezepage.com/1594989511RVVXGHYZGX>
Syyttäjä tarjoaa epäaidon kopion "Juho Molari"-nimellä 18.10.2015, kun Molarin oma kirjoitus on 16.10.2015. Molarin motivaatio on puolustaa kunniaansa ja tukea rauhaa.
7. Juha Molari Facebookissa 6.5.2015 JSN:n seminaarista
Molarin motivaatio puolustaa kansalaiskeskustelun dialogisuutta sekä Jantusen ja kaikkien erimielisten ihmisarvoa.
8. Juha Molarin blogikirjoitus 5.5.2015 "Melkein aito "putinisti" kävi näytillä JSN:n trolliseminaarissa Helsingin yliopistolla 5.5.2015" <https://juhamolari.blogspot.com/2015/05/melkein-aito-putinisti-kavi-naytilla.html> tai jäädytettynä <http://www.freezepage.com/1594991295TEAGOPJVSY>
Syyttäjä tarjoaa näytöksi 2 vuotta myöhemmän artikkelin pelkkää irrallista kuvituskuvaa MV-lehden avustajan jouduttua esitutkintaan, mutta ei JSN:n monipuolista aitoa kokonaiskuvaa tapahtumapäivämäärältä. Molarin motivaatio JSN:n seminaarissa.
9. Juha Molari blogikirjoitus 16.3.2016 "Nukkemestarin haavoitettu barbie-nukke". Blogi ei ole ollut julkisesti nähtävissä internetissä moneen vuoteen, mutta se on palautettu jäädytettynä oikeuden nähtäväksi internet-selaimen avulla: <http://www.freezepage.com/1595162328QGJVWJHQSC>
Blogista on kuvakaappauksina kopio liitteenä.
Blogissaan Molari kirjoitti, ettei hyväksy mitään vainoamista, mutta syyttäjä on tarjonnut näytöksi irrallisen kappaleen toisesta kohtaa blogia ja sivuuttanut blogin sisällön kokonaisuudessaan. Käsitys syytetyn motiiveista.
10. Hyvä, paha, ruma Venäjä, TV 1 Yle perjantai 20.5.2015, Jantunen, kohdasta 19:00 <https://areena.yle.fi/1-3081871> tai kopio https://youtu.be/IN6cy3Lm_HQ
Lähteeseen perustuva korjaus syyttäjän väitteeseen haastehakemuksen 1.10. kohdassa virheellisen tiedon levittämisestä
11. Ilja Janitskinin kanssa diili MV-lehden kirjoittamisesta. Iljan FB-profiili Juhana Piironen 21.9.2016. Kopio: <http://www.freezepage.com/1595407210CDRNGUXCD> sekä Molarin twitter-viesti 21.6.2016 asiaa koskien.
Janitskin kokee Molarin joutuneen poliittisen vainon kohteeksi. Kirjoittaminen alkaa syyskuussa 2016. Tämä korjaa asianomistajien väitettä syyskuusta 2014.
12. Sähköpostien vaihto Tampereen yliopiston Informaatioteknologian ja viestinnän tiedekunnan apurahatutkijan Ilmari Hiltusen kanssa 6.2.-9.2., 23.-25.5.2018. *Media & populismi* -tiedejulkaisua 2018 varten neuvonpito, Molarin motiivit anonymiteetistä, kriittisyydessä, yhteiskuntakeskustelussa ja stigmatisoitumisessa.
13. Juha Molari, MV-lehti 23.5.2018: "Media & populismi -tiedekirja arvioi MV-lehteä". <https://mvlehti.net/2018/05/23/media-populismi-tiedekirja-arvioi-mv-lehteä/>
Tiedekirjan arvioissa Molari esitti myös tulkintansa Santahaminaan infoturvallisuuden kurssille aikomuksesta ja epäamisestä, näkemyksensä vasta- ja valemedian käsitteistä,

populismista demokratian osana, vastamediasta reaktiivisena, vastamedian moniarvoisista kirjoittajista ja anonyymiteetistä.

14. Jessikka Aro, Putinin trollit -teoksen väitteet Molari internetissä, kopio.

Aron bestseller-teoksen kehittämä kansainvälinen kielteinen maine syyteharkinnassa ollutta Molaria vastaan, myös mahdollisesti Rikoslain 6 luvun 7 §

15. Saara Jantunen, Infosota -pamfletti, kopio.

Jantusen bestseller-teoksen kehittämä suomalainen kielteinen maine syyteharkinnassa ollutta Molaria vastaan, myös mahdollisesti Rikoslain 6 luvun 7 §. Molari korjaa blogissaan kirja-arvostelussa Jantusen kirjoittamaa rajua halveksuntaa.

16. UaVL:n avoin kuulemiseen Molarin ennakkokirjoitus 25.1.2015.

<https://juhamolari.blogspot.com/2015/01/kapteeni-miika-sartonen-eduskunnan.html>

Molarin ilmaiset motiivit ja intressit eduskunnassa järjestettyyn tilaisuuteen, jossa syytteen mukaan olisi ollut Molarin kohdistamaa vainoa Jantuseen.

6. SYYTÄJÄN MUISTA VAATIMUKSISTA

Syyttäjä vaatii vastaajalle (Aron hyväksi) todistelukustannusten korvaamista syytekohtassa 1 *Lain oikeudenkäynnistä rikosasioissa* 9 luvun 1 §:n perusteella Aron asian käsittelyssä, mutta vastaava vaatimus puuttuu Jantusen asian käsittelyssä.

1) Molari lähtee siitä, että kyseisen lain toisessa kohdassa vastaajan velvoittamista henkilökohtaisten ja taloudellisten olojen johdosta voidaan jo alentaa tai jättää se kokonaan tuomitsematta: *"Milloin vastaajan velvoittaminen suorittamaan 1 momentissa tarkoitettu korvaus olisi hänen rikoksensa laatuun tai henkilökohtaisiin ja taloudellisiin oloihinsa nähden taikka muusta syystä kohtuutonta, korvausta on alennettava tai jätettävä se kokonaan tuomitsematta."*

2) Lain esitöiden mukaan (HE 107/1998 vp s. 19) asianosaiselle itselleen suoritettavan oikeudenkäyntikulujen korvauksen pitäisi olla jopa täysin poikkeuksellista eikä se saa olla korvaus oikeudenkäyntiin osallistumisesta tai siihen valmistautumisesta aiheutuvasta tavanomaisesta vaivannäöstä. Aro ei ole tehnyt oikeudenkäynnin kannalta välttämättömiä toimenpiteitä, jotka voisivat tulla korvattaviksi asianosaiskuluina. Hän saapuu yhtäläisesti asianosaisena niin kuin Jantunen oikeudenkäyntiin. Syyttäjän vaatimus on hylättävä.

3) Molari huomauttaa siitä, että syyttömänä hänen ei tarvitse korvata mitään kustannuksia (*Laki oikeudenkäynnistä rikosasioissa* 9 luku 1 §).

4) Molari muistuttaa, että hän kahden alaikäisen lapsen yksinhuoltajana, joka on elänyt osa-aikaisesta (300 e/kk) siivoustyöstään koronalomautettuna ja ilman tuota ansiopalkkaa maaliskuusta alkaen alle toimeentulorajan Kelan toimeentulotuen varassa, katsoo vähäistenkin määrättyjen kustannusten koituvan rangaistukseksi lapsiensä perushoitoa vastaan ja mahdottomiksi suorittaa.

Oikeudelle toimitettavan Kelan toimeentulotukipäätöksen valossa on päätettävissä, että Molari on oikeusapulain mukaiseen tukeen oikeutettu. Oikeusapulain 6 § ja 18 §:n mukaan palkkion ja korvauksen määrääminen todistajalle on lainmukaista: Molarin nimeämien todistajien Korhosen, Creutzin ja Parviaisen kulut tulevat valtion maksettaviksi. *"Hakijalle, jonka ei katsota tarvitsevan oikeusavustajaa, mutta joka olisi taloudellisen asemansa perusteella oikeutettu oikeusapuun ilman omavastuusuutta, voidaan oikeusapuna myöntää 4 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa ja 2–4 momentissa mainitut etuudet"* (Oikeusapulaki 6 §).

Syyttäjän muusta vaatimuksesta syytekohtassa 1: syyttäjä velvoittaisi poistamaan syytteessä mainitut ja päiväyksen perusteella yksilöidyt viestit, joita hän kutsuu lainvastaisiksi.

MV-lehden tekstit eivät ole Molarin hallittavissa, osa ei Molarin kirjoittamia. Syyttäjän ja oikeuden otettava yhteys Donetskin kansantasavallan Suomen edustoon, jotta voidaan pyytää oikeusapua Donetskin kansantasavallan viranomaisilta. Osa teksteistä ei moneen vuoteen yleisön nähtävillä.

Molarin itsensä hallinnoimista teksteistä <https://juhamolari.blogspot.com/> -blogissa tulisi käräjäoikeuden yksilöidysti ilmoittaa väitetyt sanat, jos nämä arvioidaan poistettaviksi. Kaikki käsiteltävät tekstit käsittelevät muuta yhteiskunnallista keskustelua. Joissakin teksteissä ei mainita Jantunen tai Aron nimeä. Molarilla ei ole ollut moneen vuoteen Facebook-sivustoa. Molarin blogissaan julkaisemiensa kirja-arvostelujen poistaminen olisi arvioitava vastavuoroisena tekona siihen, että Aro (*Putinin trollit*-pamfletti) ja Jantunen (*Infosota*-pamfletti) poistattavat kustantajiansa kanssa yhteistoiminnassa teoksensa julkisesta levityksestä sekä toimittavat Molaria koskevien erheellisten solvaustensa suhteen korjaukset.

Sananvapauslain 1 §:n 1 momentin mukaan mainitulla lailla annetaan tarkempia säännöksiä perustuslaissa turvatuun sananvapauden käyttämisestä joukkoviestinnässä. *Pykälän 2 momentin* mukaan sananvapauslakia sovellettaessa ei viestintään saisi puuttua enempää kuin on välttämätöntä ottaen huomioon sananvapauden merkitys kansanvaltaisessa oikeusvaltiossa. Aro ja Jantunen eivät ole koko vuosikymmenen aikana esittäneet mitään yksilöityä vaatimusta minkään viestin lainvastaisuudesta. Esitutkinnassa ja syytteessä ei ole yksilöity

tuollaisia väitteitä. Korkein Oikeus toteaa ennakkopäätöksessään 2019:81 (23.9.2019), "että keskeyttämismääräys tulee rajoittaa koskemaan vain verkkoviestin sitä osaa, johon se on sääntelyn tavoitteiden saavuttamiseksi teknisesti välttämätöntä kohdistaa (HE 54/2002 vp s. 78)."

7. SEURAAMUSKANNANOTTO

(1) Vastaaja Juha Molari vaatii korvausta valtion varoista *lain oikeudenkäynnin viivästymisen hyvittämisestä* perusteella (jäljempänä hyvityslaki): hyvityksen määrä on 1500 euroa vuodessa kultakin vuodelta, mutta hyvityksen yhteismäärää korotetaan, kuitenkin hyvityslain mukaan enintään yhteensä 2000 eurolla, kun pääasia on erityisen merkittävä vastaajalle. Lainlaatija HE 85/2012 vp (s. 4) liittyy hyvityslain valmistelussa ihmisoikeustuomioistuimen tulkintaan: "Oikeudenkäynnin keston kohtuullisuutta arvioitaessa tarkasteltava ajanjakso päättyy ihmisoikeustuomioistuimen mukaan lainvoimaisen ratkaisun antamiseen..." Oikeudenkäynnin viivästymisen hyvittämisestä annetun lain 5 §:n ajankohta alkaa: "... kun toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut vastaajalle hänen tekemästään epäillystä rikoksesta".

Rikosprosessi alkoi EIS 6(1) artiklassa tarkoitetulla tavalla silloin, kun Molaria kuultiin ensimmäistä kertaa rikoksen esitutinnan yhteydessä rikoksesta epäiltynä. Näin myös ihmisoikeustuomioistuimen päätöksissä esim. Kangasluoma v. Suomi 20.1.2004, perusteluiden kohta 26, Uoti v. Suomi 9.1.2007, perusteluiden kohta 34 ja Lehtonen v. Suomi 13.6.2007, perusteluiden kohta 18. Asiaa on käsitelty myös Teemu Kastula, "Rikosasioiden kohtuullinen käsittelyaika ja rikosoikeudenkäyntien viivästyistä vastaan olevat tehokkaat oikeussuojakeinot", oikeustieteellisen tiedekunnan pro gradu -tutkielma (2009: 50), ohjaajana rikosoikeuden professori Raimio Lahti.

Vanhempi konstaapeli Pekka Hakamäki kuulusteli Molaria rikoksesta epäiltynä Aron asiassa 15.3.2018 sekä vanhempi rikoskonstaapeli Eero-Pekka Tuisku kuulusteli 17.5.2017 Jantusen asiassa. Päätymispäiväksi on laskettava käräjäoikeuden viimeinen istuntopäivä 23.9.2020 tai tuomion julistamispäivä, mikäli se ei ole 23.9.2020 – tai syyttäjä ei luovu aiemmin syytteistä. Näin ollen Jantusen asiassa hyvitysjakso on 17.5.2017-23.9.2020, mikä on 1224 päivää, ja Aron asiassa 15.3.2018-23.9.2020, mikä on 922 päivää. Hyvityksen määräksi muodostuu perusmuotoisesti Jantusen asiassa 5030,14 euroa, mitä korotetaan erityisen merkittävyyden johdosta 6000 euroon, sekä Aron asiassa 3789,04 euroa, mitä korotetaan erityisen merkittävyyden johdosta 4000 euroon. Tämä tekee yhteensä 10 000 euroa (laskukaava perusmuotoisena 1500 euroa vuodessa/ 365 päivää vuodessa = 4,10959 euroa päivässä).

Oikeudenkäynnin viivästymisen selittelyksi ei käy asian laatu tai laajuus, koska käsiteltävä asia on vaikeusasteeltaan yksinkertainen. Asiakokonaisuus on suppea, vain joidenkin julkisten kirjoitusten arviointia.

Molarin kirjoitukset Jantusen julkisista esityksistä ovat puolivuosisikymmentä vanhoja, valtaosa teksteistä ei ole ollut nähtävissä 3-6 vuoteen. Molari joutui "löysään hirttoköyteen" moneksi vuodeksi. Ahdistusta voimisti tietoisuus Puolustusvoimien painostuksesta vakinaista työtä etsivää, pitkäaikaistyötöntä osa-aikaista siivoojaa vastaan. Molarin syytehakemuksessa esitetyt kirjoitukset Aron julkisista esiintymistä ovat puolivuosisikymmentä vanhoja, merkittävä osa teksteistä ei ole ollut nähtävissä 3-5 vuoteen (ei edes esitutinnan alkaessa), esitutkinta toimitettiin keväällä 2018, minkä jälkeen Molari on saanut "löysässä hirttoköydessä" lukea, kuinka Aro esittelee kirjassaan (syytetyn kirjallinen todiste 14) ja muualla julkisissa tilaisuuksissa Molaria kuin rikolliseksi. *Suomi24*-sivustolla on ollut jo useita satoja anonyymeja kirjoituksia, joissa Molari leimataan kirjan tietojen perusteella vakavaksi vainoojaksi, jollainen mielletään kansalaisten oikeustajun mukaan todella ahdistelevaksi häiriköksi. *Journalisti*-lehtikin tiesi kiristi hirttoköyttä jo kuukauden ajan ennen kuin Molari sai tietää syytteen sisällöstä ja kuukausia ennen kuin käräjäoikeus vapauttaa tuomiossaan. "Löysä hirttoköysi" on rajoittanut monta vuotta energisyyttä suunnitella tulevaisuutta sekä tuonut stressiä perhe-elämään. Vakavat epäilyt ovat rajoittaneet perustuslaillista normaalia iloista vapautta osallistua tapahtumiin.

Suomea sitovan *Euroopan ihmisoikeussopimuksen* 6 artiklan 1 kappaleen mukaan jokaisella on oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin kohtuullisessa ajassa, kun päätetään hänen oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan tai häntä vastaan nostetusta rikossyytteestä. *Ihmisoikeussopimuksen* 13 artiklassa edellytetään, että jokaisella, jonka oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin kohtuullisessa ajassa loukataan, on oltava tehokas valtiosisäinen oikeussuojakeino oikeudenkäynnin viivästymistä vastaan. *Perustuslain* 21 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi ilman aiheutonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa. *KKO 2020:2* (7.1.2020) määritteli, että oikeus oikeudenkäyntiin kohtuullisessa ajassa on osa oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin takeita. Sen tarkoituksena on suojella asianosaista huolelta, haitalta ja epävarmuudelta, joka oikeudenkäynnin kohtuuttomaan pitkittymiseen liittyy (*KKO 2016:45*, kohta 11).

(2) Tuomioistuimen tulee hylätä syyttäjä Hämäläisen esittämät syytteet toteen näyttämättöminä.

Helsingin käräjäoikeuden *kolmet viimeiset tuomiot vainoamisesta* paljastavat asiallisen eron syyttäjä Hämäläisen väitteeseen vainosta, kun Molari arvioi Aron ja Jantusen julkisessa mediassa osittain itseensä kohdistuneita väitteitä. Tuomiossa R20 / 26 on käräjätuomari Pakarinen 17.3.2020 tuomitsi mieshenkilön, joka lähetti 1.5.-30.11.2017 entiselle naisystävälleen eri viestisovellutuksia käyttäen tuhansia (9222) viestejä ja soitti jatkuvasti uhkaavasti, loukkaavasti ja halventavasti, joinain päivinä yli 620 kertaa (10.9.2017). Mieshenkilö odotti myös asunnon ulkopuolella, soitti tämän ovisummeria. Helsingin käräjäoikeus tuomitsi mieshenkilön 40 päiväsakkoon ja 500 euron kärsimyskorvaukseen. Käräjätuomari Niemitalo antoi 26.3.2020

tuomiossa R19 / 8002 päätöksen asiassa, jossa naishenkilö oli oikeudettomasti tunkeutunut asianomistajan asuntoon, lähettänyt yhteensä 50 viestiä asianomistajille, laittanut vihaemoja näiden Facebook-seinälle, sekä käyttänyt halventavia ilmauksia, kuten "vitun ruma lutka". Tuomion mukaan vastaajan menettely ei täyttänyt vainoamisen tunnusmerkistöä. Käräjätuomari Lilja tuomitsi 26.5.2020 asiassa R 19/6230 mieshenkilön, joka meni oikeudettomasti asianomistajan vanhempien asunnon pihalle ja tarkkailli kotiintuloa, seurasi kotiin, työpaikalle sekä siskon asunnolle. Lisäksi mieshenkilö sulki uhrin asuntoon ja esti poistumisen asunnoltaan sekä kantoi uhrin sänkyyn niin ettei tämä pääse pois. Mieshenkilö soitti ainakin 500 puhelua 17.9.2018 ja lähetti useita satoja tekstiviestejä. Uhrille myönnettiin 19.9.2018 turvakielto. Mieshenkilö tuomittiin syyllistyneeksi vainoamiseen ajalle 1.3.2018-18.10.2018 ja kahdesta syytekohtasta yhteensä 45 päivän ehdolliseen vankeusrangaistukseen sekä 700 euron kärsimyskorvaukseen. Äskettäin 6.7.2020 Pohjois-Karjalan käräjäoikeudessa käräjätuomari Tykkyläinen antoi tuomion R 20/207, koska mieshenkilö oli 1.1.2014-7.5.2020 yöaikaan vainonut muutamaa perhettä, monia satoja häiriösoittoja, luvattu "vääntää niskat nurin", jatkuvasti alatyylisiä kirjeitä ja viestejä, rikkonut useita postilaatikoita ja laittanut niihin ulostetta, kiviä levitetty viljelyspellolle, tukkinut kulkuväyliä. Käräjäoikeus tuomitsi monesta vainoamisesta yhteensä 6 kuukauden ehdollisen vankeuden sekä kohtuullisten korvausten määräksi 900-1300 e uhrille.

Syyttäjä Könönen määritteli esitelmässään "Tuomitsemiskynnyksestä rikosasiassa" rikosasioiden näyttökysymystä. Könönen muistutti rikosoikeudenkäyntiuidistusta koskevasta hallituksen esityksestä (HE 82/1995 vp. s. 83), että syöttömän tuomitseminen on yhteiskunnankin kannalta vahingollisempi ratkaisu kuin syyllisen vapauttaminen. Tuomitsemiskynnyksen "ei jää järkevää/varteenotettavaa epäilystä" on Suomessa pyritty tuomitsemiskynnyksen täsmentämisen lisäksi nostamaan tuomitsemiskynnystä. Könönen arvioi Virolaisen ja Pölösen *Rikosprossin perusteet* (2003) myös erästä painotusta, jonka mukaan rikosoikeudellisen järjestelmän ja rikoslainkäytön tehtävä olisi vaikuttaa ennalta ehkäisevästi ihmisten käyttäytymiseen (*sanktiomekanismiteoria*). Sellaisena Molarin tuomitseminen täyttäisi moraalisen paniikin tuntomerkit: perustuslaillinen oikeus liikkua ja ilmaista mielipiteitä olisi osalle väestöstä rajoitettu.

(3) Syyttäjä vaatii 6 kuukauden vankeusrangaistusta sekä tuntuvaa ohjeissakkoa Aron vainoamisesta sekä tuntuvaa sakkoa tai lyhyttä ehdollista vankeusrangaistusta Jantusen vainoamisesta. Nämä vaatimukset eivät ole yhteismitalliset Helsingin käräjäoikeuden edellä kerrottujen kolmen tuomion kanssa eivätkä nouse laillisuusperiaatteesta ylipäättänsä. Tosiasiassa kriminaalipoliittisena seurauksena pienikin sakkorangaistus koituu Molarille Kelan toimeentulorajan alapuolella elävänä yksinhuoltajana vähävaraisuuden tähden ja koronolomautettuna osa-aikaisena wc-siivoojana mahdolltomaksi suorittaa. Molarilla ei ole omaisuutta. Toisaalta Euroopan Ihmisoikeustuomioistuimen mukaan vankeusrangaistus voi tulla kysymykseen ilmaisuvapausrikkoksissa vain poikkeuksellisesti tilanteissa. Eduskunnan lakiovaliokunnan mukaan vankeusrangaistusuhka tulisi säilyttää vain törkeimpiä tapauksia varten.

Rikoslain 6 luvun 7 §:n mukaan edellä 6 §:ssä säädetyn lisäksi on rangaistusta lieventävänä seikkana otettava huomioon myös 1) tekijälle rikoksesta johtunut tai hänelle tuomiosta aiheutuva *muu seuraus*, 2) tekijän korkea ikä, heikko terveydentila tai *muut henkilökohtaiset olot* sekä 3) rikoksen tekemisestä kulunut huomattavan *pitkä aika*, jos vakiintuneen käytännön mukainen rangaistus johtaisi näistä syistä kohtuuttomaan tai poikkeuksellisen haitalliseen lopputulokseen. Molari lähtee syyttömänä siitä, että syytöntä ei tuomita mistään rangaistuksesta. Molari joutui Jantusen ja Aron väitteitä myötäilevän median johdosta mustamaalatuksi, mikä seuraus voimistuu tuomiosta mediakohussa. Aro esittelee *hurjia väitteitä* kansainvälisenkin median edessä (*syytetyn kirjallinen todiste 14*) ja Jantusen kirja (*syytetyn kirjallinen todiste 15*) on saanut suuren levikin. Aro on jo suurissa kotimaisissa ja kansainvälisissä tilaisuuksissa epäasiallisesti mustamaalannut Molaria rikolliseksi, mihin on luonnollista reagoida. Molarin *henkilökohtaiset olot* köyhyysrajan alapuolella elävänä yksinhuoltajan ja jo kevästä 2011 pitkäaikaistyöttömänä mustamaalattun "venäläismielisyytensä" johdosta tekevät olot jo muutoin ahtaaksi.

Väitettyistä rikoksista on kulunut *puoli vuosikymmentä tai enemmän*. Tekstejä ei ole pääasiassa enää netissä. Rikosprosessi on esitutkinnan alustakin laskettuna venynyt EIS-normiston kannalta arvioituna kohtuuttoman pitkäksi (KKO 2006:33): Jantusen tapauksessa 3 ½ vuoteen ja Aron tapauksessa 2 ½ vuoteen, minä aikana (ja jopa vuosia tätä ennen) syytteessä mainitut Molarin blogin omat tekstit eivät ole olleet yleisön nähtävillä.

(4) Rangaistusta arvioitaessa ei voi sivuuttaa Aron ja Jantusen myötävaikutusta vahinkoon. He eivät ole ilmoittaneet ongelmistaan Molarille, jonka yhteystiedot ovat jokaisen kirjoituksen alla ja joka on vastannut muiden henkilöiden viesteihin, kuten Creutz todistaa. *Vahingonkorvauslain* (412/1974, 6:1) mukaan vahingonkorvausta voidaan pienentää tai evätä kokonaan, jos vahingon kärsinyt tai hänen puoleltaan on myötävaikutettu vahinkoon. Molarin kirjoitukset eivät ole välttämätön syy eli *conditio sine qua non* mahdollisille vahingoille, jotka olisivat aiheutuneet ilman vahingon syyksi väitetyn Molarin kirjoituksia: Aro ja Jantunen kertoivat massiivisista ongelmista jo ennen Molarin ensimmäistään kirjoitusta, joita ilmestyi tämän jälkeen harvakseltaan reaktioina julkisiin esiintymisiin. Jessikka Aro liittyi 4.7.2020 Pipsa-siskonsa (*syytetyn kirjallinen todiste 2*) tulkintaan, että MV-lehden kirjoituksista on ollut hyötyä hänelle.